

NHỮNG LINH HỒN BÂY GIỜ ĐANG Ở TRONG TÙ

Cám ơn anh em. Chúng ta hãy cúi đầu giây lát.

Lạy Cha Thiên thượng, chúng con biết ơn Cha, ngày hôm nay, vì đặc ân này được nhóm lại với nhau một lần nữa, biết rằng ngày nào đó chúng con sẽ nhóm lại cho lần cuối cùng của chúng con, như những con người sẽ phải chết, và rồi chúng con sẽ nhóm lại trong một trạng thái vinh quang với Ngài, và tất cả những người được chuộc của mọi thời đại sẽ được nhóm họp tại đó.

² Ồ, tim chúng con đập nhanh, về...và trong sự mong đợi trước vĩ đại, chờ đợi thì giờ đó đến! Với điều đó, tất cả những nỗi sợ hãi biến mất khỏi chúng con. Chúng con không có gì để lo sợ, không có gì để hãi hùng. Chúng con hướng về lời hứa mà Đức Chúa Trời Đòi đòi đã hứa với chúng con, và chúng con biết rằng đó là Lẽ thật. Đó là lý do tại sao chúng con sống. Chúng con sống cho điều đó, thì giờ đó, giờ phút đó, khi thân thể hay chết này sẽ được biến đổi, và chúng con sẽ được tạo nên giống như Ngài, và ở đó sẽ không còn đau ốm nữa, không còn buồn rầu nữa, không còn bệnh đau tim nữa. Ồ, tất cả sẽ trôi qua vào lúc đó. Và với niềm vui trong lòng, chúng con, trong đức tin và sự can đảm, chúng con trông mong Ngày đó.

³ Đó là lý do tại sao chúng con nhóm họp tại đây hôm nay, Chúa ôi, để xưng ra những sai trái của chúng con và cầu xin sự thương xót. Đó là lý do chúng con đối mặt bàn thờ này sáng nay, bởi vì chúng con biết mình là con người hay chết, và có nhiều lỗi lầm trong chúng con, và chúng con đầy lỗi lầm. Nhưng chúng con đến để xưng ra các sai trật của chúng con, và rồi hướng về Cha trên Trời của chúng con với những tấm lòng rộng mở, vì những ơn phước và sự làm mới lại sức mạnh và đức tin, mà Ngài sẽ ban cho con trong thì giờ này, khi chúng con nhóm họp tại đây theo như lời hứa, “trong các nơi trên Trời trong Chúa Jêsus Christ.” Vì

chúng con tuyên bố rằng chúng con đã vượt qua sự chết mà đến với Sự Sống, bởi lời hứa của Ngài, và chúng con được cất lên tầng khí quyển trên Trời, ngồi với Cha bây giờ. Cầu xin Cha dạy cho chúng con sáng nay những điều mà Cha muốn cho chúng con biết, và ban cho chúng con Bánh Sự Sống, để chúng con có thể được vững bền trong tương lai đặt trước chúng con. Xin nhậm lời, Chúa ôi. Đây là lời cầu nguyện mà chúng con cầu xin trong Danh Đức Chúa Jêsus Christ. A-men.

Mời ngồi.

4 Chúc một buổi sáng tốt lành, với mọi người. Và thật là tốt được nhóm lại tại đây với anh chị em một lần nữa sáng nay, trong không khí thờ phượng Thiêng liêng này.

5 Chỉ hơi trễ một chút, chúng ta có một...một vài cuộc gọi thật, thật xấu chỉ cách đây một vài phút; một cậu bé đang nằm đó, hấp hối. Và thật chắc chắn như tôi đang đứng tại đây, Chúa động chạm đến thân thể cậu bé ấy và đã gọi cậu đến trên đường. Vì thế...

6 Và một—một—một cậu bé đang đứng tại đây, là con trai của người anh em bà con của tôi. Họ là người Công giáo thực sự, từ đầu, nhưng điều gì đó đã bảo họ đi đến đây thay vì đi rước lễ sáng nay. Và vì thế họ...Có một sự thay đổi. Vì vậy họ—họ đang đến nhà bây giờ, và chuẩn bị chịu báp-têm bằng nước. Thế rồi họ là một—họ là một...thật là những điều tuyệt vời mà Chúa chúng ta thực hiện mọi lúc. Ngài thật sự thường xuyên làm mọi việc. Họ đến để vào, và họ không thể vào. Họ nói họ thật sự không có cách nào để vào được bên trong.

7 Tôi hỏi, “Ồ, anh em muốn nói chuyện với tôi,” và tôi nói, “ồ, cứ đi lên nhà thờ, chúng ta sẽ nói chuyện ấy, ở tại đó.”

8 Vậy tôi nghĩ, trên đường đến New York bây giờ, đến buổi nhóm kế tiếp này, điều đó thật là tốt đẹp...Tôi biết mình sẽ được tươi mới lại để ghé thăm và—và giúp thắp lên ngọn lửa của tôi từ ngọn lửa tất cả anh em có, và chúng ta dừng lại cho một ngày, sáng nay. Và chúng tôi đã đi vào ngày hôm qua, ngày hôm kia, vào buổi trưa.

9 Và rồi chúng tôi phải ra đi. Tôi sắp sửa rời khỏi, chiều nay, nhưng tôi nghĩ tôi sẽ đi...Và chúng tôi khởi hành vào buổi sáng, sớm, thật sớm...Chúng tôi có thể có một ít tuyết trên đường, và các thứ, từ đây đến New York. Phải đi qua Virginia, qua những ngọn núi, và cũng qua rặng Allegheny, và chỉ phần dưới của rặng—của rặng Adirondack.

10 Vì thế chúng tôi bắt đầu ở, tôi quên, có đấu trường ở đó, một đấu trường mới. Họ đã san bằng đấu trường Thánh Nicholas cũ, theo như tôi hiểu. Họ đã xây lên cái mới này. Và theo như tôi biết, chúng ta sẽ có một vài đêm đầu tiên ở đó mà đã...mà đã được cho phép. Vì vậy chúng ta biết ơn về điều đó, vì những người Ngũ Tuần New York vĩ đại hơn. Và tôi nghĩ chúng ta có nhiều giáo hội đang hợp tác, và chúng ta đang mong đợi một thì giờ trọng đại.

11 Và chúng ta sẽ quay trở lại, ý Chúa, thời gian nào đó tuần tới. Và—và nếu đó là ý Chúa, ồ, chúng ta hy vọng dừng chân cho ngày Chúa Nhật, một tuần, cho—cho buổi thờ phượng sáng Chúa Nhật.

12 Và rồi tôi gặp phải vị mục sư của chúng ta lần nữa, như luôn luôn thế, anh em biết đấy, và—và tôi nghĩ có lẽ giá như tôi vào được, và thậm chí không được mời. Và rồi có một nhóm tử tế đang có mặt tại đây, và nhiều người tôi nhìn thấy từ ngoài thành phố, cũng có mặt ở đây; tôi nghĩ có lẽ, tối nay, nếu vị mục sư không có điều gì đặc biệt, thì chúng ta sẽ có một buổi nhóm ngắn tối nay, chỉ một buổi nhóm ngắn thôi, và, ồ, có lẽ cầu nguyện cho người đau ốm. [Anh Neville và hội chúng vui mừng—Bt.] Cảm ơn anh em.

13 Chúng ta hy vọng cầu nguyện cho người đau tối nay, nói về sự chữa lành Thiêng liêng và—và cầu nguyện cho người đau. Bắt đầu sớm để chúng ta có thể ra ngoài sớm. Và nếu mục sư muốn, điều gì...Anh em thường bắt đầu lúc bảy giờ ba mươi. Đúng thế không? Thế còn bắt đầu vào bảy giờ tối nay thì thế nào, bảy giờ? [Anh Neville nói, “A-men.”—Bt.] Và để tôi tiếp tục lúc bảy giờ ba mươi, và như thế sẽ cho phép tôi chấm dứt lúc tám giờ hay tám giờ ba mươi, và điều đó cho dân sự thời gian để—để đi về, nếu điều—điều đó ổn—ổn thỏa. Mọi người cười khi tôi—khi tôi nói

tám, hay tám giờ rưỡi. Tôi—tôi—tôi hy vọng ra khỏi vào lúc đó. Cầu nguyện cho người đau, anh em biết, chúng ta không bao giờ biết được.

14 Vậy chúng ta đã có một—một thì giờ tuyệt vời kể từ lúc chúng tôi rời anh em vào mùa Thu vừa qua này, sớm, và Chúa đã ban phước cho chúng ta trong nhiều điều vĩ đại. Điều đó...Và tối nay, nếu Chúa cho phép, tôi muốn nói với anh em về sự thăm viếng vừa rồi mà tôi đã có, từ Chúa, tại Colorado, cách đây vài tuần. Và đó là những gì tôi nghĩ tôi sẽ mang đến cho anh em bây giờ, có lẽ khuấy động đức tin cho một buổi nhóm chữa lành tốt đẹp tối nay, cho những người bị đau ốm và bệnh tật.

15 Bây giờ, sáng nay, đi vào ngay buổi thờ phượng, tôi...Điều gì đó đập vào lòng tôi cách đây khoảng một tháng. Và nó có thể là, bây giờ, tôi nghĩ họ...Họ có đang ghi âm bài này không? Họ đang ghi âm bài này không? Vâng. Được rồi. Như vậy để tôi biết nơi nào, nếu băng ghi âm phát ra cho những người khác. Tôi không thể nói được tôi sẽ giảng về điều gì sáng nay...Tôi không thể nói rằng nó—nó—nó là...Tôi biết nó đúng, xem đó, phần Sứ điệp sẽ đúng. Nhưng điều, mà tôi muốn làm, là một vấn đề trong đầu của tôi. Nó trông rất thực. Và tuy nhiên từ khi tôi đi vào, và từ khi tôi...điều ấy được khải thị cho tôi, tôi đã rất sợ rằng tôi có thể nói ra điều sai trật và có thể để lại ấn tượng sai lạc trên dân sự. Và nó là một...Và tôi...

16 Điều mà tôi đã có các ghi chú được viết xuống, về những gì tôi sắp giảng, tôi cắt bớt một phần của nó ra, để tôi có thể không làm cho nó quá nặng nề. Bởi vì, anh em thấy, nếu một—nếu một người...Tôi—tôi yêu mến Chúa là Đức Chúa Trời, và, cách duy nhất tôi biết mình yêu Ngài, là bởi vì tôi yêu thương anh em. Hiểu không? Đó là cách duy nhất mà tôi biết. Và tuy nhiên tôi—tôi không muốn có bất cứ điều gì được khải thị cho tôi và rồi lại không nói với anh em, nếu phải nói cho anh em biết. Và rồi tôi lại e ngại rằng nếu tôi nói điều gì đó hơi mạnh quá, nó có thể gây tổn thương người nào đó. Và, anh em biết đấy, đó là một...Anh em cứ phải hầu như chỉ đến bực và rồi cảm thấy được dẫn dắt để nói những gì mình định nói. Chỉ thế thôi. Và rồi thỉnh thoảng anh em có thể nói điều gì đó, và người nào đó lại làm...sai lệch

nó đi, và người ta lại chạy ra bên phía *kia*; và lúc ấy người nào đó sẽ nói, “Ồ, điều này là *đây*,” đấy.

¹⁷ Nhưng tôi muốn anh em biết rằng những gì tôi sắp nói chỉ là đoán chừng, từ *đoán chừng* có nghĩa “mạo hiểm mà không được phép.” Vì thế tôi...Tôi—tôi không nói rằng đây là đúng, nhưng nó là một ý nhỏ mà tôi có thể giải bày với anh em, để anh em có thể cân nhắc và xem anh em nghĩ gì về điều đó. Và thế thì điều đó sẽ, dĩ nhiên, nó sẽ—nó sẽ là dựa trên Kinh Thánh, vì tôi sẽ không rao giảng điều gì...

¹⁸ Tuy nhiên đã đến thì giờ chưa? Đã đến thì giờ này chưa, và những điều này có nghĩa đó không? Tôi cầu nguyện, với tất cả điều đó có trong tôi, rằng không phải. Hiểu không? Tôi cầu nguyện rằng nó không phải, rằng không phải giờ đó. Nó sẽ xảy đến, nhưng chưa đến thì giờ phải không? Đấy, đó là điều tôi tự hỏi. Bây giờ, mọi người hiểu, thông suốt, điều tôi không biết chẳng? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Tôi chỉ...Lúc này phải không? Nếu thế, xin Chúa thương xót chúng ta. Nhưng, nếu không phải thì giờ đó, xin để...nó sẽ đến.

¹⁹ Bây giờ, ngay khi chúng ta có thể, chúng ta có một nhật ký hành trình vĩ đại phía trước chúng ta, ý Chúa. Và tôi phải ra hải ngoại, ngay sau lễ Giáng sinh, tại châu Âu và châu Á; đặc biệt là, châu Âu. Và rồi khi tôi quay trở lại đây với nước Mỹ, cho một vài buổi nhóm, và rồi tôi lại đi xuống trở lại Nam Phi. Tôi bắt đầu vào mồng hai—tháng Chín, tại Durban, và tôi nghĩ, đi từ ngày mồng hai, cho đến ngày mười, và sau đó tôi có ba ngày đi từ đó đến Johannesburg và bắt đầu lại. Nhưng tôi nghĩ đó là tháng Tư, chúng ta khởi hành ở những quốc gia Scandinavian, ở Na-uy và Thụy-điển và—và Phần-lan, và—và Hà-lan và Thụy-sĩ và Đức, và—và qua châu Âu tại đó. Vậy xin cầu nguyện cho chúng tôi.

²⁰ Chúng ta có một vài buổi nhóm tại đây, mùa Giáng sinh lúc này, ngay sau lễ Giáng sinh. Nhân tiện, chúng tôi muốn có mặt tại đây suốt lễ Giáng sinh, ở nhà. Những đứa trẻ muốn về nhà, suốt lễ Giáng sinh. Và chúng tôi—chúng tôi yêu mến Arizona, nhưng anh em biết điều—điều mà chúng tôi thương nhớ, và thật sự không thể nguôi, là hội thánh này và anh chị em. Cho dầu chúng tôi có đi đâu, chúng tôi làm gì, nó thật sự...Những đứa nhỏ, tôi,

vợ tôi và tất cả. Không có nơi nào giống như nơi này. Đúng thế. Thật sự không có nơi nào cả.

21 Tôi đã đi thuyền qua các đại dương trên thế giới, và tôi—tôi đã có mặt mọi nơi, song hình như không có nơi nào mà dường như thiêng liêng đối với tôi giống như nơi bé nhỏ này ngay tại đây. Chính nơi đây. Cứ thử đi xa nó một lần, nếu anh em muốn biết. Thật như có điều gì đó về nơi đây. Tôi đã giảng trên toàn thế giới, trên thực tế, và tôi chưa hề, bất kỳ lúc nào, nơi nào, tôi từng cảm thấy Thánh Linh của Đức Chúa Trời, với sự tự do và các thứ, giống như khi tôi đang đứng ngay tại đây. Nó là đây.

22 “Chúa ôi, xin cho nó...” Như ngày tôi đặt viên đá góc ở trên đó, tôi đã thưa, “Lạy Chúa là Đức Chúa Trời, xin đừng để nó bị đổ xuống.”

Người ta thì bảo, “Trong hai tháng, nó sẽ thành cái nhà để xe.”

23 Tôi thưa, “Đừng để nó bị đổ xuống, Chúa ôi. Xin cho nó đứng, và dân sự ở tại đây ngợi khen Ngài khi Chúa Jêsus trở lại.” Tôi tin nó sẽ là cách đó.

24 Bây giờ chúng ta hãy lật trong Kinh Thánh giờ này, và—và trông đợi Chúa ban cho chúng ta những ơn phước của Ngài. Và chúng ta muốn đọc vài lời Kinh Thánh. Tôi có một số câu Kinh Thánh được viết xuống đây mà tôi muốn liên hệ đến, và một số ghi chú. Và tôi muốn đọc ra ba chỗ trong Kinh Thánh, và tôi sẽ nêu ra cho anh em, trước tiên. Tôi muốn đọc trong Giu-đe câu 5 và 6. Giu-đe là một Sách chỉ có một chương, anh em biết đấy. Và rồi tôi muốn đọc Phi-e-rơ Nhì chương thứ 2, câu 4 và 5. Rồi tôi muốn đọc Phi-e-rơ Nhất, 3:18 đến 20.

25 Và đề tài của tôi sáng nay, ý Chúa, là: *Những Linh Hồn Bây Giờ Đang Ở Trong Tù. Ủ-m. Những Linh Hồn Bây Giờ Đang Ở Trong Tù*, bị nhốt lại, bị định tội mãi mãi. Không bao giờ, không có cách nào cứu được, đấy, những linh hồn đã bị ở tù bây giờ.

26 Bây giờ chúng ta hãy đọc qua Sách Giu-đe, đầu tiên. Tôi tin tôi đã đánh dấu xuống đây chỗ đầu tiên, trong sách Giu-đe; và rồi qua Phi-e-rơ Nhì, và rồi—rồi qua Phi-e-rơ Nhất. Bây giờ, Giu-đe, tôi muốn đọc hết; nhưng phải tiết kiệm thì giờ, vì đã mười giờ

ba mươi rồi, tôi sẽ bắt đầu với câu thứ 5. Vậy thì, Giu-đe là một em trai, em nuôi, của Chúa Jêsus Christ, như tất cả chúng ta đều biết. Hiểu không? Ông là con trai của Giô-sép.

Dầu anh em đã học những điều này rồi, tôi cũng muốn nhắc lại cho anh em, xưa kia Chúa, giải cứu dân mình ra khỏi xứ Ê-díp-tô, sau lại tiêu diệt những kẻ không tin.

27 Trước tiên, đã cứu họ, mang họ ra khỏi Ai-cập, và rồi phải hủy diệt họ bởi vì họ không tiếp tục với sứ điệp của họ, anh em biết đấy.

Còn các thiên sứ không giữ thứ bậc, nhưng bỏ chỗ riêng mình, thì Ngài đã thay đổi...dùng dây xích họ trong nơi tối tăm đời đời, cầm giữ lại để chờ sự phán xét ngày lớn.

28 Các thiên sứ mà đã từng ở trên Trời, và không giữ thứ bậc của họ và đường lối mà họ đã ở trong, sa ngã, và giờ đây ở trong những xiềng xích Đời đời của sự tối tăm, dây xích đời đời của sự tối tăm, bị giam giữ trong tình trạng này cho đến sự Phán xét Ngày lớn khi mà họ sẽ bị đoán xét với tất cả những kẻ không tin còn lại.

29 Bây giờ trong Phi-e-rơ Nhì, chương thứ 2, bắt đầu với câu 4, mà sẽ là chỉ một hay hai sách sau nó, đấy.

Vì nếu Đức Chúa Trời chẳng tiếc các thiên sứ đã phạm tội, nhưng quăng vào trong địa ngục, tại đó họ bị trói buộc bằng xiềng xích nơi tối tăm, để chờ sự phán xét;

Và chẳng tiếc thế gian xưa, nhưng đã cứu Nô-ê, là thầy giảng đạo công bình, và tám người khác, trong khi sai nước lụt phạt đời gian ác này;

30 Ngài đã không tiếc các Thiên sứ; đưa họ vào trong những xiềng xích chốn tối tăm, và định tội cả thế gian bởi sự hủy diệt, của—của Nô-ê.

31 Bây giờ trong Phi-e-rơ Nhất, chương 1 và...Phi-e-rơ Nhất, chương thứ 3, và bắt đầu với câu 18, chúng ta đọc lần nữa. Bây giờ, hãy lắng nghe kỹ giờ này.

Vì Đấng Christ cũng đã vì tội lỗi chịu chết một lần, là Đấng công bình thay cho kẻ không công bình, để dẫn chúng ta đến cùng Đức Chúa Trời; về phần xác thịt thì

Ngài đã chịu chết, nhưng được làm cho sống lại bởi Thánh Linh: ...về phần xác thịt thì Ngài đã chịu chết, nhưng được làm cho sống lại bởi Thánh Linh:

Ấy bởi đồng một Thánh linh đó, Ngài đi giảng cho các linh hồn bị tù, Ngài đã giảng cho những người này ở trong tù;

Tức là kẻ đôi khi không vâng lời thuở trước, về thời kỳ Nô-ê, khi Đức Chúa Trời nhậm nhục chờ đợi, chiếc tàu đóng nên, trong đó có ít người được cứu bởi nước, là chỉ có tám người.

... như phép báp-têm bây giờ bèn là ảnh tượng của sự ấy để cứu chúng ta (phép ấy chẳng phải sự làm sạch ô uế của thân thể, nhưng một sự trả lời của một lương tâm tốt với Đức Chúa Trời,) bởi sự sống lại của Đức Chúa Jêsus Christ:

Là Đấng đã được lên trời, nay ngự bên hữu Đức Chúa Trời, các thiên sứ và các bậc thẩm quyền, các quyền thế thấy đều phục Ngài.

Chúng ta hãy cầu nguyện lần nữa.

³² Giờ này, lạy Cha Thiên thượng, một số lời—lời Kinh Thánh như vậy ở đây, ba lời chứng, ba chỗ trong Kinh Thánh đưa ra lời chứng. Và Ngài đã phán trong Lời Ngài, rằng, “Cứ lời khai của hai hoặc ba người làm chứng, mà mọi việc được chắc chắn.” Giờ này con cầu xin Ngài, Chúa Ôi, hầu cho Ngài sẽ đến với dân sự và thông giải Lời này, Sứ điệp này, trong ánh sáng mà nó nên ở trong, hầu cho mỗi người nam, người nữ, con trai, hay con gái, có thể hiểu được khả năng mà Ngài đã truyền định cho họ để hiểu được, và bây giờ biết rằng ba lời chứng này làm chứng về Lễ thật.

³³ Và con cầu nguyện để Ngài sẽ ban Chúa Thánh Linh giáng trên chúng con giờ này. Và chúng con sẽ hướng đến Ngài Đấng là Vua của chúng con, ở giữa vòng chúng con sáng nay, là Chúa Jêsus Christ; nơi mà chúng con sống lại bây giờ bởi đức tin, đồng ngòì trong các nơi trên Trời ở trong Ngài. Chúng con chờ đợi Sứ điệp của Ngài. Xin phán điều đó qua chúng con, Chúa ôi, nghe

điều đó qua chúng con, khi chúng con cầu xin Ngài cất bì môi miệng để nói và lỗ tai để nghe, hầu cho nó có thể là sự tôn cao và vinh hiển của Ngài Đấng là lời Kinh Thánh. Vì chúng con cầu xin bấy nhiêu điều trong Danh Ngài. A-men.

³⁴ Bây giờ, hãy nhớ những buổi nhóm tối nay, một buổi nhóm chữa lành. Tôi nghĩ sẽ không cần thiết phát ra các thẻ cầu nguyện, vì vậy chúng ta chỉ cầu nguyện cho người đau. Tôi có điều gì đó muốn nói cho anh em biết, và tôi—tôi hy vọng rằng nó sẽ mang hội chúng vào trong một nơi cho đến khi nơi đó sẽ có tất cả các loại chữa lành. Tôi biết nó sẽ xảy ra nếu chúng ta chỉ tin cách đó.

³⁵ Bây giờ điều này, những linh hồn bây giờ ở trong tù, những linh hồn mà bây giờ đang ở trong tù!

³⁶ Nay, linh hồn con người không phải là ở thân thể con người, đó là linh hồn. Hiểu không? Và linh hồn là điều gì đó mà là bản—bản chất của linh. Và rồi khi bản chất của con người... Khi người đó nói, “Chúng ta chết,” Kinh Thánh nói cho chúng ta biết một cách rõ ràng điều đó, “chúng ta đã chết, và đời sống của chúng ta được giấu trong Đức Chúa Trời qua Đấng Christ, được đóng ấn tại đó bởi Chúa Thánh Linh.” Vậy thì, đó không phải là thân thể của anh em chết; không phải là tâm linh của anh em chết. Chính là bản chất của tâm linh anh em chết; đây, bản chất, mà là linh hồn. Bản chất của linh hồn anh em là—là Đức Chúa Trời, nếu anh em được sanh lại. Nếu không, thì nó thuộc về thế gian. Bất kỳ điều gì mà bắt đầu phải đến hồi chấm dứt, vì vậy cho nên cách duy nhất mà anh em có thể có Sự sống Đời đời là có một Sự sống mà không hề có bắt đầu. Và rồi đời sống của anh em đã bắt đầu khi anh em sinh ra, khi Đức Chúa Trời hà hơi thở của sự sống vào trong lỗ mũi anh em và anh em đã trở nên một linh hồn sống, rồi anh em bắt đầu lúc đó. Nhưng khi anh em...

³⁷ Bản chất đó đã ở trong anh em, bởi bản chất anh em đã thuộc về thế gian, bị xa lạ với Đức Chúa Trời, anh em thật sự là một động vật. Điều đó hoàn toàn chính xác. Ai cũng biết chúng ta là động vật có vú. Bao nhiêu anh em biết điều đó? Chúng ta, chúng ta là động vật có vú, chúng ta là động vật có máu nóng, nhưng đó chỉ là những gì chúng ta có bởi sự tạo dựng trên đất của chúng

ta. Nhưng, anh em thấy, điều mà chúng ta được làm cho khác với những động vật có vú khác, là—là Đức Chúa Trời đặt một linh hồn vào trong chúng ta. Hiểu không? Vậy thì, những động vật có vú khác không phải mặc quần áo. Không có con vật nào khác phải mặc quần áo để che giấu sự xấu hổ của nó, ngoài chúng ta. Chúng ta là những động vật duy nhất làm điều đó, vì chúng ta có linh hồn. Nhưng, xem đó, Đức Chúa Trời, vào lúc ban đầu, đã biết một người sẽ giống như thế nào. Và Ngài đã tạo dựng trái đất, và nuôi lớn lên tất cả các loài vật, từ thấp nhất đến cao nhất; và động vật cao nhất sanh ra, là con người.

38 Và rồi, đầu tiên, con người được tạo dựng, người ấy là con người thần linh, theo hình ảnh của Đức Chúa Trời.

39 Mà, “Đức Chúa Trời là Thần,” Phúc âm Giảng 4. Bây giờ, “Ngài là—là Thần. Và ai thờ phượng Ngài, thì phải thờ phượng Ngài bằng Tâm thần và Lễ thật. Và Lời Ngài là Lễ thật.” Bây giờ, chúng ta thờ phượng Ngài bằng Tâm thần và Lễ thật. Ngài là một—một Thần Linh.

40 Lúc ấy không có con người để canh tác đất, và rồi Đức Chúa Trời tạo nên một người từ bụi đất.

41 Rồi Ngài lấy ra từ hông người, một sản phẩm phụ, một xương sườn; và, từ đó, phân rẽ người đàn ông đã có bản chất đôi này, mà có cả nam và nữ tính. Và Ngài đã lấy phần nữ ra, vì đó là tình yêu, và Ngài đặt nó vào trong một người gọi là Ê-va, mà A-đam đã gọi là Ê-va, là vợ người. Đó là nơi tình yêu của người, tình yêu có điều kiện, xác thịt, nắm giữ với vợ mình. Đó là cách đàn ông nên có hôm nay, và người nữ trở lại với chồng mình. Đàn ông, giống đực; đàn bà, giống cái.

42 Và rồi, đấy, sau khi Ngài đã tạo nên con người theo hình ảnh của Chính Ngài, “Ngài đã tạo nên họ, người nam và người nữ,” không có người nào canh tác đất. Và Ngài đã đặt người vào trong bụi đất, và do đó người trở thành...người là con người đó. Con người này là động vật có vú, đấy, người là động vật; nhưng Ngài đặt thần linh này của Đức Chúa Trời, một sự sống, vào trong người, và làm nên người trên cơ sở mà người có thể chọn lựa. Và rồi khi con người này...

⁴³ Bây giờ chúng ta nghĩ chúng ta là điều gì đó. Chỉ nên nhớ, chúng ta là gì? Một cục đất. Chỉ thế thôi. “Và bởi vì các người là cát bụi, các người sẽ trở về với cát bụi.” Do đó khi anh em thấy con người này đang bước đi trên đường phố, nghĩ rằng anh ta là người nào đó, anh em biết, và có một ít học thức và các thứ; hãy nhớ, đó là một cục đất của bụi đất Indiana. Chỉ thế thôi. Và người nữ ấy mặc đủ thứ quần đùi, và hút thuốc lá và ưỡn ẹo trên đường phố, giống như thể nàng làm chủ cả đất nước, đó là một cục đất của bụi đất Indiana, và đó là con đường nó đang quay trở lại. Vì vậy anh em thoát đầu không có gì nhiều đâu, đấy. Vì thế điều đó, điều đó đúng, đó là những gì anh em hiện có.

⁴⁴ Nhưng, linh hồn ấy mà đang ở trong đó, đấy, đó là trong linh hồn ấy mà Đức Chúa Trời đang làm việc, đấy. Nếu Ngài chỉ có thể làm cho bản chất đó, linh đó, đồng ý với Ngài, thì bản chất đó chết đi, bản tánh và tình yêu thuộc về thể gian chết, và những thứ thuộc về thể gian cũng chết. Hiểu không? Bởi vì, “Nếu anh em yêu mến thể gian, hay những điều thuộc về thể gian, thì tình yêu thương của Đức Chúa Trời không ở trong anh em.” Hiểu không? Và một người phải được sanh lại. Vậy, bản chất này phải chết, và bản chất của Đức Chúa Trời đến và sống trong anh em. Và Đức Chúa Trời là điều duy nhất tồn tại mà không bao giờ có khởi đầu hay không bao giờ có thể chấm dứt.

⁴⁵ Vì vậy, cho nên, Ngài đã hợp tác, anh em biết đấy, và đã lấy con người, trần tục này, và Linh Đời đời này, và đặt vào với nhau. Bởi vì, Đức Chúa Trời đã phản ánh chính Ngài trở lại trong đó, để Ngài trở thành một Người khi Ngài trở nên Chúa Jêsus Christ, và Ngài là Đức Chúa Trời, đấy. Đức Chúa Trời ở trong Đấng Christ; để, thấy đó, sống ở trong Ngài, cầu thay cho thể gian với chính Ngài. Và, qua Người hoàn hảo đó, mỗi người vốn bất toàn trong chúng ta mà tin nơi Đức Chúa Trời và chấp nhận Điều đó, đều trở nên sự toàn hảo của Ngài.

⁴⁶ Và Ngài không bao giờ để thân thể Ngài thấy sự hư nát, Ngài cũng không để linh hồn Ngài trong âm phủ, nhưng đã khiến Ngài sống lại vào ngày thứ ba, và Ngài sống mãi mãi. Và chúng ta sẽ có một thân thể giống như thân thể vinh quang của Chính Ngài.

47 Đó là lý do tại sao chúng ta được báp-tem trong Danh Ngài, hầu cho chúng ta có thể đến trong Danh Ngài, trong sự chết của Ngài, trong sự sống lại của Ngài, để chúng ta sống lại, làm chứng cho thế gian rằng chúng ta có Sự Sống mới, rằng con người cũ đã chết. Chúng ta đã chôn bản ngã đầu tiên đó. Hiểu không? Bản ngã đầu tiên đó đã chết rồi, và giờ đây chúng ta là bản tánh của Ngài. Ngài sống trong chúng ta, và chúng ta không làm theo ý riêng của mình. Chúng ta làm theo ý Ngài. Chúng ta không nghĩ những ý riêng của mình. Tâm trí, tâm trí là những gì suy nghĩ. Tâm trí mà vốn có trong Chúa Cứu Thế Jê-sus thì ở trong mỗi tín đồ. Đây, đó—đó là linh hồn, và đó là những gì chúng ta đang nói về. Bây giờ, đó là phần mà tôi đang suy nghĩ về lúc này, mà phần đó ở trong chúng ta, là linh hồn.

48 Vậy, nếu chúng ta để ý, trong điều này, có nhiều điều xảy ra vào khoảng thời gian nào đó, và chúng ta tự hỏi tại sao chúng xảy ra, và chúng ta tự đặt câu hỏi, và chúng ta hỏi những người khác. Nhưng cuối cùng, sau một thời gian ngắn, chúng ta tìm thấy rằng, nếu chúng ta là Cơ-đốc nhân, tất cả đều thực hiện thật đúng đắn, dù sao đi nữa. Anh em đã thấy điều đó. Tất cả Cơ-đốc nhân thấy điều đó. Chúng ta tự hỏi tại sao chúng ta đã làm thế.

49 Lúc nào đó tôi đã tự hỏi, khi lần đầu tiên tôi đọc Kinh Thánh, “Tại sao Đức Chúa Trời đã để cho Áp-ra-ham, con người vĩ đại ấy, từng đứng tại đó và nói rằng Sa-ra không phải là vợ của ông?” Và làm thế nào Ngài đã để ông đứng tại đó và nói dối về điều đó, và những điều ông đã làm, và rồi làm thế nào Ngài đã từng để cho Áp-ra-ham rời miền đất hứa nơi Ngài đã bảo họ không được rời đi. Bất cứ người Do-thái nào rời bỏ miền đất hứa thì sa ngã, vì Đức Chúa Trời đã ban miền đất ấy cho họ và hứa cho họ ở tại đó, đây, và họ đã rời bỏ miền đất đó. Vậy ông đã đi xuống Ghê-ra. Nhưng nếu đã không xảy ra vì điều đó...

50 Và rồi A-bi-mê-léc, vua tại xứ Phi-li-tin đó, đem lòng yêu Sa-ra và định cưới nàng, và ông là một người tốt, một người công nghĩa. Và sau đó có lẽ ông...Điều này nghe có vẻ lỗi bịch, nhưng nó làm cho điều đó rất thật với anh em. Sau khi ông đã tắm buổi tối và mặc bộ đồ ngủ, và cầu nguyện rồi đi ngủ, Chúa đã hiện ra với ông và phán, “Người thật là người tốt,” và người đó đã không làm

điều gì. Hiểu không? Ông hoàn toàn bị lừa dối, bởi Áp-ra-ham và Sa-ra. Đúng thế. Ngài phán, “Người đã lấy vợ của người khác, đấy. Và Ta—Ta sẽ không nghe lời cầu nguyện của người, cho dầu người có cầu nguyện nhiều như thế nào. Người hoàn toàn là người tốt. Nhưng người đó là tiên tri của Ta.” Hiểu không?

⁵¹ Xem đấy, thật khó hiểu được điều đó, đấy. Nhưng nếu không phải là thế, chúng ta sẽ không biết được ân điển là gì.

⁵² Tại sao ông đi và cưới A-ga, sau khi ông đã có một người vợ đáng yêu như Sa-ra? Và ông đã không muốn làm điều đó, đấy, nhưng Sa-ra đã bảo ông. Và rồi Chúa đã bảo ông, “Người lắng nghe những gì Sa-ra đã bảo người.” Tại sao? Phải có một Ích-ma-ên, “người nữ tôi mọi và con của người sẽ không được kế tự với người nữ tự do và con của nàng.” Hiểu ý tôi muốn nói gì không?

⁵³ Tất cả những điều này là những hình bóng. Tại sao tiên tri đó phải đi cưới một gái điếm và có...những đứa con này, có hai đứa con với nàng? Như một dấu hiệu. Tại sao người nằm phía bên phải trong ba trăm bốn mươi ngày, và rồi nằm rất nhiều ngày phía bên kia như thế? Như một dấu hiệu. Một người xé áo quần mình bước đi trước Y-sơ-ra-ên. Và, vậy thì, tất cả những điều đó, là những hình bóng và bóng dáng, đấy; và chúng ta phải có những điều đó, để làm đầy vào.

⁵⁴ Và, nhiều lần, những sự việc đã xảy đến với chúng ta mà chúng ta tự hỏi tại sao vậy. Chính là Đức Chúa Trời tỏ cho chúng ta thấy trước điều gì đó.

⁵⁵ Bây giờ, khi là một cậu bé, anh em biết về câu chuyện cuộc đời của tôi, tôi—tôi luôn luôn tin, kể từ khi tôi có thể nhớ lần đầu tiên...Một trong những điều đầu tiên mà tôi luôn nhớ...Bây giờ đây, này, anh em có thể bảo tôi điều gì đó ngày hôm qua, và tôi quên nó ngày hôm nay. Nhưng có vài điều nào đó, trở lại, mà đã xảy ra trong những ngày còn trẻ của chúng ta, nhiều người chúng ta theo cách đó, mà chúng ta luôn nhớ. Và điều này nói ra nghe có vẻ nực cười, nhưng tôi nhớ khi tôi đang bò, với chiếc áo dài mặc trên người. Những đứa bé, bây giờ một số người trong anh em ở độ tuổi của tôi sẽ nhớ điều đó, các bé thường mặc những chiếc áo thật dài ngày trước. Và tôi nhớ mình bò, và

vốc tuyết từ chân chú tôi và ăn nó, khi ông đi vào và đang đứng bên lò sưởi.

56 Và rồi điều kế tiếp tôi nhớ đã xảy ra trong đời tôi, là một khái tượng, khái tượng đầu tiên tôi đã từng có, và đã nói với tôi rằng tôi sẽ sống một phần lớn của cuộc đời mình gần một thành phố gọi là New Albany. Và tôi là một đứa bé miền núi ở trên đó, thậm chí không có một bác sĩ khi tôi sinh ra. Và—và tôi—tôi...Anh em biết đấy, họ...Tôi đã sống tại đây khoảng năm mươi năm, ngay tại đây; một khái tượng.

57 Và rồi làm thế nào tôi đã luôn biết có Đức Chúa Trời nơi nào đó, và Ngài đã phán với tôi khi tôi còn bé, “không bao giờ hút thuốc, hay uống rượu, hay làm ô uế thân thể của mình,” điều đó dẫn đến vô đạo đức với phụ nữ và các thứ. Và đã là một thanh niên, tôi luôn sợ đến khiếp về điều đó.

58 Và rồi một lần nọ tôi đi săn, mà nó dường như là một bản tánh thứ hai đối với tôi, là yêu thích săn bắn. Và tôi ra ngoài đi săn với một chàng trai, Jim Poole, lúc ấy là một chàng trẻ tuổi đáng yêu. Tôi nghĩ con trai của anh đi nhà thờ tại đây, bé Jim, và gia đình của những người tốt đẹp. Tôi biết nhà Poole. Jimmy và tôi thường ngủ với nhau và sống với nhau kể từ khi chúng tôi còn đi học. Về tuổi tác, chúng tôi cách nhau khoảng sáu tháng. Và Jimmy đã để cho súng của cậu lấy cò nổ, và nó bắn xuyên qua cả hai chân của tôi, thật gần với tôi, một khẩu súng lục. Tôi được đưa đến bệnh viện, và, tại đó, nằm hấp hối, vào những ngày ấy không có pe-ni-xi-lin hay thứ gì cả. Và, lúc bấy giờ, họ đặt một tấm trải bằng cao su dưới tôi, và tôi biết đêm đó...Họ sẽ phẫu thuật vào sáng hôm sau.

59 Họ chỉ lấy và rửa sạch vết thương, và những miếng thịt lớn sưng phồng lên, rồi họ dùng kéo cắt chúng đi, và tôi phải nắm lấy bàn tay của một người. Và người ấy là Frankie Eich, anh vừa tự tử mới đây, và họ phải giữ, nâng bàn tay của tôi lên từ cổ tay của anh, khi—khi họ tiến hành ca mổ. Tôi la lên và khóc, và bám giữ như thế, rồi họ cắt phần chân đó ra. Lúc đó, tôi chỉ là một cậu bé mười bốn tuổi.

60 Và đêm đó tôi cố gắng ngủ, và họ...Tôi thức giấc, thứ gì đó văng tung toé. Và máu ra tại đây, gần hai lít, tôi đoán vậy, từ

những mao mạch. Và họ đã...họ chụp tia X quang, và họ nói rằng vết bầm nằm thật sát với động mạch đó, trên cả hai bên, chỉ một vết xước nhỏ sẽ cắt nó ngay vào chia nó thành hai, và tôi bắt đầu bị chảy máu. “Ồ,” tôi nghĩ, “thế là hết đời mình rồi.” Và tôi đặt bàn tay xuống giống như thế này và nâng nó lên, máu chảy xuống bàn tay tôi, đó là máu của chính tôi đang nằm trên máu của mình. Tôi gọi, rung chuông. Cô y tá đến, và cô chỉ thăm nó với khăn tắm bởi vì không có gì họ có thể làm được.

61 Và sáng hôm sau, trong tình trạng yếu đi đó, họ không cho chuyển máu trong thời đó, anh em biết đấy, vì thế họ—họ đã phẫu thuật tôi. Và họ chích thuốc tê cho tôi. Và khi tôi...Thuốc tê đó, tôi nghĩ anh em còn nhớ, đó là thuốc gây mê cũ. Và dưới tác dụng thuốc gây mê đó, khi tôi tỉnh lại, tôi tỉnh lại sau khi được gây mê tám giờ. Họ đã phải chích cho tôi thật nhiều, họ nghĩ tôi không thể, tôi sẽ không tỉnh lại. Họ không thể làm cho tôi tỉnh lại.

62 Tôi nhớ Bà Roeder đã đứng bên cạnh tôi, tại đó trong bệnh viện. Tôi sẽ không bao giờ quên người phụ nữ đó. Cho dầu điều gì xảy ra đi nữa, tôi không bao giờ có thể quên được bà. Lúc ấy bà còn trẻ. Chồng bà là một người quản lý ở dưới đây tại hãng sản xuất xe hơi. Và tôi—tôi nhớ bà đang đứng bên tôi, bà và Bà Stewart. Và họ là những người thật sự đã trả viện phí cho tôi. Tôi...Chúng tôi đã thậm chí không có đồ gì để ăn, trong nhà, vậy làm sao tôi có thể trả một khoản viện phí, hàng trăm đô-la? Nhưng bà, thông qua hiệp hội giáo hội và Ku Klux Klan, đã thanh toán viện phí cho tôi, bệnh viện chuyên khoa Mason. Tôi không bao giờ có thể quên điều đó. Hiểu không? Cho dù họ có làm gì đi nữa, hay điều gì đi nữa, tôi vẫn...có điều gì đó, và điều đó vẫn ở lại với tôi, đấy, những gì họ đã làm cho tôi. Và họ đã trả phiếu thanh toán cho Bác sĩ Reeder. Ông vẫn còn đang sống, sống tại đây ở Port Fulton, ông có thể kể cho anh em nghe chuyện ấy.

63 Khi tôi tỉnh lại sau khi được gây mê, có điều gì đó đã xảy ra cho tôi tại đó. Tôi luôn tin nó là một khái tượng. Bởi vì, tôi quá yếu, và tôi...Họ nghĩ tôi sắp chết. Bà ấy đã khóc. Khi tôi mở mắt, có thể nhìn, tôi có thể nghe bà nói chuyện, rồi tôi ngủ trở lại, và

thức dậy, hai hay ba lần. Và rồi tôi đã có một khái tượng lúc ấy. Và lúc ấy tôi đã có...

⁶⁴ Khoảng bảy tháng sau, tôi phải đi và lấy ra các miếng gạc vết súng bắn và các miếng vải đi săn thảm mỡ khỏi chân; bác sĩ đã không lấy đi trước đó. Và vì vậy tôi đã bị nhiễm độc máu, cả hai chân bị sưng phồng lên và gập đôi dưới tôi, và họ muốn cắt đi cả hai chân lên đến tận hông tôi. Và tôi thật sợ...Tôi nói, “Không, chỉ cao đến đây và lấy nó ra khỏi *tại đây*.” Tôi thật không thể hiểu được điều đó, đấy. Và vì vậy cuối cùng, Bác sĩ Reeder và Bác sĩ Pirtle, từ Louisville đến, đã thực hiện ca mổ, và cắt xuống trong đó và lấy nó ra; và ngày hôm nay tôi có đôi chân tuyệt vời, bởi ân điển của Đức Chúa Trời.

Nhưng dưới khái—khái tượng cuối cùng mà tôi đã có...

⁶⁵ Khái tượng đầu tiên ấy, khi đến với tôi, và rồi tôi đi vào cơn mê này. Và tôi nghĩ tôi đang ở trong âm phủ, thật rõ ràng như...

⁶⁶ [Một anh em trong hội chúng nói, “Xin lỗi, thưa anh.”—Bt.] Ủ-m. [“Có một phụ nữ bị ngất, ngay tại đây.”] Được rồi, người nào đó đặt tay trên bà ấy, và bà ấy...có lẽ làm cho bà thở lại được. Bây giờ người nào đang đứng tại đó, hãy đặt tay lên bà.

Chúng ta hãy cầu nguyện.

⁶⁷ Lạy Chúa Jê-sus kính yêu, xin cho người chị của chúng con bị đau sáng nay, và chị bị ngất ở trong phòng, cầu xin ân điển và sức mạnh cùng quyền phép của Ngài...có những bàn tay đang đặt trên chị bây giờ, đại diện cho Ngài. Và lời Kinh Thánh dạy, “Những dấu hiệu này sẽ theo những người tin. Nếu họ đặt tay trên những người đau, thì người đau sẽ bình phục.” Và giờ này xin cho người chị em của chúng con được ra khỏi cơn đau này, và được khỏe mạnh vì sự vinh hiển Đức Chúa Trời. Trong Danh Chúa Jê-sus Christ chúng con cầu xin, và giao phó chị cho Ngài. A-men.

⁶⁸ Bây giờ để cho chị thoáng khí. Thật—thật ngọt ngào kinh khủng. Tôi có thể cảm thấy điều đó tại đây, thật, thật là tẻ. Cảm giác chỉ muốn xỉu, trên bục giảng ở đây. Tôi đã cảm thấy điều đó, bốn hay năm lần tại đây. Nếu có...ngay khi chị cảm thấy khỏe hơn một chút, ồ, hãy đem chị đến nơi thoáng hơn. Tốt lắm. Ủ-m.

Xem đó, thật ngạt thở kinh khủng, anh em biết đấy. Con người chúng ta, mỗi người trong chúng ta, tạo nên thật nhiều những tắc vuông bệnh hoạn. Nếu anh em có, người nào đó có ít nước ở đó, hay cái gì đó đặt lên chị ấy. Chị—chị ấy tỉnh, bây giờ tốt rồi. Thấy không? Được rồi. [Một anh em trong hội chúng nói, “Chúng ta hãy mở các cửa ra, Anh Branham.”—Bt.] Vâng, có lẽ anh em nên mở những cánh cửa, có lẽ, hay cho có một ít không khí, theo cách nào đó, như có thể được, đấy.

69 Bây giờ trong lúc này, khi tôi có khái tượng này, và nghĩ rằng tôi—tôi đã vượt qua từ sự sống này vào trong sự đau khổ dẫn vật.

70 Và bảy tháng sau, tại Bệnh viện Tưởng niệm Quận Clark ở đây, tôi đã chịu ca mổ thứ hai. Và vào lúc đó, khi tôi tỉnh lại, tôi nghĩ mình đang đứng ngoài miền Tây. Tôi có một khái tượng khác. Và có một cây thập tự lớn bằng vàng trên các tầng trời, và sự Vinh quang của Chúa tuôn ra từ cây thập tự đó. Và tôi đứng với tay tôi đưa ra giống như thế này, và sự Vinh quang đó rơi vào trong ngực tôi. Và tôi...Khái tượng lìa khỏi tôi. Cha tôi đang ngồi tại đó nhìn tôi, khi khái tượng đến với tôi.

71 Tôi luôn luôn cảm thấy, anh em... Tất cả những người mà biết tôi trong tất cả những năm này, biết rằng tôi luôn luôn muốn đi về miền Tây. Anh em biết nó như thế nào. Luôn luôn có điều gì đó với miền Tây. Nhưng bởi vì một nhà thiên văn học đã bảo với tôi một lần, điều giống như vậy, rằng tôi nên đi về phía tây...Những ngôi sao, khi chúng đi qua những chu kỳ của chúng và đại loại như vậy, tôi đã được sinh ra dưới dấu hiệu đó, và tôi sẽ không bao giờ thành công ở miền Đông; tôi phải đi về miền Tây. Và năm ngoái tôi đã khởi hành, về miền Tây, để làm trọn những ao ước đã có của một đời, đấy, để—để thực hiện điều đó.

72 Tại sao tôi lại có mặt tại đây? Đó là điều nực cười nhất. Ngồi ở ngoài đó trong sa mạc, trả tiền một trăm mười đô-la một tháng, thuê nhà, và ở đây là một ngôi nhà được dựng lên, một tư thất mục sư, được bài trí cho tôi, đấy. Nhưng phải đi theo Chúa, đấy, đó—đó là tất cả những gì tôi biết để thực hiện. Và anh em biết những khái tượng và những gì đã xảy ra tại đó. Bây giờ—bây giờ trong điều này tôi muốn nói...

⁷³ Bây giờ nếu người chị em của chúng ta cảm thấy hơi yếu, Anh Roy, và chị ấy...muốn đưa chị ấy ra ngoài chỗ nào đó và để chị ấy ở trong phòng trên đây, nơi chị ấy có nhiều không khí hơn hay điều gì đó, và điều ấy hoàn toàn tốt, bởi vì, tôi cảm thấy rằng chị ấy sẽ khỏe ngay bây giờ, xem đó. Tốt rồi. Chị ấy chỉ ngắt thôi, bị đau. Và vì thế tôi—tôi nói với anh em, nếu chị ấy...nếu anh em muốn mang chị ấy đến đây nơi có không khí...giương những cửa sổ này lên, Anh Roy, và nếu người chị em muốn đi qua, điều—điều đó sẽ tốt. Đấy, nếu chị ấy muốn—đến đây, ồ, chỉ đừng sợ điều đó.

⁷⁴ Tôi muốn đặt tay trên chị khi chị đi ngang qua đây. Tất cả anh em tha lỗi cho tôi chỉ một phút. Và xin Chúa tha thứ cho tôi vì...Điều đó, điều đó đúng, thưa anh em.

⁷⁵ Lạy Cha Thiên thượng, con gái này của Ngài ở đây ngồi tại đây sáng nay, và chị ấy đến để nghe Sứ điệp, và bị...Sa-tan đang cố đánh chị ấy ra khỏi điều đó, nhưng nó không thể làm điều đó. Nó không thể làm điều đó.

Chúc phước cho chị, chị ơi, nhưn Danh Chúa Jêsus Christ.

Được rồi. Ồ, cái cửa đó, tôi nghĩ nếu một vài...?...các anh em, thì không khí có thể vào thông qua đây, với các anh chị em.

⁷⁶ Ồ, anh em nói về sự ngột ngạt, anh em nên đi vào một số nơi tại hải ngoại nơi họ chết chồng lên nhau, với bệnh phung và ung thư. Và, ồ, chào ôi, anh em hầu như không thể thở nổi, anh em biết đấy, trong các thứ như thế. Đặt họ trong những toà nhà to lớn, bị ô nhiễm với—với các bệnh truyền nhiễm. Và anh em biết bệnh phung là gì rồi. Ở đó, người ta nằm tại đó không có tai, nửa mặt bị ăn đứt, và không có cánh tay, những ống chân khẳng khiu, và các thứ giống như thế, đang nằm, chất chồng lên nhau. Và nhiều người trong họ đang hấp hối ngay lúc đó, nằm tại đó, chất chồng lên nhau, cố gắng đi vào chỗ nào đó, anh em biết đấy, để nghe Sứ điệp.

⁷⁷ Và bây giờ—bây giờ trong điều này, tôi kể cho anh em những gì đã xảy ra. Trong khả tượng mà tôi đã có, tôi sẽ đi trở lại, vì tôi đã mang đến, hai khả tượng đó vào, tỏ cho anh em về một

trong những điều ấy. Tôi đã ở ngoài miền Tây. Tôi luôn luôn ao ước điều đó.

78 Và giờ đây, mục đích của Sứ điệp sáng hôm nay là đặt để hội thánh, trong mọi việc mà Ngài sẽ để tôi bổ nhiệm hội thánh, theo như tôi biết, cho đến khi...khi tôi đi. Và điều này đã tác động tôi, vì vậy tôi muốn bố trí hội thánh. Bây giờ, điều này chỉ là dành cho đền tạm này, đây, với ở đây. Bây giờ, trong khải tượng này, khải tượng đầu tiên, đây là những gì đã xảy ra.

79 Sau khi khải tượng đập vào tôi, và tôi cảm thấy rất yếu, và tôi đã mất hết cả máu đó, và đã đi...Tôi nghĩ tôi đang chìm vào trong một cõi Đời đời vô tận. Nhiều người trong các anh em đã nghe tôi kể điều này trước đây, và—và chìm vào trong cõi Đời đời vô tận. Đầu tiên, tôi đang đi xuyên qua giống như những đám mây, và rồi đi qua bóng tối, và chìm xuống, xuống, xuống. Và việc trước tiên anh em biết, tôi đã đi vào những khu vực của những kẻ hư mất, và ở trong đó tôi—tôi la hét. Và tôi nhìn, và tại đó, thật sự mọi thứ, không có cái nền móng nào ở dưới cho nó. Tôi không bao giờ có thể ngừng rơi được. Vì cõi Đời đời, trông giống như, tôi cứ rơi xuống. Không có nơi nào ngừng lại, không nơi nào cả.

80 Và thế rồi thật khác biệt với khải tượng mà tôi đã có tại đây, cách đây không lâu, ở trong sự Vinh hiển với dân sự, sự trái ngược! Nhưng trong khải tượng này, khi tôi đang rơi, cuối cùng tôi, tôi—tôi kêu bố tôi. Dĩ nhiên, là con cái, đó là những gì tôi sẽ làm. Tôi kêu bố tôi, và bố tôi không có mặt ở đó. Và tôi kêu mẹ tôi, “Có ai đó bắt con!” Không có mẹ tại đó. Tôi cứ đi như thế. Và lúc đó tôi kêu la với Đức Chúa Trời. Không có Đức Chúa Trời tại đó. Không có gì ở đó cả.

81 Và sau một lát tôi nghe âm thanh thê lương nhất mà tôi đã từng nghe, và đó là một cảm xúc kinh sợ nhất. Không có cách nào...Thậm chí một đám lửa đang bùng cháy thật y như vậy sẽ là một niềm vui thú với quang cảnh này. Bây giờ các khải tượng đó không bao giờ sai. Và đó là một trong những cảm xúc khủng khiếp nhất tôi đã từng có, và những gì đã...

82 Tôi nghe một tiếng động, âm thanh hầu như một—một—một sự ám ảnh vậy. Và khi nó hiện ra, tôi nhìn, thấy đang đến, và đó

là những phụ nữ. Và họ bơi thứ màu xanh lá cây, thật sự có thể thấy gương mặt của họ, và họ bơi thứ màu xanh lá cây dưới mắt của họ. Và mắt họ trông giống như trợn ngược, giống như những phụ nữ ngày nay tô vẽ mắt mình, theo cách như *thế*, và đúng là mắt họ và mặt họ. Và họ đang rên, “Ôi, ôi, ôi, ôi!” Ô, chao ơi!

⁸³ Tôi cứ kêu lên, “Ôi Đức Chúa Trời, xin thương xót con. Xin thương xót con, Ôi Chúa! Chúa ở đâu? Nếu Chúa chỉ cho con trở lại và sống, con xin hứa với Ngài, con sẽ là một chàng trai tốt.” Bây giờ, đó là điều duy nhất tôi có thể nói. Vậy thì, Đức Chúa Trời biết, và vào Ngày Phán xét, Ngài sẽ phán xét tôi vì lời tuyên bố đó. Đó là những gì tôi đã nói, “Lạy Chúa là Đức Chúa Trời, xin để cho con trở lại, và con hứa với Ngài con sẽ là một chàng trai tốt.”

⁸⁴ Và trước khi tôi bị bắn, tôi đã nói dối, tôi đã làm gần như mọi thứ đã có được thực hiện, chỉ có một điều mà tôi nói...Tôi có thể thật trong sạch như khi tôi đang có mặt tại đây ngay bây giờ. Và khi tôi nhìn xuống và thấy mình bị thối tung, gần như làm hai, tôi nói, “Lạy Chúa, xin thương xót con. Ngài biết con không bao giờ phạm tội tà dâm.” Đó là điều duy nhất tôi có thể nói với Đức Chúa Trời. Tôi đã không bao giờ tiếp nhận sự tha lỗi của Ngài, và tất cả những điều này. Tôi chỉ có thể nói, có thể nói, “Con đã không hề phạm tội tà dâm.”

⁸⁵ Và rồi họ đem tôi ra ngoài. Và rồi, ở trong đó, tôi kêu khóc, “Lạy Chúa, xin thương xót con. Con sẽ là một chàng trai tốt, nếu Ngài chỉ cho phép con đi về,” vì tôi biết có một Đức Chúa Trời nơi nào đó. Và vì vậy giúp tôi, những con người đang kiệt sức đó hết thấy ở chung quanh, tôi chỉ là một người mới tới. Và cảm xúc bất kính, khủng khiếp, gớm ghiếc nhất ở trong đó...Trông giống như những đôi mắt lớn, những cặp lông mày lớn như *thế*, và chạy lui lại giống như một con mèo, như *thế này*; và thứ màu xanh lá cây, và giống như nó bị phân hủy hay gì đó.

Và họ đang—họ đang kêu, “Ôi, ôi, ôi!”Ồ, thật là một cảm giác kinh khủng! Khi ấy tôi...

⁸⁶ Rồi trong thời gian ngắn, tôi đã trở lại với cuộc sống tự nhiên. Điều đó làm tôi lo lắng. Tôi suy nghĩ, “Ồ, xin đừng bao giờ để tôi

đi vào một nơi giống như thế; không người nào khác sẽ phải đi vào một nơi giống như thế.”

87 Bảy tháng sau, tôi đã có một khái tượng về việc đứng ở miền Tây, và thấy cây thập tự bằng vàng giáng trên tôi. Và tôi—tôi biết rằng có những miền của những kẻ bị định tội ở nơi nào đó.

88 Vậy thì, tôi đã không bao giờ để ý nó nhiều lắm cho đến khoảng cách đây bốn tuần lễ. Vợ tôi...Không bao giờ nghĩ về mặt này. Khoảng bốn tuần trước, vợ tôi và tôi đi xuống Tucson, để mua sắm vài thứ. Và trong lúc tôi đang ngồi...Vợ tôi, chúng tôi đi xuống tầng dưới, và—và có một nhóm con trai để tóc đuôi chuột giống con gái, anh em biết, giống như phụ nữ hay làm, và—và những mớ tóc xoắn xoắn xuống đây phía trước, những chiếc quần thật ngắn, hầu như, tôi nghĩ là những kiểu ăn mặc lập dị, hay bất cứ cái gì mà anh em gọi. Và họ có mặt tại nơi đó, và mọi người đang nhìn họ, và đầu của họ xù lớn *như thế*, giống như những người phụ nữ cắt mái tóc “bị dịch tràn não”, anh em biết. Và họ đi xuống đấy.

89 Và một thiếu nữ đến gần, và cô ấy hỏi, “Ông nghĩ gì về điều đó?”

90 Tôi nói, “Thế thì cô cũng nên xấu hổ về chính mình, nếu như cô có thể nghĩ điều đó.” Tôi nói, “Anh ta cũng có nhiều quyền làm giống như cô làm. Cả cô và anh ta cũng không có quyền gì đâu.”

91 Vậy tôi đi lên tầng trên, và ngồi xuống. Và khi ấy, có một thang cuốn, ở tại cửa tiệm của J. C. Penney, và thang cuốn mang người ta lên.Ồ, tôi thật sự cảm thấy buồn nôn, khi nhìn thấy những người phụ nữ đi lên đó; trẻ, già, và những người trẻ thờ ơ, nếp nhăn, trẻ, và mọi kiểu, mặc những quần đùi bé xíu; thân thể họ dơ dáy, những người phụ nữ ăn mặc hở hang, với những cái đầu xù lớn giống như thế, và tại đây họ đến. Và một người ra khỏi thang cuốn đó, vừa mới tiến thẳng đến giống như thế, nơi tôi đang ngồi trên ghế, đang ngồi đó với đầu cúi xuống.

92 Và tôi quay lại nhìn. Và một người trong họ đi lên những bậc tam cấp đang nói, “Ồ,” nói tiếng Tây Ban Nha, với một phụ nữ khác. Cô ta là phụ nữ da trắng đang nói chuyện với phụ nữ Tây Ban Nha. Và khi tôi nhìn, [Anh Branham bật ngón tay—Bt.] đột

nhiên tôi được biến đổi. Tại đó, tôi đã thấy cảnh đó trước đây. Đôi mắt của cô ta, anh em biết cách những người đàn bà đang làm bây giờ, vẽ mắt của họ, vừa mới đây, giống như mèo, anh em biết họ bôi lên giống thể *này*, mang những cặp kính mèo và mọi thứ, anh em biết, với cặp mắt gương lên giống thể *này*, và thứ màu xanh lá cây đó dưới mắt của họ. Đó là điều tôi đã thấy khi tôi còn bé. Đó là người phụ nữ ấy hoàn toàn chính xác. Và tôi bị tê toàn thân, và tôi bắt đầu nhìn chung quanh, và có những người đang lăm bằm, anh em biết, về các giá cả và các thứ trong tòa nhà. Và tôi cứ...

⁹³ Giống như thể tôi đã hoàn toàn thay đổi trong chốc lát. Và tôi nhìn, và tôi nghĩ, “Đó là những gì ta thấy trong âm phủ.” Họ đẩy, những kẻ lở loét. Tôi nghĩ bởi họ ở nơi âm phủ mà đã làm cho họ theo cách đó, một vệt màu xanh lá cây dưới quầng mắt của họ. Và tại đây có những người phụ nữ sơn phết thứ xanh lơ, thật hết như cách khải tượng đó đã nói cách đây bốn mươi năm.

⁹⁴ Xem đấy, cách đây khoảng bốn mươi năm, điều đó đã xảy ra. Tôi năm mươi bốn tuổi; lúc ấy tôi mười bốn. Vì vậy cách đây khoảng bốn mươi năm, tôi...Và đó là—là...Đó là con số, của sự phán xét, dầu sao đi nữa, anh em biết đấy. Vậy thì đó là...

⁹⁵ Tôi đã thấy điều đó và thậm chí tôi đã không thể nói được với vợ tôi khi nàng đến. Nàng đã ở tại đó cố gắng mua cho Sarah và mấy đứa nhỏ thứ gì đó, hầu như một—một cái áo đầm hay đồ dùng học tập, và tôi—tôi thậm chí không thể...Tôi thậm chí không thể nói được với nàng. Nàng hỏi, “Bill, chuyện gì vậy?”

Tôi nói, “Em à, anh như...Anh gần như là người chết rồi.”

Và nàng hỏi, “Chuyện gì vậy? Anh bị đau à?”

Tôi đáp, “Không. Điều gì đó vừa xảy ra.”

⁹⁶ Bây giờ nàng không biết. Nàng đang đợi băng ghi âm này quay trở lại. Tôi chưa hề nói điều đó cho bất kỳ ai. Và tôi nghĩ mình có thể đợi, như tôi đã hứa, mang nó đến với hội thánh trước tiên. Hiểu không? Mang nó đến với hội thánh. Đó là lời hứa của tôi. Và anh em sẽ nhận ra, sau tối nay, lý do tôi cố gắng giữ lời hứa của mình. Hiểu không?

97 Lúc ấy tôi nghĩ, như tôi để ý những đôi mắt trông lở loét trên những người phụ nữ đó. Đó là những người Tây Ban Nha, Pháp, và Ấn-độ, và da trắng, cùng tất cả với nhau, nhưng những mái đầu xù lớn đó, anh em biết, với những đường chải đó, cách họ chải ngược ra sau đó, con đường rẽ giữa, và rồi chúng rẽ ra. Anh em biết, anh em biết cách họ làm điều đó như thế nào, uốn theo cách họ thích. Và rồi những cặp mắt trông lở loét, và những đôi mắt sơn phết, chúng chạy ngược giống như mắt mèo. Và họ đang nói chuyện, tôi lại có mặt tại đó lần nữa, đứng tại đó trong cửa tiệm của J. C. Penney, quay lại âm phủ lần nữa.

98 Tôi—tôi—tôi cảm thấy quá sợ hãi. Tôi nghĩ, “Lạy Chúa, chắc hẳn con chưa chết, và rốt cuộc Ngài đã để con đến nơi này.”

99 Và họ ở đó, làm cho...chung quanh như thế, trong khái tượng đó như thế, anh em không thể nghe bằng tai của mình, anh em biết đó. Chỉ là tiếng lẩm bẩm đang diễn ra, của những con người, và những phụ nữ đi lên thang cuốn đó và bước đi quanh quẩn ở đó, và điều đó, “Ôi, ôi!” Đó là họ với những đôi mắt xanh lá cây, trông buồn cười, và ảm đạm.

100 Và vợ tôi đi đến. Và tôi nói, “Em à, hãy để anh một mình chỉ một phút.” Tôi nói, “Nếu em không phiền, anh—anh—anh muốn về nhà.”

Nàng hỏi, “Anh bị đau à?”

101 Tôi đáp, “Không, cứ tiếp tục đi, em yêu, nếu em cần mua sắm gì.”

Nàng nói, “Không, em xong rồi.”

102 Và tôi nói, “Hãy để anh nắm tay em.” Hiểu không? Và tôi bước ra.

Nàng hỏi, “Chuyện gì thế?”

Tôi nói, “Meda, anh—anh—anh...Điều gì đó đã xảy ra ở trên đấy.”

103 Và trong lúc tôi chịu ảnh hưởng điều đó, tôi suy nghĩ điều này, “Chúng ta đang sống trong thời nào? Liệu đây có thể là Giai đoạn Thần lực thứ Ba không?” Bây giờ tôi có vài ghi chú ở đây.

¹⁰⁴ Chúa Jêsus. Chúng ta nhận thấy rằng, Chúa Jêsus, trong chức vụ của Ngài, sau khi Ngài đã giảng cho dân sự. Bây giờ chúng ta sẽ dựa trên lời Kinh Thánh thật về điều này. Sau khi Chúa Jêsus hoàn thành chức vụ của Ngài, và chức vụ của Ngài đã bị dân sự chối bỏ. Bây giờ anh em sẽ đọc giữa những hàng chữ này, rút ra ý niệm riêng của mình. Hãy nhớ những gì tôi đã nói với anh em lúc ban đầu. Sau khi Ngài đã giảng...

¹⁰⁵ Ngài đã đến như một Đấng được hứa cho thời đó. Tất cả chúng ta biết điều đó. Lời Kinh Thánh đã chứng thực Jêsus Christ như là Đấng Mê-si. Đúng vậy. Hoàn toàn, vững chắc, được chứng thực bởi Đức Chúa Trời và Lời Ngài, rằng Ngài là Đấng Mê-si. Không có nghi ngờ gì. Nếu người nào thắc mắc về điều đó, nếu có, thì anh em nên đến với bàn tiệc thánh, mà nói rằng, “Ngài không phải là Đấng Mê-si.” Ngài đã được nhận biết một cách rõ ràng như là Đấng Mê-si. Nhưng sau khi Ngài cách rõ ràng...Đức Chúa Trời đã chứng thực Ngài.

¹⁰⁶ Như Phi-e-rơ đã nói vào Ngày Lễ Ngũ tuần, khi ông nói với tòa Công luận, vào ngày thứ tư...khoảng bốn ngày sau đó. Ông nói, “Chúa Jêsus ở Na-xa-rét, tức là Người mà Đức Chúa Trời đã chứng thực giữa các người bằng dấu kỳ và phép lạ, mà Đức Chúa Trời đã làm bởi Người trong vòng các người, mà tất cả chúng ta đều làm chứng. Hiếu không? Người đó bị nộp theo ý định trước, và các người đã mượn tay độc ác, mà đóng đinh Chúa Sự Sống trên thập tự giá; nhưng Đức Chúa Trời đã khiến sống lại, và đã tỏ ra những điều này cho các người nhìn thấy.” Hiếu không? Đấng Christ vẫn sống. Dĩ nhiên, vẫn còn sống ngày hôm nay.

¹⁰⁷ Bây giờ sau khi Chúa Jêsus đã đến rõ ràng rồi, đã chứng thực chính Ngài; Đức Chúa Trời đã chứng thực Ngài, và Ngài đã nói tiên tri. Và sau những ngày nói tiên tri của Ngài, dù Kinh Thánh đã chứng thực, người ta đã chối bỏ Ngài. Đúng thế. Và Ngài đã rao giảng lúc đó sau khi họ đã chối bỏ Ngài tại đây, những người mà có khả năng được cứu. Hãy nhớ, khi Ngài đang rao giảng, có khả năng bất cứ người nào được cứu. Chúng ta không biết họ là ai. Họ được định trước. Nhưng Ngài đã rao giảng liên tục.

¹⁰⁸ Nhưng sau những ngày Ngài đã rao giảng, chức vụ của Ngài vẫn tiếp tục, vì nhóm cuối cùng Ngài rao giảng là cho những linh

hồn ở trong âm phủ, mà không thể được tha thứ. Tôi đã đọc điều đó một cách rõ ràng từ Kinh Thánh ở đây, từ Phi-e-rơ Nhì. Hiểu không? Ngài đã đi và rao giảng cho những linh hồn ở trong tù, là âm phủ, bị khóa lại cho đến Ngày Phán xét.

¹⁰⁹ Bởi vì, anh em thấy, bây giờ chưa phải là sự Phán xét, và không có âm phủ đang bùng cháy hiện giờ. Người nào đó bảo anh em, “Người ấy đang ở trong âm phủ đang cháy bây giờ,” điều đó sai. Hiểu không? Quan án của thế gian này chỉ đủ công bình để không hề định tội một người cho đến lúc người mang đến phiên xử. Và Đức Chúa Trời sẽ không bao giờ ném một người vào trong lò—lò lửa hực cho đến lúc người đó bị định tội bởi Luật pháp Riêng của Chúa. Người đã khước từ sự thương xót, vì vậy, anh em thấy, trước tiên người phải có một phiên xử, và phiên xử là một sự Phán Xét Ngai Trắng Lớn. Nhưng bây giờ người đang ở trong một nơi gọi là nhà tù.

¹¹⁰ Như tôi đã thấy Khải tượng của cả hai nơi, và bởi ân điển của Đức Chúa Trời...Tôi nói điều này không phải là báng bổ, và, nếu sai, xin Chúa tha thứ tôi. Tôi tin mình đã ở trong cả hai nơi, đây, cả hai nơi. Và tôi đã thấy những người được cứu chuộc, người được phước; và tôi đã thấy những người hư mất, và nơi họ ở. Đó là lý do vì sao tôi đứng như là người anh của anh em, ngày hôm nay, để cảnh cáo anh em chạy trốn khỏi đường mòn sa ngã đó. Đừng bao giờ anh em đi con đường đó. Và anh em có mọi thứ để sống cho, con đường hướng lên được ban phước đó, nơi người được cứu chuộc ở trong sự vui mừng và bình an, và họ không thể phạm tội. Họ không thể—không thể tiếc nuối. Họ không thể. Ở đó, không có gì cả; họ hoàn hảo. Đã thấy cả hai nơi! Tôi biết đó là một lời tuyên bố kinh khủng cho một người làm thế, nhưng, Đức Chúa Trời là Quan Án của tôi, tôi long trọng tin tôi đã nhìn thấy cả hai nơi. Tôi—tôi tin điều đó.

¹¹¹ Và, ồ, không khi nào cho bất cứ ai đi vào những khu vực của người hư mất! Nếu anh em đang đứng với những sợi dây thép nóng bỏng xuyên qua anh em, bị hành hạ theo mọi cách, nó sẽ không giống như sự hành hạ ma quỷ có trong nơi đó. Ở đó có thể không điều gì có thể...Đầu óc con người không thể, tâm trí con người không thể hiểu những khu vực của người hư mất là

gì. Không có cách nào để giải thích điều đó. Và không có cách nào để giải thích những miền của những người được ban phước là gì, nó thật là tuyệt vời. Đó là nơi rất kinh khủng, và Đây thì thật—thật tuyệt vời, nó đi từ sự lỗ bịch đến tuyệt vời. Vì thế nếu người nào nghe tôi...

¹¹² Và tôi sắp già rồi. Tôi không biết tôi còn sống thêm bao nhiêu lâu nữa. Tôi sắp được năm mươi lăm tuổi. Và tôi—tôi không biết, theo lẽ tự nhiên, tôi có thể không còn quá nhiều năm. Tôi không biết băng thu âm này sẽ đi đâu. Nhưng hãy để cho mọi người nghe, tại đây và trên băng ghi âm, hay bất kỳ nơi nào nó có thể đi đến. Đừng bao giờ đi vào những khu vực của người bị hư mất đó. Anh em không thể vẽ ra bức tranh địa ngục tồi tệ đó. Và bất cứ điều gì anh em làm, anh em đừng bao giờ có...quên điều này, rằng những vùng của người được ban phước...Tôi muốn nói điều này, với Thánh Phao-lô, “Ấy là sự mất chưa thấy, tai chưa nghe, hay lòng người cũng chưa nghĩ đến, nhưng Đức Chúa Trời đã sắm sẵn điều ấy cho những người yêu mến Ngài.” Do vậy hãy dừng lại, nếu anh em đang nghe băng thu âm này, hãy tắt máy đi, và ăn năn nếu anh em chưa được cứu, và sống đúng đắn với Đức Chúa Trời.

¹¹³ Tôi đang nói điều này bởi kinh nghiệm đầu tiên, như tôi tin trong lòng mình. Và tôi nói, nếu những điều này, nếu những khái tượng đã lừa dối tôi, thì xin Đức Chúa Trời thương xót tôi vì tôi đã tuyên bố như thế. Nhưng với sự chân thành trong lòng mình, biết rằng không một khái tượng nào trong chúng đã từng sai, tôi tin rằng tôi đã có mặt trong cả hai nơi. Xin bất cứ người nào đừng đi con đường xuống đó!

¹¹⁴ Bây giờ, Chúa Jêsus, sau khi Ngài đã hoàn thành chức vụ của Ngài, đã rao giảng cho những linh hồn không được cứu, mà đã không thể được cứu. Vậy thì Kinh Thánh nói cho chúng ta biết điều đó. “Ngài đã đi rao giảng cho những linh hồn ở trong tù, mà không ăn năn.” Khi sự thương xót được ban cho họ, họ đã tránh né sự thương xót, và bây giờ họ đang chờ đợi sự Phán xét. Ô, thật đó là một thì giờ kinh khủng! Ô, tôi ước gì có cách nào đó tôi có thể làm rung chuyển thế giới với điều đó, để cho họ thấy thực tế là gì.

115 Và Chúa Jêsus đã phán, chính Ngài, “Như Cha đã sai Ta thể nào, Ta cũng sai các người thể ấy.” Và khi Cha sai Ngài để giảng cho những—những người đang sống, cho những ai đã có hy vọng, và rồi ban Sự điệp giống như vậy cho những người mà đã không có niềm hy vọng, dường như là thích hợp, vào lúc này, mà điều đó sẽ phải được thực hiện, bởi vì Thánh Linh của Đấng Christ đang sống trong chúng ta không thay đổi bản chất của Ngài, hay không thay đổi hệ thống của Đức Chúa Trời. Ngài phải y nguyên trong mọi thể hệ. Ngài phải giống như vậy. Ngài phán, “Như Cha đã sai Ta, Ta cũng sai các người.”

116 Các chức vụ phải là giống như vậy, đến mức mà Ngài đã phán rằng...Tôi thấy một số trong các anh em đang viết xuống những câu Kinh Thánh. Phúc âm Giăng 14:12, “Người nào tin Ta, cũng sẽ làm các công việc Ta làm.” Đây, “các công việc,” rao giảng cho những người hư mất, chữa lành người đau, và rồi giảng cho những người không có khả năng được cứu. Hiểu không? Công việc cứ tiếp diễn giống như vậy. Vì thế, điều này đã xảy ra, (điều này đã xảy ra không?) tôi có thể đặt điều đó giống như thế này, chức vụ của Chúa Jêsus Christ tái sinh trong một thể xác mới trong Hội thánh Ngài trong ngày sau rốt này. Đó là những gì nhiều người trong chúng ta tin. Tôi tin với anh em. Tôi tin điều này. Nếu tôi đã không tin điều đó, tôi sẽ làm điều gì khác về điều đó. Bởi vì, rốt cuộc, đây chính là điều tôi đã quan tâm...đã quan tâm ở đây. Và nếu Thánh Linh của Chúa Trời ở trong anh em, anh em quan tâm về con người.

117 Có một câu Kinh Thánh luôn làm tôi bối rối, làm thế nào Môi-se đã có thể nói với Đức Chúa Trời một ý tưởng tốt hơn là Chúa đã có, cho đến khi tôi tìm ra rằng đó là Linh của Đấng Christ ở trong Môi-se. Hiểu không?

118 Chúa phán, “Hỡi Môi-se, hãy phân rẽ chính mình người khỏi họ. Ta sẽ hủy diệt hết, và bắt đầu với người.”

119 Ông thưa, “Lạy Chúa!” Ông đã đứng mũi chịu sào, nói, “Xin hãy cất tôi đi. Hãy xóa tên tôi.” Về chính những người mà đã nổi loạn, tấm lòng của ông cảm thương họ. Hiểu không?

120 Và khi một người truyền đạo để dân sự vào trong lòng mình... Làm thế nào tôi có thể từng cảm thấy công bình với...trước Đức

Chúa Trời, và với chính tôi, để từng nắm giữ lại bất kỳ điều gì khỏi dân sự mà anh em yêu thương hơn anh em yêu thương chính mình. Làm thế nào một người có thể đưa một người vào hội thánh bằng cách nắm tay gia nhập, hay rảy một ít nước, hay phép báp-têm giả nào đó, hay điều gì đó, rồi để họ dưới ảnh—ảnh hưởng của một lời dối và biết rằng Kinh Thánh nằm tại đó, mà nói rằng anh ta yêu thương người ấy?

¹²¹ Dầu tôi phải van xin cho đời sống của tôi, bất kỳ nó là gì, xin để cho tôi trung thực với Đức Chúa Trời và dân sự, nói với họ Lễ thật. Đừng bao giờ để tôi là một kẻ lừa dối. Làm thế nào tôi có thể dối người mà tôi yêu thương? Dầu tôi phải làm tổn thương họ, tuy nhiên tôi yêu thương họ. Đó là lý do anh em đánh con của mình, là bởi vì anh em yêu nó. Không phải vì anh em không thích nó; bởi vì anh em yêu thương nó. Nếu nó sai, nó sẽ bị chết nếu anh em không sửa trị nó.

¹²² Vậy thì, chức vụ cũng vậy. Như nó đã có, ngày hôm nay cũng vậy. Nó đã được rao giảng, và được chứng thực rõ ràng bởi Lời của Đức Chúa Trời, mà nó không thể là con người, nó phải là Đức Chúa Trời. Phải là như vậy. Chú ý, những dấu hiệu thuộc linh giống như vậy mà Chúa Jêsus đã thực hiện, đã xảy ra lại trên đất trong những ngày sau rốt. Cũng chính dấu hiệu thuộc linh như vậy mà Ngài đã chứng thực chính Ngài như là Đấng Mê-si, đã chứng thực Ngài hôm nay. Ngài vẫn là Đấng Mê-si! Cùng cùng những dấu hiệu vật chất đã xuất hiện trên đất, mà hiện ra bởi Ngài, tỏ Ngài là ai. Cùng cùng Trụ Lửa mà Thánh Phao-lô đã nhìn thấy, Đấng đó, tất cả điều đó đã xảy ra lại với cùng bản chất ở trong nó, làm cùng một điều giống như vậy.

¹²³ Chúa Jêsus tuyên bố rằng Ngài đã không làm gì cho đến lúc Cha tỏ cho Ngài thấy. Và Cha là Chúa Thánh Linh, chúng ta nhận biết điều đó. Đó chỉ là một chức vụ của Đức Chúa Trời. Nếu không, thì phần nào trong chúng là Cha của Chúa Jêsus Christ? Chúa Jêsus đã phán Đức Chúa Trời là Cha Ngài, và Kinh Thánh nói Đức Thánh Linh là Cha Ngài. Vậy thì, anh em không thể làm cho Ngài thành một người con không hợp pháp được, vậy Chúa Thánh Linh là Đức Chúa Trời, Chúa Jêsus cũng là Đức Chúa Trời. Vì vậy, Đức Chúa Trời, Cha, Con, và Thánh Linh là...Đó là...Đó là

ba chức vụ của một Đức Chúa Trời. Đó là ba thuộc tính, cùng một Đức Chúa Trời.

¹²⁴ Anh em là một phần của Đức Chúa Trời, tôi là một phần của Đức Chúa Trời, đây; nhưng tôi không phải là tất cả của Đức Chúa Trời, anh em cũng không phải là tất cả của Đức Chúa Trời. Hiểu không? Hiểu không? Đó là các thuộc tánh của Đức Chúa Trời trên chúng ta, như là những con trai được nhận làm con nuôi bởi Chúa Jêsus Christ. Mà, Chính Đức Chúa Trời đã trở nên xác thịt, để chết thay cho chúng ta.

¹²⁵ Bây giờ, Chúa Thánh Linh Ngài luôn luôn tỏ cho thấy những điều sẽ xảy đến, và Ngài không bao giờ sai. Luôn luôn hoàn hảo. Đúng thế không? Ngài đã không nhận lấy sự ngợi khen cho chính Ngài. Ngài dâng sự ngợi khen cho Đức Chúa Trời. Ngài phán, “Con chẳng Tự mình làm việc gì được nhưng chỉ làm điều chi mà Con thấy Cha làm.” Và Cha, Chúa Thánh Linh, là Cha Ngài. Đúng thế không? “Hỡi Giô-sép, con cháu Đa-vít, người chớ ngại lấy Ma-ri làm vợ, vì Con mà người chịu thai đó là bởi Chúa Thánh Linh,” mà đó là Cha Ngài. Và Chúa Thánh Linh tỏ cho Chúa Jêsus những việc sẽ xảy đến, bảo cho Ngài những điều đã xảy ra.

¹²⁶ Và Ngài là Tiên Tri-Đức Chúa Trời. Bởi vì, Lời của Chúa chỉ đến với đấng tiên tri; tỏ ra rằng những Lời đã đến, trong một hình thức nhỏ, các tiên tri đã chép những gì Chúa phán với họ. Nhưng Ngài không chép gì cả, bởi vì Ngài là Lời. Ngài là Lời.

¹²⁷ Chú ý, đồng một Đức Thánh Linh mà đã sống ở trong Ngài, “Tuy nhiên còn ít lâu nữa, và thế gian sẽ không còn thấy Ta nữa; song các người sẽ thấy Ta, bởi vì Ta sẽ ở với các người, thậm chí ở trong các người, cho đến tận thế. Ta sẽ đến cùng các người,” Ngài phán. “Ta,” là Cha đã ngự ở trong Ngài, “sẽ đến cùng các người.” Và Ngài phán, “Khi Chúa Thánh Linh giáng trên các người, Ngài sẽ khải thị những điều này mà Ta đã dạy cho các người, và tỏ cho các người thấy những điều sẽ xảy đến.” Anh em đây lúc này.

¹²⁸ Bây giờ chúng ta lưu ý, rằng như Chúa Thánh Linh đã hành động trong Hội thánh lúc đó, thì Chúa Thánh Linh cũng đã thực hiện chính xác những việc như vậy ngày hôm nay; thông báo bằng Trụ Lửa, hoàn toàn chính xác vào lúc ban đầu, giống như vậy. Và thấy điều này giáng trên Chúa Jêsus, Giảng đã loan báo

điều đó tại sông Giô-đanh. Và điều đó đã chứng minh mọi thứ, thậm chí những bức hình có tính cách khoa học của nó. Nó không thể bị coi thường. Nó có tính cách khoa học. Nó hữu hình. Nó không phải là một ý tưởng mang tính huyền thoại. Nó không phải là tâm lý học. Như George J. Lacy đã nói, “Mắt cơ giới của máy chụp hình đó sẽ không chụp tâm lý học. Ánh Sáng ấy đã đập vào ống kính.”

¹²⁹ Còn anh chị em thế nào, thưa hội thánh, cách đây khoảng sáu hay tám tháng ở đây, và đứng tại đây, nói, “Ấy là CHÚA PHÁN NHƯ VẬY, rằng tôi sẽ đi Tucson, Arizona. Sẽ có một tiếng nổ, và bảy Thiên sứ sẽ xuất hiện.” Anh chị em nhớ không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Thậm chí không...Đức Chúa Trời đã làm cho nó trông rất thật đến nỗi tạp chí *Look* đã chụp những bức ảnh của nó. Có tính thuộc linh, đã nhìn thấy trước, đã vật chất hóa thật chính xác giống như vậy, bảy Thiên sứ, đã mang đến sự hòa quyện của tất cả lời Kinh Thánh. Bởi vì, tất cả những sự màu nhiệm của toàn bộ Kinh Thánh nằm trong Bảy Ấn. Chúng ta biết rằng Đó là quyển—quyển Sách, ấn của Nó, với Điều đó rải đều ra. Đó là sự màu nhiệm của toàn bộ Kinh Thánh, được đặt trong Bảy Ấn đó, mà Chúa đã để cho chúng ta mang đến.

¹³⁰ Và có những người đang ngồi tại đây, hôm nay, đã từng có mặt ngay tại đó với tôi khi điều đó xảy ra. Tạp chí *Look* đã chứng minh điều giống vậy, rằng nó—nó thực sự đã xảy ra. Bởi vì, Ấy là Chúa đã phán điều đó. Chính là Đức Chúa Trời đứng phía sau Lời Ngài, để thực hiện Điều đó khi Ngài phán Ngài sẽ làm. Cho nên, không phải là người nào đó, một người xác thịt như chính tôi, ở giữa vòng anh em dân sự. Chính là Đức Chúa Trời Đòi đòi.

¹³¹ Ngài sử dụng con người. Đúng vậy. Ngài không làm điều gì bên ngoài những gì Ngài làm bởi con người. Chúng ta nhận biết điều đó. Ngài, đó là người đại diện của Ngài—đó là người đại diện của Ngài. Đó là những gì Ngài đã lựa chọn.Ồ, tôi không biết. Ngài có thể đã khiến cho mặt trời rao giảng Phúc âm. Ngài đã có thể làm cho gió rao giảng Phúc âm. Ngài đã có thể khiến cho gió làm các sự việc, nhưng Ngài đã chọn con người.

¹³² Đó là ý tưởng của Ngài, mà con người sẽ nói chuyện với con người; không phải chính người đó, nhưng, “Lời của Chúa đã đến

với các đấng tiên tri,” những người nói tiên tri, những thầy giảng. Và những người nói tiên tri mà chối bỏ Lời nguyên thủy, làm thế nào người ấy có thể là tiên tri thật được? Hiểu không? Người ấy không thể, bởi vì người chối bỏ Lễ thật của Lời. Và rồi nếu không, thì Lời này, chính Nó, khi Nó được rao giảng bởi sự thực của Lời và bởi sự thật của Chúa Thánh Linh, Nó sẽ bày tỏ mọi lời hứa mà Nó đã hứa. Đó là cách chúng ta biết nó có đúng hay không. Đó là những gì Chúa Jêsus đã phán, “Nếu Ta không làm những gì được viết về Ta phải làm, thì đừng tin Ta.” Hiểu không? Vậy thì chúng ta thấy những điều này.

133 Hãy nhớ, Bảy Ấn đã xong, và khi bảy Ấn đó bày tỏ những Lễ thật...

134 Một trong chúng, Ngài sẽ không cho phép chúng ta biết. Chúng ta... Bao nhiêu anh em có mặt tại đây đã nghe tại Bảy Ấn, và đã nghe? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Tôi nghĩ, tất cả anh chị em. Đấy, ấ—Ấn thứ Bảy, Ngài sẽ không cho phép điều đó.

135 Ngài đứng tại đó ngay trong phòng và bày tỏ cho mỗi người trong họ. Và nếu tôi đã từng rao giảng điều gì trong đời, được hà hơi, thì chính là điều đó. Và nó trở nên thật, đối với anh em. Đừng tại đây và bảo cho anh em rằng nó sắp xảy ra, và đi ngay tại đó, và thậm chí khoa học và mọi thứ khác, sự nghiên cứu khoa học và mọi thứ, sự mâu nhiệm đối với dân sự, đã chứng minh rằng nó đã xảy ra ngay tại đó. Và đến ngay trở lại và nghe nó được mở ra, và làm cho mọi Lời hoàn toàn đúng. Chúng ta đang sống trong thời đại gì? Chúng ta đang ở đâu?

136 Và hãy nhớ, trong Ấn thứ Sáu đó, nơi mà, tất cả Bảy Tiếng Kèn vang lên dưới Ấn thứ Sáu đó. Khi chúng ta đến với điều đó, anh em sẽ thấy điều đó. Mỗi (bảy) Tiếng Kèn xảy ra trong Ấn thứ Sáu đó.

137 Tiếng thứ Bảy luôn là sự bí mật. Hãy quan sát tiếng thứ Bảy đó, đó là sự kết thúc. Đó là sự Hiện đến của Chúa. Các tầng trời trở nên yên tĩnh, im lặng, không một ai cử động. Bởi vì, chính Chúa Jêsus đã phán, “Thậm chí không một Thiên sứ trên Trời biết khi nào Ta sẽ trở lại. Thậm chí, chính Ta cũng không biết, vào thời giờ nào. Cha đã đặt điều đó trong tâm trí của Ngài.” Chỉ một mình Đức Chúa Trời biết điều đó, Thánh Linh. Phán, “Ta

không biết điều đó.” Thế thì, điều đó đã không được khải thị. Khi Tiếng Kèn thứ Bảy vang lên...hay Thiên sứ thứ Bảy, một—một Ấn được mở ra, rồi có sự im lặng ở trên Trời. Đây, điều đó không phải là bỏ đi, song là những gì sẽ xảy ra.

¹³⁸ Nhưng dưới Ấn thứ Sáu, nơi những Tiếng Kèn này đã mở. Hãy nhớ, dưới đó, chúng ta tìm thấy rằng Chiên Con đã đến, đã xuất hiện. Ngài đã rời Ngôi Thương Xót. Công việc cứu chuộc của Ngài đã xong. Và Ngài xuất hiện và lấy Sách ra khỏi tay phải của Đấng ngự trên Ngai, và “thì giờ không còn nữa.” Và ngay lập tức một thiên sứ xuất hiện trong chương thứ bảy, hay chương 10 và câu thứ 7, nói...Thiên sứ này giáng xuống và thề, rằng, “thì giờ không còn nữa.”

¹³⁹ Nhưng, anh em thấy, trong Sách này là những gì được cứu chuộc. Đó là Sách Cứu Chuộc. Và mọi sự mà Ngài đã cứu chuộc được chép trong Sách đó. Tất cả những kẻ Ngài đã chết thay được chép trong Sách, và Ngài đã không thể rời Ngôi trung bảo của Ngài cho đến lúc Ngài đã cứu chuộc hết. Và Ngài không thể cứu chuộc tại cây thập tự, bởi vì họ được định trước trong Sách Sự Sống của Chiên Con, và Ngài phải tiếp tục ở lại Nơi Đó để cầu thay cho đến lúc người cuối cùng đã được cứu chuộc xong. Vinh hiển thay!

¹⁴⁰ Nhưng một ngày kia Ngài đã đứng dậy từ Nơi Đó, xuất hiện. Quyển Sách đã nằm ở đâu? Nó vẫn còn trong Người Chủ siêu nhiên, là Đức Chúa Trời Toàn Năng. Và Giăng đã nhìn quanh, rồi ông khóc, bởi vì không có một người nào thậm chí xứng đáng để nhìn vào Sách và, đặc biệt, để mở các Ấn, bày tỏ sự màu nhiệm kín giấu là gì.

¹⁴¹ Những sự màu nhiệm ở trong Bảy Ấn. Khi Bảy Ấn này được mở ra, nó mở ra toàn bộ Kinh Thánh. Bảy Ấn; Nó được đóng ấn với Bảy sự Mầu Nhiệm, và trong Bảy Ấn này nắm giữ toàn bộ bí mật của Nó. Và đó là Quyển Sách của Sự Cứu Chuộc, Tân Ước.

¹⁴² Không phải là Cựu Ước. Nó chỉ tuyên bố cho Tân Ước. “Chúng đã được sắm sẵn cho...hầu cho ngoài chúng ta ra họ không đạt đến sự trọn vẹn được,” Hê-bơ-rơ 11. Hiểu không? Hiểu không? Vậy thì, sự cứu chuộc chỉ đến khi Đấng Cứu Chuộc chết. Và họ đã ở một cách tiềm tàng dưới huyết những chiên con, không phải

Đấng Cứu Chuộc; chưa được cứu chuộc, cho đến lúc Đấng Cứu Chuộc đến.

¹⁴³ Để ý bây giờ khi Đấng Cứu Chuộc này...Giăng nhìn xung quanh, và tại đây Đức Chúa Trời ngự trên Ngai, với Quyển Sách trong tay Ngài, mà đã được đóng bằng Bảy Ấn, và toàn bộ chương trình cứu chuộc đã ở trong đó.

¹⁴⁴ Và nó đã bị hư mất bởi dòng dõi loài người, A-đam. Và Đức Chúa Trời...Nó đi về nơi nào? Sa-tan không thể lấy đi được; nó chỉ khiến cho người đánh mất mà thôi. Nhưng lúc đó Quyển Sách đi đến đâu? Sách không thuộc về dòng dõi loài người. Dòng dõi phước hạnh không thuộc về nơi đây; ở đây dòng dõi loài người đã đánh mất nó. Do vậy nó đi trở lại ngay với Người Chủ nguyên thủy của nó, đó là Đức Chúa Trời.

¹⁴⁵ Tại đây Ngài ngự với Sách, và Ngài đã cần người nào đó, một ai đó, đến và tuyên bố Nó.

¹⁴⁶ Giăng nhìn xung quanh, và không có người nào trên Trời, không có người nào trên đất, không một ai, không Thiên sứ, không có gì có thể lấy Quyển Sách hay tháo các Ấn ra, hoặc thậm chí nhìn vào Sách. Không một ai xứng đáng cả. Giăng nói ông đã khóc một cách cay đắng.

¹⁴⁷ Lúc ấy một Thiên sứ đến với ông, nói, “Hỡi Giăng, chớ khóc, vì Sư Tử của Chi phái Giu-đa đã thắng, và Ngài xứng đáng mở.”

¹⁴⁸ Và Giăng nhìn thấy một chiên con...hay một sư tử, và ông đã tìm thấy điều gì? Một Chiên Con, và đó là Chiên Con Đẫm Máu, một Chiên Con đã bị giết. Bao lâu? Từ khi sáng thế.

¹⁴⁹ Chiên Con xuất hiện, bước tới Đấng có Quyển Sách trong tay phải của Ngài, và nhận lấy Quyển Sách; bước lên Ngai và ngồi xuống. Chính là vậy. Đã xong rồi (khi nào?) khi những Ấn được bày tỏ. Khi ấn cuối cùng được mở, đó là mọi sự mà Ngài đã cứu chuộc, không còn gì nữa...

Ngài đến để cứu chuộc.

¹⁵⁰ Nói, “Tại sao Ngài đã không cứu chuộc họ cách đây bốn mươi năm? Hai ngàn năm trước?”

¹⁵¹ Xem đây, tên của họ đã ở trong Sách Sự Sống, trong Sách đó. Và Ngài phải đứng đây, bởi vì đó là mục đích của Đức Chúa Trời

cứu chuộc họ. Tên của họ được ghi trong Sách Sự Sống của Chiên Con trước khi sáng thế. Chiên Con đã được đặt ở đó với nó, để bị giết. Ở đây Chiên Con đến, mà đã bị giết, đến trở lại để cầu thay.

¹⁵² Hãy nhìn xem Ngài! Sẽ có nhiều sự giả mạo, nhiều mọi thứ khác, nhưng đã có người nào đó thực sự sẽ được cứu, vì Ngài... Hội thánh được định trước không có vết hay nhân. Nó sẽ có mặt tại Đó. Và Chiên Con chết cho mục đích đó. Và rồi khi tên cuối cùng trên Quyển Sách đó đã được chuộc, Chiên Con xuất hiện và lấy Quyển Sách, “Ta là Đấng đã làm điều ấy!”

¹⁵³ Các Thiên sứ, các Chê-ru-bim, hai mươi bốn Trưởng lão, những Con Thú, mọi vật, tự cỡi bỏ mào miện, sắp mình xuống trước Ngài, và nói, “Ngài xứng đáng!”

¹⁵⁴ Giảng nói, “Mọi vật trên trời và dưới đất ta đã nghe hô lớn, ‘A-men,’ la lên, ‘Halêlugia,’ và ngợi khen Đức Chúa Trời.” Tiếng kêu lớn vọng lên. Tại sao? Tên của họ được ghi trong Sách đó, được khải thị, và Chiên Con đã bày tỏ nó.

¹⁵⁵ Chiên Con đã cứu chuộc nó, nhưng Ngài đã không thể xuất hiện cho đến khi mọi tên được tỏ ra, và điều đó đang xảy ra dưới Ấn thứ Sáu, trước khi Ấn thứ Bảy mở ra. Rồi không tí vết...Rồi Chiên Con đến vì những gì mà Ngài đã cứu chuộc. Ngài đến để khẳng định những gì mà Ngài đã cứu chuộc. Ngài đã có nó rồi, ngay tại đây trong Sách, lấy Nó từ tay Ngài. Bây giờ Ngài đang đến để nhận những gì Ngài đã cứu chuộc. Đó là công việc của Ngài. Ngài đã thực hiện. Ngài đến để nhận nó.Ồ, thật là một—thật là một thì giờ tuyệt vời! Đã chứng minh nó, Ấn thứ Bảy đã chứng minh điều đó. Đã trở lại và lấy Sách Cứu chuộc!

¹⁵⁶ Lưu ý, đó là Sứ điệp của thiên sứ thứ bảy mà để khải thị cho thứ bảy, Ấn thứ Bảy. Khải huyền 10:7, nào, anh em sẽ tìm thấy nó. Hiểu không?

¹⁵⁷ “Đoạn người thấy Thiên sứ này giáng xuống, đặt chân của Người trên đất và trên biển,” đó là Đấng Christ, “trên đầu Ngài có móng.” Để ý Ngài, anh em sẽ tìm thấy Ngài trong Khải huyền 1, lần nữa, “với cái móng trên đầu Ngài; nhìn lên như bích ngọc và mã não,” và vân vân. Ở đây Ngài đến, đặt một tay...“Một chân trên đất, một chân trên dòng nước; giơ tay Ngài lên. Có một móng

trên đầu Ngài,” lúc ấy. Đó là giao ước. Ngài là Thiên sứ Giao ước, chính là Đấng Christ; được làm thấp hơn các Thiên sứ, để chịu khổ. Ở đó Ngài, “Và giờ tay Ngài lên Trời, và chỉ Đấng sống đời đời mà thề,” Đấng Đời Đời, Cha, Đức Chúa Trời, “rằng không còn có thì giờ nào nữa,” khi điều này xảy ra. Đã hết. Đã xong. Nó đã hoàn tất.

158 Và rồi lời Kinh Thánh nói, “Và ở—ở Sứ điệp của thiên sứ thứ bảy trên đất,” sứ giả trên đất, Thời đại Hội thánh thứ bảy và cuối cùng, “lúc khởi đầu của chức vụ của người,” khi nó bắt đầu vào thế gian, vào lúc ấy, “sự mầu nhiệm của Đức Chúa Trời, của Bảy Ấn này, sẽ được tỏ ra lúc ấy.” Bây giờ chúng ta nhìn xem chúng ta ở đâu. Có thể là, thưa các bạn, có thể vậy không? Để ý, tất cả đều có thể.

159 Tất cả những người đã được cứu chuộc trong Sách, Ngài đến để cứu chuộc. Tất cả những người đã được cứu chuộc có tên trong Sách, đã được định sẵn trước khi sáng thế. Ngài đến để cứu chuộc Nó. Tất cả những ai Ngài đã cứu được chép ở trong đó.

160 Tôi muốn hỏi anh em một câu lúc này. Và quý vị những người nghe trên băng ghi âm, hãy lắng nghe kỹ. Những đôi mắt góm ghiếc, cái đầu góm ghiếc đó, điều ấy có thể là lý do tại sao Sứ điệp này đã chống mạnh mẽ phụ nữ của thời hiện đại không? Có thể đây là Sứ điệp của thiên sứ cuối cùng không? Ngài đã phán gì ở dưới đó tại dòng sông, cách đây khoảng ba mươi ba năm? “Nưh Giảng được sai đến,” đấy, “loan báo lần đến thứ nhất của Đấng Christ, Sứ điệp của người sẽ loan báo lần Đến thứ hai.” Trên khắp thế giới, và đó là những gì đã được thực hiện, rồi sự Tái lâm phải cận kề. Hãy quan sát những gì xảy ra bây giờ.

161 Tại sao? Tôi đã gãi đầu. Tôi vùi đầu trên gối. Tôi đi lại trên sàn nhà. “Có chuyện gì vậy anh?”

162 Cách đây vài ngày, tôi đã hỏi hai người cùng cỡi ngựa với tôi. Tôi hỏi Jack Moore một lần. Và tất cả anh em đều biết Anh Jack Moore. Tôi định đi đến với anh ấy tại Shreveport. Tôi nói, “Anh Jack, anh là người bạn thật thân thiết mà tôi có trên đời.” Và trước khi tôi hỏi anh, tôi đã hỏi vợ tôi.

¹⁶³ Nếu có ai biết điều gì về tôi, những điều tệ hại của tôi và—và tất cả, thì đó là vợ tôi, đấy, một người yêu dấu. Và một ngày kia tôi nói với nàng, tôi nói, “Em này, là chồng em, anh là nhà truyền giáo Phúc âm. Anh không muốn mang đến sự sỉ nhục nào trên Đấng mà anh yêu thương. Không. Anh không muốn em bị tổn thương. Anh không muốn mang sự sỉ nhục nào đến cho em. Chúa cấm anh làm điều gì tổn thương em. Và hướng chỉ điều gì làm tổn thương Đức Chúa Trời, anh yêu Ngài nhiều biết bao! Em là vợ anh; Ngài là Cứu Chúa và Đức Chúa Trời của anh. Anh muốn hỏi em một câu. Đứng quanh co. Hãy nói cho anh biết sự thật.” Tôi nói, “Anh đã nghiên cứu rất nhiều...”

¹⁶⁴ Và tôi tự hỏi. Tôi là, tôi—tôi là một người giả tạo, khôi hài, kỳ quặc chẳng. Tôi biết điều đó. Mọi người nói, “Thật là loại người kỳ cục!” Ồ, xem đó, anh em không thể tự làm nên mình. Anh em là những gì anh em có, bởi ân điển Đức Chúa Trời.

¹⁶⁵ Và tôi—tôi—tôi nói, “Anh đã hơi mất trí một chút chẳng, em biết đấy, và—và hầu như chết?” Tôi nói, “Tại sao anh lên án những người nữ đó, thường xuyên, trong khi anh thương yêu họ?”

¹⁶⁶ Họ gọi, nói tôi là một “người căm ghét phụ nữ,” tôi thật sự không ghét...Tôi thật sự “ghét phụ nữ.” Hiểu không? Điều đó sai. Tôi yêu thương phụ nữ, tôi muốn nói, như là chị em của tôi.

¹⁶⁷ Tôi sẽ không vỗ nhẹ trên lưng anh chị em, khi thấy anh chị em sai. Tôi có thể bảo cho anh chị em điều đó. Tôi yêu anh chị em quá đỗi về điều đó. Một số người mà làm thế, ấy là một kiểu tình yêu khác. Hiểu không? Tôi yêu thương anh chị em vì tôi yêu những gì anh chị em có; anh chị em là người bạn giúp đỡ cho một con trai của Đức Chúa Trời, và anh chị em là một phần của người. Hiểu không? Và tôi—tôi yêu thương anh chị em bởi vì rằng—rằng anh chị em được tạo nên trong hình ảnh của con người, và con người được tạo nên theo hình ảnh Đức Chúa Trời, vì vậy cho nên, cùng nhau, anh chị em là một trong Đấng Christ. Đó là lý do vì sao tôi yêu thương anh chị em. Bất cứ, điều gì khác, không là gì cả đối với điều đó. Đức Chúa Trời biết điều đó, cả cuộc đời tôi. Hiểu không? Đúng vậy. Tôi yêu thương anh chị em. Tại sao tôi đứng lên và thường xuyên...

168 Khi họ nói, “Hãy bảo tất cả phụ nữ, khi mà, nếu họ sắp đến nghe Anh Branham giảng, phải chải tóc họ khác đi. Đội mũ lên hay gì đó hoặc khác, vì anh ấy sẽ bắt đầu công kích về tóc ngắn, và chị em...Đừng có trang điểm thứ gì,” và đại loại như vậy. Đó là những gì họ đã làm. “Đó là tất cả những gì anh ấy nói về!”

169 Người nào đó nói, “Tại sao anh không...” Nói, “Người ta tin anh là một tiên tri. Tại sao anh không giảng dạy cho những người nữ cách nhận lãnh những ân tứ thuộc linh vĩ đại, và những điều giống như vậy, thay vì cố dạy cho họ những thứ như thế?”

170 Tôi nói, “Nếu họ không muốn học biết những mẫu tự ABC, làm thế nào họ biết môn đại số?” Hiểu không? Trước tiên, phải làm cho đúng.

171 Và tôi càng giảng, tình trạng ấy càng tệ hại thêm. Rồi anh em nói, “Tại sao anh không bỏ cuộc?” Không, thưa quý vị. Phải có một tiếng nói, một lời chứng chống lại điều đó.

172 Một trong những người vĩ đại nhất trong chức vụ ngày hôm nay, đã đặt tay lên tôi cách đây không lâu, nói, “Tôi sẽ cầu nguyện cho anh, Anh Branham à, nếu anh cho phép tôi làm điều đó, để Đức Chúa Trời sẽ lấy điều đó ra khỏi lòng của anh.” Nói, “Hãy để mặc những người phụ nữ, trong những việc đó.”

173 Tôi nói, tôi nói, “Ông tin vào điều đó không, thưa ông? Ông là thầy giảng thánh khiết.”

174 Ông ấy nói, “Chắc chắn rồi. Tôi không tin điều đó, nhưng,” nói, “điều đó thì—điều đó thì tùy thuộc vào...”

Tôi nói, “Không.”

Ông ấy nói, “Điều đó là tùy thuộc vào những mục sư.”

Tôi nói, “Họ đang không thực hiện nó.”

175 Người nào đó phải thực hiện nó. Dòng sông phải được băng qua. Lớp da phải được lột đi. Tôi không muốn làm điều đó. Chúa biết tôi không muốn làm thế. Nhiều người trong họ những người phụ nữ đã nuôi các con tôi, và hầu như, họ đã phò đời sống của họ vì tôi. Anh em nghĩ, và ân điển của Đức Chúa Trời đã tuôn đổ rộng bởi Chúa Thánh Linh, anh em nghĩ tôi có thể đứng yên và thấy con người đáng thương đó bị ném ra ngoài bên kia trong

cõi Vĩnh hằng không có hy vọng chẳng, nếu tôi không kêu lớn lên chống lại điều đó?

¹⁷⁶ Không phải là kẻ làm ra vẻ tinh khôn; nhưng linh của đất nước này, linh của giáo hội, không phải là Linh của Đấng Christ, bây giờ; linh của giáo hội, giáo phái, đang xô những người nữ này vào trong mớ hỗn độn ngoài xa kia. Và tôi chỉ là một tiếng nói, kêu lớn, “Hãy ra khỏi nó. Hãy chạy trốn khỏi sự ô uế đó.” Đừng để ma quỷ làm những điều giống như thế đối với chị em. Nó sai trật!

¹⁷⁷ Và các anh em của Hội Phúc âm Ngũ Tuần, để cho những người nữ, để cho phụ nữ họ uốn tóc ngắn, nhưng cấm họ trang điểm. Thực sự không có câu Kinh Thánh nào chống lại việc trang điểm, nhưng có chống lại việc uốn tóc ngắn của chị em. Nàng thậm chí không thích hợp để cầu nguyện trước Đức Chúa Trời, Kinh Thánh nói vậy. Chồng nàng có quyền cho nàng một tờ ly dị và lia bỏ nàng. Đúng. Nàng đã tự tiêu biểu cho thế gian như là một người đàn bà bất khiết. Kinh Thánh nói vậy. Nàng đã làm hổ nhục chồng của chính mình khi nàng làm điều đó. Đó là chính xác những gì Kinh Thánh đã nói. Hiểu không?

¹⁷⁸ Ồ, nhưng một người đàn bà trang điểm, chúng ta tìm thấy một người nữ đã làm điều đó trong Kinh Thánh, chỉ một người. Đó là Giê-sa-bên. Đó là kẻ đã làm điều đó. Người duy nhất trong Kinh Thánh từng trang điểm, là Giê-sa-bên, và Đức Chúa Trời lập tức để bà bị—bị những con chó hoang ăn thịt. Bà đã trở thành một nỗi ô nhục, và thậm chí bà...Mọi thứ, mọi thứ mà có nghĩa như vậy được gọi là Giê-sa-bên.

¹⁷⁹ Chị em không phải làm thế. Chị em không phải làm điều đó. Vậy thì điều gì đã khiến chị em làm điều đó? Linh của ma quỷ.

¹⁸⁰ Anh chị em không nhận ra điều đó. Tôi biết là anh chị em không nhận ra. Anh chị em là—anh chị em là một dân sự quá tốt đẹp. Anh chị em tốt. Anh chị em bắt tay tôi, nói chuyện với tôi.

¹⁸¹ Và tôi yêu thương anh chị em. Đúng thế. Nhưng nếu tôi nhìn thấy điều đó, liệu tôi có phải là kẻ giả hình không...Phao-lô nói, “Tôi không trề nải một chút nào để tỏ ra cho biết hết thấy Ý muốn của Đức Chúa Trời.” Xin cho không huyết của người nữ,

hay người nam nào đổ trên tôi vào Ngày đó. Tôi đã nói cho anh chị em biết Lễ thật. Và tôi đã ghét làm điều đó; không phải ghét vì tôi không muốn làm những gì Đức Chúa Trời bảo tôi làm, nhưng tôi yêu thương anh chị em. Tôi không muốn làm tổn thương anh chị em, vì vậy tôi sẽ làm gì? Chỉ thuần túy, Tình yêu Thiên thượng sẽ thúc đẩy anh chị em làm điều đó.

¹⁸² Chúa Jêsus thậm chí đã cầu nguyện để lẩn tránh thập tự giá. “Có thể cắt chén này được không?” Nói, “Nhưng, không theo ý Con, mà theo ý Cha.”

¹⁸³ Tôi sẽ phải là người nói ra điều này không? Tôi sẽ phải nắm lấy họ những người nữ quý báu thật xinh đẹp và mọi thứ, và lột họ thành những mảnh không? Tôi sẽ phải làm điều đó không? Tôi sẽ phải lấy những người anh em mục sư truyền đạo của tôi, và đứng tại đó rồi bảo họ rằng họ yêu tiền bạc và giáo—giáo phái hơn là họ yêu mến Đức Chúa Trời chăng? Tôi, với những người anh em quý báu của tôi mà đặt tay họ...Ồ, tôi phải làm điều đó không? Ôi Chúa, xin đừng để tôi làm điều đó.

¹⁸⁴ Nhưng tôi đã không trễ nải tỏ ra cho biết hết thấy Ý muốn. Chính là Tình Yêu thương chân thật đã thúc đẩy tôi làm điều đó.

¹⁸⁵ Đó là lý do Sứ điệp này đã phải theo cách này không? Không nơi nào khác trên thế giới có. Nó ở đâu? Được rồi. Họ sợ. Hiếu không? Nhưng phải là không sợ hãi. Một cách chính xác. Đức Chúa Trời luôn theo cách đó, đây. Được rồi. Đây là lý do những người nữ đã bị quở trách bởi Sứ điệp này? Không biết, nó không được tỏ ra. Nó đã được tỏ ra cho tôi, nhưng đã không đến với tôi cho đến một ngày nọ. Hiếu không? Hãy nhìn nơi đó. Được rồi. Chắc chắn, nó thích nghi với chức vụ hầu việc.

¹⁸⁶ Bây giờ đợi một chút. Đã từng có một thời nào đó nó trở thành thế giới của một người nữ trước đây không? Vâng. Theo lịch sử, vào thời Ê-li, có một người đàn bà tên là Giê-sa-bên. Và bà cầm quyền cai trị trên hội thánh của Đức Chúa Trời, mà Kinh Thánh nói rằng bà sẽ làm lại điều đó trong những ngày sau rốt; linh của bà, qua một giáo hội, một tổ chức. Và nó sẽ là dân phụ, và tất cả các giáo hội khác hiệp với nó sẽ là những gái điếm, giống như nó vậy. Đúng thế không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.]

¹⁸⁷ Khải huyền 17, nói, “Nó là dân phụ, và nó là MẸ NHỮNG GÁI ĐIỂM.” Đó không thể là những người nam. Đó là những người nữ. Hiểu không? Tất cả họ bị ném, còn sống, vào trong Hồ Lửa, và bị thiêu đốt. Đúng thế không? Chính quý vị đó.

¹⁸⁸ Để ý, khi Giê-sa-bên đó dấy lên, có một người dấy lên chống lại nó. Đức Chúa Trời đã đưa đến một người. Chúng ta thậm chí không biết ông đến từ đâu. Ông không có lai lịch về chức vụ. Ông chưa bao giờ làm thầy tế lễ hay gì cả. Ông đã xuất hiện, như một tiều phu già thô lỗ với cái tên là Ê-li, ông đã đặt cái búa ở gốc cây, và họ căm ghét ông. Không chỉ thế thôi, song cả hội chúng của ông cũng ghét ông.

¹⁸⁹ Và có lần ông nghĩ ông đứng một mình. Ngài phán, “Không, Ta đã để dành bảy ngàn người công bình ở với ngươi.” Hiểu không? Đó là nhóm người được chọn, đấy. Luôn luôn có nhóm người đó. Ngài phán, “Đừng sợ, hỡi Ê-li. Ta biết ngươi kiệt sức, vì những giáo phái đang rượt ngươi chạy lên đỉnh núi đó. Nhưng,” phán, “Ta có bảy ngàn người tin giống như ngươi đang rao giảng. Xem đấy, Ta có họ.”

¹⁹⁰ Rồi sau thời của ông, Rô-ma tiếp quản, và có một thời gian nó lại trở thành thế giới của người đàn bà lẫn nữa, tất cả những thời trang của—của phụ nữ, cách họ đã đi ra với những chiếc mũ cùng các thứ của họ, đấy. Và Đức Chúa Trời đã dấy lên một người khác với cùng Thánh Linh trên ông, Linh của Ê-li-sê. Đúng thế không? Và ông nói, “Cái búa đã đặt kề gốc cây.”

¹⁹¹ Và có một người nữ hiểu chiến ở đó, đã có chồng...bỏ chồng mình, và lấy người anh chồng, là Hê-rốt. Hê-rô-đia, và bà là một—một tên hề tô vẽ của thời đó, khiêu vũ. Bà dạy cho con gái của bà cách khiêu vũ. Bà có một con gái, bởi người cha nuôi của bà, người—người cha nuôi; bởi người cha, anh trai của ông. Hê-rô-đia! Đó là con gái của—của—của người đàn bà đó. Và rồi bà đã dạy cho con gái khiêu vũ, và nàng trở thành một vũ nữ thoát y thật sự, giống như mẹ mình. Và nàng nghĩ mình có thể kết hôn bốn hay năm lần, làm bất kỳ điều gì nàng muốn làm.

¹⁹² Và Hê-rốt xuất hiện tại đây. Nào hãy nhớ, tất cả họ đều là những người Do-thái. Họ là những người thuộc giáo hội. Ở đây

Hê-rốt xuất hiện, cùng với giáo hội của ông, để nghe tiên tri này, dân sự tin là một tiên tri.

¹⁹³ Ông bước thẳng ngay đến trước mặt cả hai người, và nói, “Vua cưới nàng là điều bất hợp pháp.” Và câu nói đó làm cho nàng nổi cơn tam bành! Anh chị em hiểu không?

¹⁹⁴ Bây giờ, một người bình thường nào đó sẽ nói, “Xin chào, Hê-rô-đia? Chúng tôi rất hân hạnh vì sự có mặt của bà trong hội chúng của chúng tôi hôm nay.” Nhưng Giăng thì không.

¹⁹⁵ Chúa Jê-sus phán, “Lại các người đã đi xem ai, khi các người đi ra để nhìn thấy Giăng chẳng? Có phải các người đi xem một người ăn mặc tươm tất giống như một thầy tế lễ không? Không, người đó có thể, người đó có thể hôn em bé và chôn những kẻ chết.” Hiểu không? Ngài phán, “Các người đi xem điều gì? Có phải một cây sậy, bị ngọn gió rung chẳng? Họ nói, ‘Hãy đến đây, hỡi Giăng. Chúng tôi sẽ trả cho ông nhiều hơn nếu ông giảng cho chúng tôi. Và, chúng tôi, chúng tôi là tổ chức lớn nhất chẳng?’” Không phải Giăng. Không, ông không bao giờ đi xem điều đó.

¹⁹⁶ Ngài phán, “Vậy thì, các người đã đi xem điều gì, khi các người đi nghe và thấy Giăng, một đấng tiên tri?” Ngài phán, “Và Ta nói, cùng các người, còn hơn là một tiên tri!...các người có thể nhận lãnh điều đó, đây là đấng tiên tri đã nói sẽ đến, ‘Ta sẽ sai sứ giả Ta đi trước mặt Ta, và người sẽ dọn đường cho Chúa.’” Người là sứ giả của Giao ước. Ngài phán, “Không có một người nào, mà được sinh bởi một người nữ, vĩ đại như người.” Hiểu không?

¹⁹⁷ Đó là loại người mà Đức Chúa Trời đã dấy lên cho thời đó, Ê-li, một người tiêu phu. Giăng, cũng giống như vậy. Hiểu không? Linh của Ê-li đã giáng trên Giăng. Và người nói, khi đến ngày của người nữ lần nữa, Linh đó sẽ dấy lên lại, “Trước khi sự Tái lâm của Chúa, khi trái đất sẽ bị thiêu đốt, và những người công bình sẽ bước đi trên tro—tro tàn của kẻ độc ác, giống như tro tàn dưới chân họ.” Ngài đã hứa điều ấy, một lần nữa, trong những ngày này. Chú ý, Chúa Thánh Linh đã hứa điều đó. Nó thích hợp với thì giờ mà chúng ta đang sống.

¹⁹⁸ Phải có người nào đó dấy lên. Điều ấy phải đến, vì ấy là CHÚA PHÁN NHƯ VẬY, Ma-la-chi chương 4. Đó là chính xác những gì

Ngài phán sẽ là dấu hiệu, “Ngay trước Ngày lớn và đáng sợ của Chúa đến, Ta sẽ sai đấng tiên tri Ê-li đến cùng các ngươi.” Và người sẽ làm gì? “Làm cho lòng con cái trở lại cùng sự Dạy dỗ của các tổ phụ, trở lại với Kinh Thánh,” ra khỏi sự khác biệt giáo phái này, “và trở lại với Kinh Thánh, trở lại với Đức Chúa Trời.” Đó là những gì người sẽ làm. Để ý thật chúng ta đang sống trong một thì giờ trọng đại biết bao.

¹⁹⁹ Những tiên tri đã quở trách những người nữ hiện đại trong thời của họ, và họ đã trả giá cho điều đó bằng mạng sống của họ. Lịch sử chứng minh rằng mỗi người của những thời đại đó là thế giới của một người nữ, khi người đàn bà kiểm soát.

²⁰⁰ Hãy nhìn về ngày hôm nay. Chúng ta sẽ có một, Tổng thống, một trong những ngày này, giống như có thể xảy ra ngay bây giờ. Thực sự, bà ấy là Tổng thống. Hiểu không? Ông ta chỉ là một kẻ bù nhìn mà thôi. Tại đây cách đây không lâu, tại một trong những quốc gia nọ, bà nhận được thật nhiều lời khen ngợi và mọi thứ từ tất cả dân sự, cho đến nỗi Tổng thống, chính ông, đã nói, “Tôi là chồng của bà ấy.” Tổng thống của Hoa Kỳ, đấy. Bà đã đặt ra thời trang, những người nữ đã đi theo nó, đấy, thật giống như Giê-sa-bên đã làm. Anh chị em đã nghe bài giảng của tôi về *Tôn Giáo Giê-sa-bên*. Anh chị em biết đấy. Anh chị em biết về điều đó. Anh chị em thấy chúng ta đang ở đâu bây giờ không?

²⁰¹ Anh chị em thấy điều gì đã xảy ra tại đây, cách đây một hay hai tuần, trong thành phố ở đây? Mục sư giáo hội Lutheran Đức Tin đã mời một linh mục Công giáo của Trái Tim Thiên Liêng đến và giảng thay cho ông, và ông ấy đã đến, và mục sư Lutheran Đức Tin đã đi xuống với linh mục Công giáo đó và giảng thay cho ông ta.

²⁰² Hội đồng Giáo hội trên đó giờ đây, đang nhóm lại tại Rô-ma. Lá thư lưu hành này mà người bạn tốt của tôi, David duPlessis; lúc tôi ngồi tại đây và đã khóc với anh về điều đó, tại Fourteen-Mile Creek, cách đây không lâu; không nhận ra ông ta đã đưa giáo hội vào ngay Ba-by-lôn, khi mọi người nói, “Ồ, tất cả các giáo hội sẽ là một bây giờ.” Vâng, tôi biết điều đó, đấy, thật chính xác những gì đã được viết trong sách tiên tri của tôi vào năm 1933, điều đó sẽ xảy ra.Ồ, anh em há chẳng nhận ra rằng Sa-tan

đang liên kết với nhau sao? Kinh Thánh nói điều đó. Và chỉ sau một lát, chỉ sau một thời gian ngắn, chẳng bao lâu họ trở thành một, rồi liên hệ phái hoàn tất, đấy. Sẽ có dấu hiệu con thú của anh em, đúng. Hiểu không?

203 Thật tôi không có đủ thì giờ để tiếp tục về vấn đề này, nhưng, gần mười hai giờ kém mười lăm. Đấy, tôi muốn xong hết chỗ này, hiểu được điểm này. Tôi chỉ đang đặt những câu Kinh Thánh này ở trong đây nơi anh em có thể thấy tình trạng về chúng ta ở đâu, và rồi chúng ta sẽ kết thúc chỉ trong một vài phút.

204 Bây giờ chú ý những gì đã xảy ra. Các—các tiên tri đã quở trách những người nữ đó trong thời của họ và bị gọi là “những người ghét phụ nữ.” Đúng thế. Lịch sử đã chứng minh là vậy.

205 Bây giờ hãy đợi một chút. Anh em đang ghi xuống những câu Kinh Thánh, anh em nên ghi xuống Ti-mô-thê Nhất 5:6. Kinh Thánh dạy, “Người đàn bà mà sống trong—trong sự vui chơi thể gian.” Không thể là những thú vui thuộc về Đức Chúa Trời; vì thế nó phải như vậy, đấy. “Người nữ ưa sự vui chơi thể gian thì dẫu sống cũng như chết.” Đó là những gì mà đấng tiên tri đã nói, Thánh Phao-lô nói, “Người nữ sống trong tình trạng thể gian này thì chết trong lúc nàng đang sống.” Và nếu nàng chối bỏ sự thương xót, nàng có thể vượt qua đường phân cách nơi không còn có chỗ nào cho nàng nữa. Và rồi nàng ở đâu, với những đôi mắt sồn phết của nàng, mái tóc cắt đi của nàng? Và nàng vượt qua hàng lối, không còn đường nào quay lại, và phải có một chức vụ rao giảng cho nàng. Nhưng hãy nhớ, vào lúc ấy, tất cả đã chấm dứt rồi. Nó đã được thực hiện. Nó chỉ là một hồn ma.

206 Sẽ có một chức vụ mà sẽ tỏ ra các dấu kỳ vĩ đại, Giô-ên đã nói vậy, nhưng sẽ không còn thời gian cho sự cứu chuộc nữa. Đã xong rồi. Chiên Con đã lấy Sách của Ngài, và sự chuộc tội của Ngài chấm dứt. Như Chúa Jêsus ban đầu đã rao giảng và bị chối bỏ, và rồi đã đi và lui tới với những người mà ở trong nơi đó, rao giảng cho những người mà ở trong tù, không thể ăn năn, không còn thì giờ cho sự cứu rỗi nữa, chức vụ giống như vậy sẽ phải lặp lại lần nữa. Chuyện gì xảy ra nếu đó có thể là Giai đoạn Thần lực thứ Ba, với người bị hư mất Đời đời. Chuyện gì xảy ra nếu thần lực có tại đó? Tôi hy vọng nó không phải. Nếu nó xảy ra thì

sao? Hãy suy nghĩ chỉ một phút lúc này. Nếu xảy ra điều đó thì sao? Đức Chúa Trời cấm. Tôi có con cái. Hiểu không? Nhưng chắc chắn nó trông khá gần ở đây.

207 Tại sao khái tượng đó đã đến khi tôi còn bé? Tại sao tôi đã không nghĩ về nó trước đó? Tại sao cơn mê man đó đến trong phòng vào ngày nọ, nói, “Nó đây này”? Nó ở ngay giữa những người chưa-...linh—linh hồn bị hư mất. Và Chúa Jêsus đã rao giảng cho họ, làm chứng, nhưng họ—họ đã không hề ăn năn. Và tôi càng giảng, họ càng trở nên tệ hơn. Không còn có sự ăn năn nào. Không nơi nào dành cho điều đó.

208 Chiên Con đã lấy Sách của Ngài khi, Ấn thứ Bảy thật sự sẵn sàng được mở ra, Ấn thứ Sáu. Hãy nhớ, Ngài đã giấu Ấn thứ Bảy với chúng ta. Ngài sẽ không làm điều đó. Khi Thiên sứ đứng, ngày này qua ngày khác, loan báo điều đó, nhưng lúc đó Ngài sẽ không mở ấn đó. Nói, “Có sự im lặng ở trên Trời.” Không ai biết. Đó là sự Đến của Chúa.

“Ồ,” anh em nói, “điều đó không thể.” Tôi hy vọng nó không phải.

209 Chúng ta hãy chỉ đi xa thêm một chút tại đây. Tôi có đôi điều được viết xuống, đây. Được rồi.

210 Hãy nhớ, “Người nữ sống trong sự vui chơi thể gian,” thuộc về những thứ của thể gian, hành động như thế. Nàng có thể đi nhà thờ và làm ra vẻ giống một vị thánh, điều đó không có liên quan gì với nó, đây, nhưng, “nàng đã chết trong khi còn sống.”

211 Hãy nhìn xem những gì các giáo phái đã làm cho nàng. Họ làm cho nàng là người cầm giữ Lời Thánh, mà nghịch lại với Kinh Thánh. Họ làm cho nàng là một thầy giảng. Điều đó bị cấm trong Kinh Thánh. Thậm chí họ đã làm cho nàng bây giờ trở nên người cai trị, thị trưởng, nhà cầm quyền, mọi việc trong đất nước, và một mục sư trong nhà của Đức Chúa Trời.

212 Khi mà, nàng phạm mọi tội lỗi đã từng phạm, nàng là nguyên nhân của nó. Đúng. Đây, tôi không, tôi không nói về những quyền lợi. Nàng phạm tội. Nàng chính là người đã gây cho mọi đứa bé được sinh ra bị mù. Nàng chính là người gây cho mọi mồ mả bị xới lên. Nàng chính là người gây ra tội lỗi, đau ốm, buồn phiền.

Xe cứu thương không thể vang lên trừ phi một người nữ gây ra điều đó. Không có tội ác nào có thể được thực hiện, không tội lỗi, không chết chóc, không buồn phiền, không có sự đau khổ, ngoài một người đàn bà đã làm điều đó. Và Đức Chúa Trời cấm nàng lên bục để giảng, nhưng tuy nhiên họ lại làm điều đó. Giáo phái, hãy xem nó ở đâu?

213 Nàng là nữ thần. Cách mà ma quỷ đang làm việc! Tại sao, những người Công giáo làm cho họ, những người nữ, là các thần, cầu nguyện với họ; đúng thế, nữ thần Ma-ri, và vân vân. Tôi thấy ở chỗ tại Hội đồng Giáo hội Thế giới họ nói rằng điều đó sẽ ứng nghiệm để họ sẽ cầu nguyện thêm một chút nữa với Chúa Jêsus nếu điều đó giúp cho những người Tin Lành gia nhập. Hiểu không? Hiểu không? Ô, lớp vỏ bọc bằng đường đó! “Không thể nào thay đổi,” họ nói vậy. Hiểu không? Nó vẫn là cùng một ma quỷ xưa kia. Kinh Thánh nói, “Và nó khiến cho tất cả nhận lấy một dấu trên trán của họ, những người mà tên của họ không được chép trong Sách Sự Sống của Chiên Con.”

214 Đó là Hội Thánh được định trước mà tôi đang nói về, không phải là những người ở ngoài kia. Không, thưa quý vị. Ra từ trong mỗi nhóm, Ngài rút ra những người được định trước của Ngài. Vì đó là điều mà Ngài đến, trong mỗi thời đại.

215 Nhưng nàng đứng tại đó. Nàng đấy. Đó là nàng; rao giảng Lời, cầm giữ Lời, trở nên một nữ thần, và nguyên nhân của mọi tội lỗi. Kinh Thánh dạy, “Ta không cho phép người đàn bà dạy dỗ, hay là chiếm bất cứ quyền nào, nhưng phải ở trong sự vâng phục như luật—luật pháp cũng nói vậy.” Hiểu không? Và nàng không thể làm điều đó. Nhưng họ đã tôn người đàn bà làm người cai trị xứ sở, thị trưởng, nhà cầm quyền; chẳng bao lâu nàng sẽ thành Tổng thống. Chắc chắn. Chính là đó. Đó là cách, đó là cách nó xảy ra, đấy. Và người ta làm điều đó vì họ không quan tâm về Lời này. Họ sẽ không bao giờ hiểu được nó.

216 Hãy nhìn những người Do-thái đang đứng tại đó, những học giả, những người tốt đẹp. Và Chúa Jêsus phán, “Các người thuộc về cha các người, là ma quỷ.”

217 Chuyện gì xảy ra nếu tôi mang Ngài đến với một phiên xử ngay bây giờ trước anh em? Chúng ta hãy thử điều đó một phút,

và xin Chúa tha thứ cho tôi vì đứng bên phía nghịch lại Ngài; nhưng chỉ một phút, để tỏ cho anh em thấy đôi điều.

218 Điều gì xảy ra nếu anh em nói, “Ồ, tôi, vinh quang thuộc về Đức Chúa Trời, tôi đã nói tiếng lạ! Halêlugia! Tôi biết. Tôi, vâng, tôi—tôi đã có Điều đó. Chúc tụng Chúa. Vâng!” Ừ-m, anh em đã làm thế sao?

219 Hãy nhớ họ những người dân Y-sơ-ra-ên. Kinh Thánh nói, sau khi Ngài đã kêu gọi dân sự ra khỏi, và cứu họ ra khỏi Ai-cập, Ngài đã hủy diệt họ bởi vì họ đã không làm theo Sứ điệp. Hiểu không? Họ đã ăn ma-na từ Trời. Họ đã ăn ma-ma mà Đức Chúa Trời mưa xuống trên đất cho họ ăn, và đã đứng trong sự hiện diện của sứ giả, và đã thấy Trụ Lửa, và đã nghe Tiếng của Đức Chúa Trời, và đã thấy điều đó được chứng thực. Và rồi, bởi vì họ muốn tin Cô-rê, “Có thể có nhiều người thánh hơn nữa. Có thể có điều này, điều kia, hay điều nọ. Chúng ta, cũng là thánh. Chúng ta phải làm tất cả điều này. Tất cả dân sự đều thánh.”

Đức Chúa Trời phán, “Hãy phân rẽ chính mình người ra khỏi chúng. Hãy tránh xa nơi đó.”

220 Môi-se nói, “Tất cả những người đứng về phía Chúa, hãy đến với ta.” Đúng thế. Hiểu không? Và Ngài chỉ mở đất ra và nuốt chửng họ. Hiểu không?

221 Họ cũng là những người tốt. Chắc chắn, họ là vậy. Họ là những người tốt đẹp. Vâng, thừa quí vị, nhưng không đủ. “Không phải tất cả những kẻ nói, ‘Lạy Chúa, lạy Chúa,’ nhưng những kẻ làm theo ý chỉ của Cha Ta.” “Không phải người ấy khởi đầu như thế nào; chính là người ấy kết thúc thế nào.” Điều đó, không có một đường tắt nào; anh em bị loại vào cuối cuộc đua. Không có lối tắt nào. Anh em phải đến ngay đường lối Kinh Thánh đã nói.

222 Nếu Nó nói, “Hãy hối cải, và ai nấy phải nhân Danh Chúa Jêsus Christ chịu phép báp-têm, rồi sẽ được lãnh sự ban cho Đức Thánh Linh,” không có lối tắt nào, không bắt tay, gia nhập giáo hội hay giáo phái. Anh em phải đến Con Đường đó! Trừ phi anh em chết đi chính mình, và được sanh ra bởi Thánh Linh của Đức Chúa Trời, thì anh—anh—anh em bị hư mất. Chỉ thế thôi. Không có những lối tắt nào.

223 Anh em nói, “Ồ, tôi thuộc về giáo hội.” Tôi biết. Tốt thôi. “Ồ, mẹ tôi...” Tôi không nghĩ ngờ điều đó, nhưng đây là chính anh em mà tôi đang nói với. Hiểu không? Anh em phải đến theo Con Đường đó, bởi vì không có những lối tắt nào; anh em không đủ tư cách tại sự Phán xét. Anh em đến một Con Đường mà thôi.

224 Chỉ có một Con Đường duy nhất, và Đấng Christ là Con Đường đó. Và Đấng Christ là Lời sống trong anh em, để kiểm chứng mọi điều Ngài đã hứa theo đúng mùa của nó. Hiểu không? Anh em có nắm được điều đó không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Được rồi. Để ý giờ này.

225 Một số người nói, “Những người này thì tốt.” Chắc chắn. Tôi không nói họ là những người không tốt. Tôi không nói Thánh Cecilia và tất cả họ là những người nữ không tốt; mẹ tôi cũng vậy, nhưng tôi chắc chắn không cầu nguyện với bà. Chắc chắn không. Chắc chắn, tôi đã thấy nhiều người tốt, nhưng họ không phải nữ thần. Họ là những người đàn bà, những người đàn ông. “Chỉ có một Đấng Trung Bảo giữa Đức Chúa Trời và loài người.”

226 Vậy thì tại sao, tại sao một người, một người Ngũ Tuần, con người thể gian...thông tri đó mà Anh duPlessis, người anh em quý báu của chúng ta, đã có thông tri. Có lẽ một vài người trong các anh em đã có thông tri đó. Đặt...Vâng, anh em đã có nó. Trong Hội đồng Giáo hội Thế giới, bên phía của giáo hoàng, và nói rằng, “Nó rất thiêng liêng.” Đó là sự phân biệt thần linh, phải không? “Ồ, Thần của Chúa đã có mặt tại đó, rất thiêng liêng.” Đúng thế. Anh em đấy.

227 Tại sao? Bởi vì đó là một cơ hội để liên hiệp những người Tin Lành và điều đó lại với nhau, mà chúng ta đã tranh chiến trong nhiều năm liền, và Kinh Thánh đã bênh vực và nói cho chúng ta biết điều đó sẽ đến. Và chúng ta...một trong những nhà lãnh đạo vĩ đại nhất của chúng ta đã bước ngay vào, nói, “Điều đó đúng. Đó là những gì chúng ta làm,” và toàn bộ giáo hội Tin Lành đang sa ngã vì nó.

228 Và hoàn toàn chính xác, nếu anh em nhìn lên đó, CHÚA PHÁN NHU VẬY. Trước tiên, Lời đã nói điều đó. Rồi Thánh Linh của Chúa đã phán, vào năm 1933, đã bảo tất cả những điều này về các nước sẽ đi đến chiến tranh, và cách mà những bộ máy sẽ

như thế nào, và mọi việc giống như thế, đã được nói một cách chính xác những gì sẽ xảy ra vào thời cuối cùng. Và đây này. Nó không bao giờ sai. Và tại đây chúng ta thấy nó đang hình thành.

²²⁹ Anh em còn nhớ bài giảng của tôi về *Tôn giáo Giê-sa-bên* cách đây không lâu không? Anh em còn nhớ Ê-li-sê đi xuống con đường sáng hôm đó, để nói cho họ điều đó không? Điều đó, tôi đã rao giảng về điều đó. Hiểu không? Và cách mà tôi đã tiên báo vào lúc đó rằng thì giờ sẽ đến khi Hội đồng Giáo hội Thế giới này cuối cùng sẽ trở nên đầu của con thú, bởi vì nó sẽ liên hiệp với con thú. Nó đang thực hiện điều đó. Trong thời đại của tôi, tôi đã sống để thấy điều đó. Và ở đây những người Tin Lành, hàng triệu người, sa ngã vì nó. Tại sao? Đó là những gì họ đang tìm kiếm.

²³⁰ Họ bị mù! Chúa Jêsus đã bảo những người Pha-ri-si ấy, “Các người những kẻ mù dẫn đưa kẻ mù. Nếu kẻ mù dẫn đưa kẻ mù,” Ngài phán, “thì cả hai sẽ cùng té xuống hố?” Và đó là nơi họ té. Làm thế nào tôi có thể từng tin rằng một người mà đứng với tôi và trò chuyện với tôi, lại có thể ngồi và đưa ra nhận xét giống như thế! Đây, “Nó đã được giấu, khỏi con mắt, những kẻ khôn ngoan và người sáng dạ, mà tỏ ra Điều đó cho những con trẻ muốn học biết.”

²³¹ Tôi biết ngày nào đó điều đó sẽ trả giá bằng cuộc sống tôi. Đúng thế. Nó sẽ xảy ra, nhưng ở đây Lễ thật đang được tỏ cho biết. Ủ-m.

Người đầu tiên chết cho kế hoạch Thánh Linh này,
Là Giảng Báp-tít, nhưng người đã không trốn tránh; người đã chết giống như một người;
Rồi đến Chúa Jêsus, họ đã đóng đinh Ngài,
Ngài đã rao giảng rằng Thánh Linh sẽ cứu con người khỏi tội. (Đúng thế không?)

Rồi họ ném đá Ê-tiên, ông đã rao giảng chống lại tội lỗi,
Ông làm cho họ giận dữ, họ đã ném đá vào đầu ông;

Nhưng ông đã chết trong Thánh Linh, ông đã
lìa khỏi xác,
Và đi gia nhập cùng những người khác, đạo
quân ban cho sự sống.

Đó là Phi-e-rơ và Phao-lô, và Thánh Giăng,
Họ đã phó cuộc sống mình để Phúc âm có thể
chiếu sáng;
(Họ đã làm gì?) Họ đã trộn huyết của họ, với
những tiên tri xưa,
Để Lời Chúa chân thật được nói ra trung thực.

Những linh hồn dưới bàn thờ, đang kêu khóc,
“Cho đến chừng nào?”
Vì Chúa trừng phạt tất cả những người làm sai
trái;
Nhưng sẽ có thêm những người sẽ phó dòng
huyết của đời sống họ (vâng, đúng thế)
Cho Phúc âm Thánh Linh này và dòng huyết
đỏ thắm của Nó.

²³² Huyết đó cứ tiếp tục rơi! Vâng, nó sẽ xảy ra ngày nào đó,
nhưng tôi đang đợi thì giờ đó khi nó kết thúc.

²³³ Người chị nào đó vừa có một giấc mơ. Chị ấy đã gọi nó đến
cho tôi, chị nói, “Tôi đã thấy họ, giáo hội đó sắp đặt một cách để
giết” tôi, một cách bí mật, lúc nào đó khi tôi ra khỏi xe hơi của
tôi, đi vào, bị lửa đốt từ...Nhưng nói, “Lúc ấy Thánh Linh phán,
‘Không phải vào lúc này, nhưng nó sẽ xảy đến sau này.’” Ừ-m.

²³⁴ Chúa cấm tôi thỏa hiệp về bất kỳ điều gì. Tôi không biết gì
cả ngoài Chúa Jêsus Christ và Ngài bị đóng đinh. Chúng ta đang
sống trong một thời đại khủng khiếp. Tội lỗi đã gây ra điều này.
Đúng thế. Họ—họ đã ném đá Ê-tiên. Họ đã chém đầu Giăng, bà
ta đã làm. Tôi không biết chúng ta sẽ giao đời mình như thế nào,
nhưng sẽ là ngày nào đó. Được rồi, để ý.

²³⁵ Trong Phúc âm Giăng, nếu anh em muốn có câu Kinh Thánh
nói về điều đó. Phúc âm Giăng 6:49, là chỗ họ đã ăn ma-na, và
Chúa Jêsus phán, “Và họ, mọi người, đều chết.”

236 Nói, “Ồ, chị của—của tôi, tôi—tôi đã thấy người nữ này nhảy múa trong Thánh Linh.”Ồ, vâng.Ừ-m. “Tôi thấy họ làm điều đó. Tôi đã thấy chị ấy nói tiếng lạ. Tôi đã thấy chị ấy...” Vâng.

237 Chúa Jêsus phán, “Nhiều người sẽ đến với Ta trong ngày đó, và nói, ‘Tôi đã làm tất cả những điều này.’” Hiểu không? “Họ ăn ma-na trong đồng vắng,” Chúa Jêsus phán, “và họ, mọi người trong họ, bị phân cách Đời đời. Họ đã chết.” Đó là chết Đời đời. Họ hư mất ngay tại đó trong đồng vắng.

238 Anh em nhớ Hê-bơ-rơ chương thứ 6, “Vì chừng những kẻ đã được biết Lễ thật một lần, và từ chối bước đi trong Nó, thì không thể khiến họ lại ăn năn nữa.” Đấy, một kiểu tin lơ mờ...Khi Lễ thật được ban cho một người trong lần cuối cùng, và họ từ chối nhận Nó; theo Sách Hê-bơ-rơ, đấy, họ sẽ...thậm chí không có gì trong thế gian có thể cứu được họ.

239 Họ đã xong rồi. Không còn sự ăn năn, không còn sự chuộc tội, không còn gì để lại cho họ. Họ đã bị phân cách Đời đời. Kinh Thánh nói vậy, “Chỉ có sự đợi chờ kinh khiếp về sự phán xét và lửa hừng sẽ đốt cháy kẻ bội nghịch mà thôi.” Và khi Lễ thật của Phúc âm đã được chứng minh, được chứng thực tổ tường, và rồi họ quay lại và bước ra khỏi Nó, họ đã xong. Chỉ thế thôi. Điều đó thật kinh khủng, nhưng tôi phải nói điều đó.

240 Hãy nhớ còn các Thiên sứ không giữ thứ bậc, nhưng ở lại đó trong nhà tù ấy trong nơi tối tăm, nơi thế giới đang bước hôm nay cũng trong nhà tù đó, thì không có sự ăn năn nào nữa.

241 Hãy nhớ cách đây vài năm, tôi đã nói, khi tôi từ Chicago đi xuống, “Hoặc là nước Mỹ sẽ nhận điều đó năm nay, nếu không thì nó sẽ không nhận gì cả.” Thấy nước Mỹ đã đi đâu không? Đúng thế.

242 Bây giờ tôi tự hỏi có thể là Giai đoạn Thần lực thứ Ba không?Ồ lạ Chúa, xin cho không đời nào lại thế! Đó có phải là những gì Giai đoạn Thần lực thứ Ba dành cho không? Có thể là điều đó không?Ồ, chao ôi! Hãy nghĩ về điều đó, thưa các bạn. Hãy nghĩ về điều đó; tôi không thích.

243 Chúa Jêsus phán, “Hầu như loại giả hình này...” Nếu anh em muốn ghi xuống câu đó, Ma-thi-ơ 23, -bấy. Tôi—tôi có ghi tại đây,

“đọc câu đó,” nhưng anh em có thể thấy. “Khốn cho các người những người Pha-ri-si mù!” Hãy để...

²⁴⁴ Anh em có một đôi phút dành cho tôi không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Chúng ta hãy xem. Chúng ta hãy lật ra chỗ đó, vì tôi đã nói “hãy đọc nó.” Có điều gì đó ở đây mà tôi muốn đọc ngay trước khi...Bây giờ tôi có lẽ sẽ cắt bớt điều gì khác, nhưng chúng ta hãy—hãy lấy câu này chỉ một phút. Ma-thi-ơ 23, chỉ một phút, được rồi, và chúng ta sẽ bắt đầu ở câu 27. Cứ lắng nghe lúc này. Anh em đọc cả đoạn khi anh em về nhà, nếu anh em muốn. Chỉ thêm vài phút nữa.

²⁴⁵ Bây giờ hãy quan sát ở đây. Ma-thi-ơ 23, và bắt đầu với câu 27, “Khốn cho các người, các thầy thông giáo!” Bây giờ, nên nhớ, đây là Ngài đang nói với những người thánh.

Khốn cho các người, thầy thông giáo và người Pha-ri-si, là kẻ giả hình! Vì các người giống như mồ mả tô trắng (đó là những người chết, xem đây), mồ mả tô trắng, bề ngoài cho đẹp, mà bề trong thì đầy xương người chết, và mọi thứ dơ dáy.

²⁴⁶ Giả hình và ghen tị và tranh cạnh, bên trong họ; bên ngoài, “Ta là Tiến sĩ A hay B gì đó.”

Các người cũng vậy, bề ngoài ra dáng công bình, (hãy nhìn Hội đồng Giáo hội Thế giới và những người Ngũ Tuần đang ngồi tại đó), nhưng ở trong các người thì chan chứa những sự giả hình và tội lỗi.

²⁴⁷ Tội lỗi là gì? Điều gì đó anh em thực sự biết là đúng mà anh em không muốn làm. Chúa Jêsus, bây giờ hãy xem điều mà Ngài...Ngài dùng lời này cho thế hệ nào lúc đó.

Khốn cho các người, thầy thông giáo và người Pha-ri-si, là kẻ giả hình! Vì các người xây đắp mồ mả của đấng tiên tri, trau giồi mồ mả của người công bình, đây, “Ồ, các đấng tiên tri!”

Và nói rằng: Nếu chúng ta ở cùng một thời với tổ phụ, thì không hùa theo người mà làm đổ máu các đấng tiên tri vậy.

248 “Chúng ta hẳn sẽ tin Lời của Chúa nếu chúng ta sống trở lại thời đó.” Hãy quan sát.

Ấy đó, các người tự làm chứng cho mình rằng thật là con cháu những người giết các đấng tiên tri.

Vậy thì hãy làm cho đầy đầy cái lương của tổ phụ các người.

249 Đó thật sự là những gì đang xảy ra. Bây giờ hãy xem những gì Ngài phán tại đây.

Hỡi loài rắn, và dòng dõi rắn lục kia, làm sao người có thể tránh khỏi sự đoán phạt nơi địa ngục được?

250 Làm sao quý vị có thể tránh được? Bây giờ Ngài đang nói với các mục sư truyền đạo, đây, đúng thế, những người thánh. Làm thế nào quý vị có thể đứng và biết Kinh Thánh tiên báo và bảo dân sự đừng làm điều đó, và quý vị lại có thể chịu đựng và thỏa hiệp vì một vài đô-la bần tiện, thói tha, vì được công chúng mến mộ nào đó, và người nào đó đập trên lưng quý vị gọi quý vị là “Tiến sĩ”? Làm thế nào quý vị có thể nói quý vị thương yêu những người đó?

Tôi cũng đang giảng trên các băng ghi âm. Hiểu không?

251 Làm sao quý vị có thể, làm sao quý vị có thể nói quý vị thương yêu những người đó, và để cho điều giống như thế xảy ra? Hiểu không? Quý—quý vị là những người Pha-ri-si, quý vị mù, quý vị là rắn độc, hỡi dòng dõi rắn lục, làm thế nào các người sẽ tránh được sự trừng phạt của âm phủ? Khi quý vị...Làm thế nào một người ngày hôm nay có thể, biết rằng những điều này là sai trật, và đứng đó để giữ hội chúng của mình, làm cho hệ phái của mình tăng trưởng, mà lại không nói cho những người nữ và người nam biết? Làm sao quý vị sẽ tránh được cơn thịnh nộ của âm phủ, khi nó dành cho quý vị? Làm thế nào quý vị sẽ làm điều đó? Hiểu không?

252 Hãy nghe, lắng nghe ở đây. Nó sẽ là gì? “Vậy nên...” Câu 34.

...này, Ta sai những đấng tiên tri đến cùng các người,...

253 “Ta sẽ,” trong tương lai. Đó là các người Pha-ri-si của quý vị đến trở lại. Thấy không?

...kẻ khôn ngoan,...thầy thông giáo: đến cùng các người; và trong những người ấy, kẻ thì các người sẽ giết và đóng đinh trên cây thập tự; còn kẻ thì các người sẽ đánh đập trong nhà hội mình, và các người sẽ đuổi bắt họ từ thành này qua thành kia:

254 Ngài tiên báo Ngài sai các đấng tiên tri đến với họ, với Lời của Chúa. Và họ sẽ làm gì? Cũng giống những tổ phụ của họ đã làm, bởi vì đó là những gì mà anh em có. Xem đây, tâm linh không chết. Con người mà đã làm chủ chúng chết, nhưng linh không chết. Ngài phán, “Các người là những con cái. Các người là những kẻ chọn lựa.” Và cứ lưu ý những điều này là thế nào.

255 Làm thế nào mà Thánh Phao-lô đã đứng đó (anh em tin ông là một tiên tri không?) và đã lên án những người nữ, uốn tóc của họ; lên án những tổ chức của họ; loan báo rằng mọi người chưa được báp-tem trong Danh Chúa Jêsus Christ phải đến và được báp-tem lại. Đúng thế.

256 Và ngày hôm nay họ đã thỏa hiệp và làm cho dịu đi. Mặc dầu, họ biết khác nhau. Thật là tội nghiệp. Nếu thì giờ đã hết, tôi có thể nói điều này, đây: họ bị mù, được định sẵn bị mù lòa. Lạy Chúa xin thương xót. Họ không thể thấy điều đó.

257 Chúa Jêsus phán, “Các người bị mù. Các người những thầy dạy luật và người Pha-ri-si mù, các người là những kẻ giả hình! Khi các người đọc Lời giống như vậy mà tất cả họ đã đọc, và ở đây các người đến và định tội Ta. Và Ta làm chính xác là những gì Lời đã nói sẽ có trong ngày hôm nay. Ta là Sứ giả của thời đại này. Ta là Đấng Mê-si,” Ngài đã phán, trong rất nhiều lời. “Ta là Đấng Mê-si. Ta đã không chứng minh điều đó chẳng? Nếu Ta đã không làm những gì đã được chép về Ta, thì hãy định tội Ta. Và các người những người Pha-ra-si mù dẫn dân sự các người đi lạc vào một việc như thế, và sai đến cả đám người.” Phán, “Thế đây, người mù dẫn người mù.” Phán, “Các người là...”

258 Quý vị nói, “Ồ, nếu chúng ta sống trở lại vào thời Thánh Phao-lô, vâng, tôi sẽ đứng về phía Thánh Phao-lô.”

259 Khốn cho quý vị là những kẻ giả hình! Hiểu không? Tại sao quý vị không đứng về phía sự Dạy dỗ của ông? Quý vị hẳn làm

điều giống như đã làm bây giờ, vì quý vị là con cái của những tổ phụ mình, những tổ phụ trong tổ chức của mình: Những người Pha-ra-si, Sa-đu-sê, và tự xưng công bình. Chính là—chính là vậy. Ừ-m. Tôi sẽ nói với quý vị, và—và với thời đại mà chúng ta sống, tự hỏi đây có thể là Giai đoạn Thần lực thứ Ba hay không? Bây giờ chỉ một phút, đây, Chúa Jêsus phán, “Dòng dõi này nhận một sự đoán phạt lớn hơn.” Hiểu không? Điều đó há chẳng kinh khiếp sao?

²⁶⁰ Như một người Mỹ vĩ đại, có lần, khi kẻ thù sắp chiếm đất nước này, có một người vào giữa đêm, đã nhảy lên ngựa và phi xuống đường, la lớn, “Kẻ thù đang đến!” Đó là Paul Revere.

²⁶¹ Tôi cũng là người Mỹ. Và tôi đang cưỡi ngựa, vào giờ nửa đêm này, không phải nói kẻ thù đang đến, nhưng nó ở đây! Nó không đang đến; nó đã có mặt ở đây rồi! Nó đã làm xong việc chinh phục. Tôi sợ rằng nó đã thắng rồi; chinh phục, giờ giữa đêm này.

²⁶² Hãy nhớ, tại Tucson, bảy Thiên sứ, thật là Sứ điệp tuyệt vời, “Sự hoàn tất về sự mầu nhiệm của Đức Chúa Trời.” Ngay lập tức sau đó, đã giảng xuống rặng núi...

²⁶³ Tất cả anh em đã nghe về núi. Lưu ý. Anh Fred có chụp một số bức hình về nó, và Anh Tom. Và tôi đã có một số bức hình, một vài cuốn phim, mọi thứ. Chúng tôi sẽ chiếu nó ở tại đây vào ngày nào đó, chỉ cho anh em thấy nó đã ở đâu. Tất cả anh em biết câu chuyện ấy.

²⁶⁴ Hãy xem, ba chóp núi. Ngài phán, “Đó là giai đoạn thứ Nhất, giai đoạn thứ Nhì, giai đoạn thứ Ba của người.”

²⁶⁵ Và Anh Fred đã chụp một bức ảnh nổi bật về nó, khi anh ấy và Chị Martha đi qua. Những đám mây dâng lên từ những hơi nước của mặt đất, và đã giấu kín tất cả những người còn lại của họ, nó chỉ cho thấy Ba Giai đoạn Thần lực; một *tại đây*, một *tại đây*, và một *tại đó*. Hiểu không? Cái thứ bảy!

²⁶⁶ Hãy xem, Đầu tiên, ba. Ba là sự toàn hảo. Đó là lúc chức vụ tiến hành.

²⁶⁷ Giai đoạn Thần lực thứ Hai là sự phân biệt thần linh, lời tiên tri. (Giai đoạn Thần lực thứ Nhất là sự chữa lành những người

đau.) Giai đoạn Thần lực thứ Hai là lời tiên tri phát ra, và nó biết bí mật của những ý tưởng, khi Chính Lời được tỏ bày. Mà, đó chính là ân điển.

²⁶⁸ Nhưng, hãy nhớ, cái thứ bảy là sự hoàn tất. Đây có thể là Thần lực hoàn tất, hết thấy chấm dứt không? Có thể thế không? Hãy nghĩ về điều đó bây giờ. Cứ suy nghĩ. Anh em đang ở đâu? Hiểu không? Số bảy luôn là hoàn tất. Ba Giai đoạn Thần lực!

²⁶⁹ Chức vụ của Chúa Jêsus bao gồm Ba Giai đoạn Thần lực. Anh em biết điều đó không? Để ý! Và hãy chân thành, nếu anh em từng ở trong đời sống mình, bây giờ trong một phút, vài phút.

²⁷⁰ Giai đoạn Thần lực Đầu tiên của Ngài là chữa lành người đau. Ngài trở nên một người rất được ái mộ. Mọi người, dường như tin Ngài. Đúng thế không? Khi Ngài đi ra để chữa lành những người đau, mọi người muốn Ngài ở trong hội thánh của họ.

²⁷¹ Nhưng một ngày kia Ngài đã thay đổi hoàn toàn và bắt đầu nói tiên tri, vì Ngài là Lời, và Ngài là Đấng Tiên tri mà Môi-se đã nói. Và khi Ngài đi đến nói với họ, bảo họ đang sống như thế nào, và những điều họ đang làm, Ngài trở nên thật đáng ghét. Đó là Giai đoạn Thần lực thứ Hai của Ngài.

²⁷² Tôi tự hỏi nó có làm hình bóng ngay trở lại không? Hãy suy nghĩ một phút. Có thể là vậy không? Đầu tiên, chữa lành, mọi người. Thứ Hai: “Ồ, có thể Jêsus Duy Nhất. Đó có thể là Bê-ên-xê-bun, có thể đó là một...” Đó cũng là điều giống như họ đã làm tại đó. Hiểu không? Cũng cùng những linh đang sống trong cùng loại người như vậy, những người bị định tội mà có thể không bao giờ được cứu, bởi vì họ đã bị định tội trước đó rồi; họ, giống như Giu-đa Ích-ca-ri-ốt, được sinh là đứa con của sự hư mất.

Anh em nói, “Giu-đa à?” Tất nhiên.

²⁷³ Hãy nhớ, ông ta rất tin kính, nhưng đã không thể đi suốt đời với Sứ điệp. Ông có thể dự một phần của nó, nhưng phần còn lại của nó ông không thể tiêu hóa được. Họ có thể nhận sự chữa lành và các thứ giống như thế, nhưng khi đến với Chúa phán rằng những con súc đang tồn tại, thì điều đó quá sâu sắc đối với họ. “Không thể được!” Đó là Giu-đa. Thần linh của ông có thể sống ngay tại điểm đó. Ông không thể đi theo nó sau đó. Hiểu không?

²⁷⁴ Họ có thể nhìn nhận Môi-se tốt khi ông mở Biển Đỏ, và đại loại như vậy. Nhưng khi đến chỗ nói, thì họ không, tất cả những người còn lại của họ đã không làm *điều này* hay *điều đó*, hoặc *điều nọ*: “Người tự xưng mình là một Đức Chúa Trời, ở trên chúng ta.” Xem đây, họ không thể đi lối đó, Cô-rê và họ. Vì vậy, họ phải có một tổ chức, cho nên Đức Chúa Trời cứ nuốt chửng họ.

²⁷⁵ Chức vụ của Chúa Jê-sus, khi Ngài đang chữa lành người đau, “Ngài thật là tuyệt vời, Nhà Tiên tri Trẻ đó của xứ Ga-li-lê! Ô, Ngài khiến kẻ mù thấy được. Ngài thậm chí khiến cho kẻ chết sống lại. Chúng ta đã có ba trường hợp về điều đó. Ngài thật sự đã khiến kẻ chết sống lại.”

²⁷⁶ Nhưng một ngày kia Ngài quay lại, Ngài phán, “Các người là dòng dõi rắn lục. Các người làm cho bề ngoài đĩa đựng cho sạch. Các người có vẻ thánh khiết, nhưng bên trong các người, các người chẳng là gì cả ngoài một mớ rắn.” Ô, khi lời tiên tri đó phát ra, lên án tổ chức đó, thì điều đó đã thay đổi. Họ đã quay lại chống đối Ngài. Đúng thế. Và cuối cùng, bằng sự chối bỏ Ngài, họ đã đóng đinh Ngài.

²⁷⁷ Nhưng anh em không thể giết được Chức vụ. Nó vẫn tiếp tục sống. Anh em có thể làm cho sứ giả ngủ, nhưng anh em không ngăn được Sứ điệp. Ủ-m. Đúng. Ngài vẫn sống. Và lưu ý khi Giai đoạn Thần lực thứ Ba của Chức vụ Ngài đến. Giai đoạn Thần lực thứ Nhất là chữa lành người đau.

²⁷⁸ Giai đoạn Thần lực thứ Hai là quả trách những tổ chức, và nói tiên tri; những gì họ đã làm, họ là gì, và điều gì đang xảy ra. Những gì hiện có, những gì hiện có, sẽ đến; những gì đã có, những gì hiện có, và những gì sẽ đến. Đó là những gì Ngài đã làm. Đúng thế không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.]

²⁷⁹ Nhưng Giai đoạn Thần lực thứ Ba của Ngài là khi Ngài rao giảng cho những người hư mất mà không còn có thể được cứu nữa. Họ đã xuống dưới đó nơi có những người sơn phết mắt to, rên rỉ, “Ôi, ôi!” Rao giảng cho những linh hồn trong âm phủ, không chịu đón nhận sự thương xót, nhưng đã bị phân cách Đời đời khỏi Sự Hiện Diện của Đức Chúa Trời. Nhưng tuy nhiên họ phải nhận ra điều đó, Ngài là gì, bởi vì Đức Chúa Trời đã làm cho Ngài ở đó.

280 Tôi tự hỏi chức vụ của Ngài có phát lộ ra cũng cùng cách đó trong những ngày cuối cùng, như nó đã có không? “Như Cha đã sai Ta, Ta cũng sai các người. Các công việc Ta làm các người cũng sẽ làm.”

281 Những kẻ hư mất, không bao giờ có thể được cứu. Họ đã khước từ sự thương xót. Đó là Giai đoạn Thần lực thứ Ba của Ngài.

282 Bây giờ có câu hỏi nào không? Thần lực Thứ Nhất của Ngài, Ngài đã chữa lành những người đau. Đúng thế không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Công vụ thứ Hai của Ngài, Ngài nói tiên tri. Công vụ thứ Ba của Ngài là rao giảng cho những người hư mất Đời đời. Ba ngọn núi, đại loại như vậy; kẻ bị hư mất, Đời đời!

283 Công vụ của Nô-ê, tất cả các công vụ, được thực hiện giống nhau. Nô-ê đã rao giảng. Điều đó hoàn toàn chính xác. Ông đi vào trong con tàu. Và khi ông vào trong con tàu, ở trong đó bảy ngày không có điều gì xảy ra. Lời chứng của ông đã rao giảng cho những người bị định tội.

284 Sô-đôm và Gô-mô-rơ! Chúa Jêsus đã nhắc cả hai tên đó. “Trước sự hiện đến của Con Người, việc đã xảy đến trong đời Nô-ê thế nào, thì cũng sẽ xảy đến giống như trong thời Sô-đôm thế ấy.” Ngài đã nhắc đến Nô-ê.

285 Nô-ê có Ba Giai đoạn Thần lực, và Giai đoạn Thần lực thứ Ba của ông là dành cho những người bị hư mất sau khi cánh cửa bị đóng lại. Vì, Đức Chúa Trời đã để cho nó ngay tại đó, nơi không người nào có thể đi vào hay đi ra. Họ đã ở bên trong. Vì, (như ngọn núi thứ bảy) ngọn núi cao nhất, đó là nơi Ngài đã tọa lạc con tàu, ngọn núi. Hiểu không? Đúng không?

286 Trong thời Sô-đôm, Giai đoạn Thần lực thứ Nhất là Lót công bình. Và Kinh Thánh nói, “Linh hồn công bình của ông hàng ngày quá lo phiền về tội lỗi của Sô-đôm,” cách những người nữ đã hành động và làm như thế nào.

287 Anh em nhớ, “Như việc đã xảy đến trong thời Nô-ê.” Họ đang làm gì? “Ăn, uống, cưới, gả.” Những phụ nữ, đấy, phụ nữ. Thế còn những ngày của—của Sô-đôm thế nào? Những người nữ.

288 Và Sứ điệp thứ Nhất là Lót. Họ đã nhạo cười ông.

289 Rồi Ngài đã sai đến những sứ giả khác, hai người trong họ, và họ đã đi xuống. Đó là Giai đoạn Thần lực thứ Hai của Ngài cho Lót...cho Sô-đôm.

290 Nhưng hãy nhìn Đấng đến sau cùng, càng có nhiều sự thương xót hơn. Hết thầy đã qua rồi vào lúc đó, hết thầy đã chấm dứt vào lúc đó. Sứ giả thứ ba đó đã đi xuống nơi ấy, Giai đoạn Thần lực thứ Ba, Người là gì? Người đã thực hiện loại mục vụ gì? Ngài đã ngồi với những người được chọn, và bảo cho họ biết những gì đang xảy ra phía sau Ngài. Đúng thế không? Nhưng khi Ngài bước chân vào Ba-by-lôn, hay vào Sô-đôm, Ngài muốn tìm thấy...

291 Thậm chí Áp-ra-ham, kêu lên, “Nếu tôi có thể tìm được năm mươi người công bình thì sao?” Rồi xuống đến “mười người công bình?”

Đức Chúa Trời phán, “Được, hãy tìm được mười người công bình.”

292 Xin cho tôi nói với chị em đôi điều, thưa chị em, chỉ một phút. Chị em có thể là không hợp thời trang, nhưng chị em có điều gì đó mà những nữ hoàng tình dục này không có. Chị em có điều gì đó mà cô ta có thể không bao giờ có. Đúng. Chị em có thể lỗi thời trong trang phục của mình, ăn mặc giống như một quý bà. Họ có thể nói, “Hãy nhìn thánh giết gân già kia.” Chị em đừng lo. Chị ấy có điều gì đó mà nữ hoàng khêu gợi tình dục tầm thường đó, khiến cho cả thế giới đang nhìn vào cô ta ngoài đó, cô ta không có điều đó. Cô ta có thể không bao giờ có điều đó. Cô ta bị hư mất, Đời đời. Cô ta bị định tội. Hiểu không? Cô ta không bao giờ...Chị em có đạo đức; chị em có đức hạnh. Cô ta không có gì cả. Cô ta chỉ có một miếng mồi để bẫy những linh hồn hư mất vào trong địa ngục. Kể từ bước vào trong đó. Nay, chị em có điều gì đó.

293 Chị em biết đấy, chị em có thể thậm chí không có tên trong quyển sách giáo hội, nhưng có thể là cuộc đời công bình của chị em nằm giữ lại cơn thịnh nộ của Đức Chúa Trời với thế gian hôm nay. Thế gian sẽ không tin điều đó. Chị em phụ nữ bị gọi là thánh quá máu, đàn ông các anh hầu như không biết gì, ngoài việc anh em kêu la với Đức Chúa Trời, ngày và đêm, vì những tội lỗi của

đất nước, anh em có thể là những người cầm giữ lại cơn thịnh nộ. “Nếu Ta có thể tìm được mười người, Ta sẽ tha cho nó. Nếu Ta có thể tìm được mười người!” “Như việc đã xảy đến trong thời Sô-đôm thế nào, thì nó cũng sẽ xảy đến như vậy.” Hiếu tôi muốn nói gì không?

²⁹⁴ Không phải, “Nếu Ta có thể tìm thấy mười người Giám Lý, nếu Ta có thể tìm thấy mười người Báp-tít, nếu Ta có thể tìm thấy mười người Ngũ Tuần, nếu Ta có thể tìm thấy mười vận động viên điền kinh, nếu Ta có thể tìm thấy mười thượng nghị sĩ, nếu Ta có thể tìm thấy mười mục sư truyền đạo.”

²⁹⁵ Nhưng là, “Nếu Ta có thể tìm được mười người công bình!” Có một Đấng Công Bình, đó là Đấng Christ. Đấng Christ đang sống trong Đấng ấy, mười người, đấy, “Ta sẽ tha cho nó.”

²⁹⁶ Nhưng Sứ giả cuối cùng đó đã rao giảng cho những người bị định tội. Anh em nói...Ngài đã đi xuống đó. Kinh Thánh không nói điều gì đã xảy ra, nhưng lửa đã giáng xuống sáng hôm sau, đúng, sau khi Ngài đã thực hiện những dấu hiệu đó, ngay sau khi Ngài đã thực hiện chức vụ tiên tri của Ngài. “Tại sao Sa-ra cười?”

Bà đáp, “Tôi có cười đâu.”

Ngài phán, “Có, thật người có cười đó.” Hiếu không?

²⁹⁷ Vậy thì, ngay lập tức sau đó, Ngài đi vào Ba-by-lôn, hay đi xuống thành Sô-đôm. Ngài không hề tìm thấy họ, vì vậy lửa đã giáng xuống. Ngài đã tìm được Lót và hai người con gái của ông, phán, “Hãy ra khỏi đây ngay bây giờ.” Hiếu không? Đi ra. Ngài đã xuống nơi đó. Hãy nhớ, Ngài trên đường đi xuống của Ngài. Ngài đã sai những sứ giả đi trước Ngài, nhưng Ngài đã đi xuống chính Ngài, đúng, để tìm thấy tất cả những điều này có đúng vậy không. Và Ngài đã tìm thấy đầy đủ những gì? Những phụ nữ sơn phết mặt. Sứ điệp cho những kẻ bị định tội. Họ đã làm gì? Họ nhạo cười nó.

²⁹⁸ Họ làm gì ngày nay? Cũng giống vậy. “Tôi thuộc về Phúc Âm Ngũ Tuần. Tôi thuộc về giáo hội Một Ngôi. Tôi là—tôi là...Tôi đã nhảy múa trong Thánh Linh. Vinh quang thuộc về Đức Chúa Trời, tôi nói tiếng...” Được rồi, cứ tiếp tục. “Tôi sẽ cắt tóc nếu tôi muốn. Tôi sẽ làm điều này. Tôi sẽ—tôi sẽ chỉ nói điều này. Tôi

không phải chịu báp-tem trong Danh Chúa Jêsus. Tôi—tôi không quan tâm những gì họ nói. Phao-lô là một người ghét phụ nữ, dù sao đi nữa. Đó là một...” Được rồi, cứ tiếp tục.

²⁹⁹ Một trong những ngày này, nếu anh chị em chưa sẵn sàng, anh chị em sẽ vượt qua đường ranh giới đó. Anh chị em sẽ không bao giờ mong ước làm điều gì đúng nữa. Anh chị em có nghe những gì tôi nói không? Ấy là vấn đề. Thưa anh, chị em, anh chị em có nhận ra những gì đã được nói không? Anh chị em sẽ vượt qua lần ranh giới đó, và anh chị em sẽ không bao giờ muốn làm điều đó. Anh chị em vẫn nghe Phúc âm, chắc chắn, nhưng anh em sẽ không bao giờ chấp nhận Nó. Anh chị em không thể chấp nhận Nó. Nhưng Phúc âm sẽ được rao giảng cho người bị định tội, những người mà bị hư mất Đời đời, không thể được cứu, không được nữa. Anh em đã ở trong chỗ đó rồi, mà không biết. Anh chị em nghĩ mình đang sống trong vui thú, và đã chết trong khi anh chị em đang sống.

³⁰⁰ Ồ, hãy lắng nghe. Tất cả những ai chối bỏ Sứ điệp thời đại, trước ngày phán quyết cuối cùng, Phúc âm đã được rao giảng cho những người bị định tội, trước tiên, trước khi họ chết; không có sự thương xót. Nô-ê, đã đóng cửa tàu, là một lời chứng. Đức Chúa Trời đã đóng cánh cửa, sau Giai đoạn Thần lực thứ Ba của người. Sau Giai đoạn Thần lực thứ Ba tại Sô-đôm, các cánh cửa đã bị đóng lại. Không còn sự thương xót nữa. Mười người không thể tìm ra được. Và những kẻ bị hư mất đã có Phúc âm được rao giảng cho họ, đã không thể được cứu, bởi vì điều đó thật sự... Mỗi thời đại đều theo cách như vậy, mỗi thời đại chối bỏ Sứ điệp trước sự phán xét.

³⁰¹ Họ đã làm lại điều đó không? Có phải điều đó xuất hiện trong Trụ Lửa xuống trên dòng sông ở đây không? Có phải điều đó đang xuất hiện trong Sứ điệp về sự cắt tóc của phụ nữ, và đang đưa vào những nơi mà nó nên có, và quở trách những mục sư truyền đạo ấy chiếm chỗ với giáo phái thay vì cứ ở lại với Lời? Khi mà, Đức Chúa Trời đã chứng thực tỏ tường rằng chính là Ngài, và không phải là một người dốt nát vô học tội nghiệp nào đó giống như một người. Chính là Đức Chúa Trời! Và bây giờ chúng ta đã

đến tới chỗ mà Giai đoạn Thần lực thứ Ba sẽ trở lại với người bị hư mất, Đòi đòi chưa?

302 Có phải đó là những gì khái tượng đó đã được ban cho tôi, khi còn là một cậu bé ngoài kia? Và tôi đã đi đến miền Tây, và có Thập Tự giá bằng vàng của Phúc âm chiếu sáng xuống, tuyên bố dấu hiệu từ Trời, thật chính xác. Hãy nhớ, Thập tự đã ở trong toàn cảnh, cũng giống như một—giống như một kim tự tháp, được xây dựng. Hiểu không? Có thể đó là phần đầu nơi nó chấm dứt, và bắt đầu từ *đây* và đến với cương vị làm đầu không?

303 Giống như kim tự tháp, đến qua Luther, Wesley, Ngũ tuần, và rồi phần đỉnh của vầng đá. Có thể là thế không? Nếu là thế, chúng ta đang ở đâu? Nó, điều này có thể. Tôi hi vọng không phải, nhưng nó phải là vậy. Nó sẽ như vậy. Cứ nhớ, các chức vụ chúng phải, chúng luôn luôn ăn khớp giống như vậy, với nhau. Nó phải đến lúc đó. Và Đức Chúa Trời không thay đổi. Hãy nghĩ về điều đó!

304 Hãy căn lương tâm của anh em bằng những cái răng thuộc linh, và thấy mình đang ở đâu. Nếu như nó xảy ra, và anh em vẫn còn ở trong cách sống hiện tại của mình thì sao? Thế thì anh em chỉ có thể bước đi như vậy...Anh em xong rồi, vì họ ở bên ngoài. Sau khi Quyển Sách đã được Chiên Con lấy đi, Ấn thứ Sáu được bày tỏ và tất cả các Ấn, nó đã xong rồi. Nó có thể là vậy. Tôi hy vọng không phải. Điều đó có thể xảy ra. Được rồi.

Bây giờ, có phải đó là lý do Giai đoạn Thần lực thứ Ba này đã nán lại quá lâu?

305 Anh em lưu ý, Giai đoạn Thần lực Đầu tiên và Giai đoạn Thần lực thứ Hai đi từ chỗ này đến chỗ kia. Tôi đã tiên đoán, anh em nhớ, khi tôi bắt đầu trước tiên, về giai đoạn thứ Nhất. Và tôi đã nói, “Sẽ đến một lúc Nó sẽ thậm chí biết được những bí mật của lòng.” Anh em nhớ không? Bao nhiêu người? Ồ, hết thấy anh em đều nhớ điều đó, trong những buổi nhóm của chúng ta gần đây. Và một đêm tôi bước vào Regina, trên đó, và bước lên trên bục; và Anh Baxter ở đó, vài ngàn người. Và một người bước lên bục, [Anh Branham bật ngón tay một lần—Bt.] và ở đó đã xảy ra. Và kể từ đó nó không hề thay đổi.

306 Nhưng nó đã xảy ra nhiều năm kể từ khi tôi rời khỏi cánh đồng truyền giáo, khoảng chừng bốn, hay năm năm kể từ khi tôi ra khỏi cánh đồng truyền giáo. Điều gì vậy? Điều gì đã làm điều này? Có phải đó là lý do điều đó đã xảy ra giống như ban đầu, trong Sáng thế ký, “Sự nhین nhục của Đức Chúa Trời”?

307 Hãy nhớ, khi Ngài tạo nên thế giới, ngày thứ bảy Ngài không làm gì cả. Ngài nghỉ ngơi. Hiểu không? Đức Chúa Trời đã nhین nhục trong năm thứ sáu đó, không muốn để cho người nào bị hư mất, nhưng muốn tất cả có thể đến ăn năn. Đức Chúa Trời đã nhین nhục.

308 Một lần nữa, cũng trong Sáng thế ký 15:16, nếu anh em muốn ghi xuống, 16, 15. Ngài phán bảo Áp-ra-ham, “Hãy qua xứ của người A-mô-rít đó, vì tội lỗi của họ chưa đầy dẫy,” họ là những người dân Ngoại lúc bấy giờ. “Ta không thể đem người vào nơi đó ngay bây giờ, vì tội lỗi của dân A-mô-rít, những dân Ngoại, chưa đầy dẫy cho đến lúc đó. Nhưng Ta sẽ phán xét họ. Ta sẽ đến trong dòng dõi thứ tư đó, và rồi Ta sẽ đoán xét dân đó với cây roi sắt.” Đúng thế không?

309 Có phải Đức Chúa Trời, đã nhăın nhục quá lâu, mục vụ liên tục, qua băng thu âm và mọi thứ khác, đã lòng sục khắp thế giới, để xem còn có thêm một người nào nữa không? Nhưng có lẽ người cuối cùng đó vừa mới đi vào. Có phải tội lỗi đã—đã lâu quá không? Nếu Chúa Jêsus không hề thay đổi, mà Ngài là vậy, Hê-bơ-rơ 13:8, Sự điệp của Ngài phải không thay đổi. (Sắp kết thúc.) Hành động của Ngài phải không thay đổi.

310 Giá như Giai đoạn Thần lực thứ Nhất và thứ Nhì không có vấn đề gì! Có câu hỏi nào trong tâm trí anh em về Giai đoạn Thần lực thứ Nhất và thứ Nhì không? Nó đã xảy ra giống như Ngài đã phán không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Thế thì tại sao lại thắc mắc Giai đoạn Thần lực thứ Ba? Hiểu không? Tại sao anh em thắc mắc Nó? Hai giai đoạn đầu được chứng minh bởi Kinh Thánh. Tôi đã chứng minh cho anh em sáng nay rằng Giai đoạn Thần lực thứ Ba cũng được chứng minh bởi Kinh Thánh.

311 Nhìn xem thế giới, xem nó đang ở đâu. Xem cách họ đã chối bỏ Lễ thật như thế nào, và cách nó được chứng thực một cách đúng đắn thế nào, phần lời tiên tri. Bây giờ chúng ta đang ở đâu?

Ôi Chúa, xin thương xót! Điều đó đã làm cho tim tôi rỉ máu bên trong. Điều đó thì sao? Chúng ta đang ở đâu?

³¹² Hãy nhớ, bẫy chớp núi ở tại đó, chúng có thể nói cho anh em biết. Đó là...Không còn một chớp núi nào bên kia nữa. Đó là sự Phân chia Lục địa. Từ đó, nó đi thẳng vào sa mạc. Cõi vĩnh cửu nhập vào. Bẫy chớp núi, ngay trên Sự Phân chia Lục địa. Đó là ngay giữa đúng và sai. Và kết cục của điều đó, Thần lực thứ Ba là Thần lực cuối cùng của hệ thống. Đúng thế không? Hiểu không? Được rồi.

³¹³ Nô-ê đã đi vào, rồi sau bảy ngày, không có gì xảy ra, đấy. Trong bảy ngày sự đoán xét đến. Giá như...Lắng nghe nào, để kết thúc. Giá như mà, trong thời Nô-ê, họ đã biết được dấu hiệu đó! Giá như họ biết dấu hiệu đó! Bây giờ tôi sắp kết thúc. Giá như thiên hạ đã biết dấu hiệu đó, thế gian trong thời đó! Mà, Đức Chúa Trời đã chứng minh tại đây, bằng việc đọc Kinh Thánh, cách đây một lúc, Ngài đã hủy diệt dân sự.

³¹⁴ Không phải là không có sự thương xót; sự thương xót được ban đến cho họ bởi một nhà tiên tri. Họ đã không muốn tin điều đó. Đức Chúa Trời đầy lòng thương xót, nhưng, Ngài đã ban đến sự thương xót nhưng họ không muốn nhận lãnh nó. Ngài luôn ban đến sự thương xót, trước tiên.

³¹⁵ Chuyện gì xảy ra nếu họ đã biết dấu hiệu đó là dấu hiệu thời kỳ sau rốt? Và khi họ nhìn thấy, lập tức, sự cứu chuộc bị đóng lại cho hết thảy. Không còn ai nữa, đấy. Một cách chính xác, điều đầu tiên anh em biết, cánh cửa bị đóng lại. Nếu họ...Chỉ có một người biết được dấu hiệu đó, đó là Nô-ê và nhóm của ông. Đó là người duy nhất đã biết. Khi cánh cửa đó khép kín lại với nhau, Nô-ê biết điều đó. Nô-ê biết đó là sự hoàn tất. Ông biết điều đó. Đúng thế. Giá như anh em biết dấu hiệu đó!

³¹⁶ Ồ, giá như họ chỉ biết dấu hiệu đó, khi họ thấy Đấng này đến đó, đã ở đó với Áp-ra-ham!

³¹⁷ Giá như họ biết rằng Billy Graham hiện đại ấy của thời đó, đã đi xuống đấy, ông và một Oral Roberts, và rao giảng sứ điệp đó cho họ những kẻ mù! Giá như họ biết, những người Giám Lý và Báp-tít công nghĩa ngày xa xưa kia đã là một dấu hiệu cho họ

trong thời đó, Lót, lúc mà những tội lỗi dày vò chính linh hồn họ. Rồi những người Giám Lý và Báp-tít đã quay lại trong điều gì? Giống như Lót đã làm, tương tự như vậy. Nhưng những người công bình, đi ra khỏi đó, đi ra. Chắc chắn.

318 Chuyện gì xảy ra nếu khi Billy Graham đi xuống đó, thay vì đi đến một quyết định, lại nhai kẹo cao su, đâm vào nhau, và cười cợt, tóc uốn bông bênh, những gương mặt tô vẽ, và thậm chí chẳng có xê dịch chút nào về việc đó. Trở lại ngày hôm sau, và Billy nói, “Tôi có được ba mươi ngàn người; trở lại một năm sau, và thậm chí tôi không còn được ba mươi người.”

319 “Ồ, tôi có một quyết định. Tôi—tôi—tôi sẽ không đi địa ngục; tôi sẽ lên Thiên đàng, đây,” lợi ngay vào trong tội lỗi. Giá như họ chỉ...

320 Và rồi Phúc âm đã được rao giảng trong Quyền phép, và những dấu kỳ phép lạ, với Trụ Lửa ở trên nó, và mọi việc diễn ra một cách chính xác, đã được tiên báo và nói ra. Nếu họ có thể là một...Họ nói, “Một đám thánh giết gân. Đó là thần giao cách cảm. Loại linh phù thủy nào đó. Một con quỷ, Nó chỉ là thể thôi. Đừng có tin Nó. Nó không ở trong tổ chức của chúng tôi. Chúng tôi không có gì liên quan với Điều đó.” Giá như họ biết dấu hiệu đó! Giá như có thể họ biết!

321 Chúa Jêsus phán, đã phán, “Giá như các ngươi biết được ngày của mình, hồi Giê-ru-sa-lem. Giá như các ngươi có thể nhận ra! Nhưng,” phán, “bây giờ các ngươi bị bỏ lại với người của mình.” Hiểu không? “Giá như các ngươi biết. Ồ hồi Giê-ru-sa-lem, Giê-ru-sa-lem, bao nhiêu lần Ta muốn nhóm họp các ngươi, như gà mái ấp con mình, cho khỏi những sự phán xét hầu đến! Nhưng các ngươi đã không biết thời kỳ của mình.” “Các ngươi là những kẻ đã ném đá các đấng tiên tri, và giết những người công bình, giá như các ngươi chỉ biết thời kỳ của mình! Giá như các ngươi biết, và đã tra xem Kinh Thánh của các ngươi, và biết rằng sự đến của Ta là dấu hiệu sự kết thúc của các ngươi. Bây giờ các ngươi bị mù. Bây giờ các ngươi bị quở trách. Thì giờ của các ngươi đã hết.” Và nó đã xảy ra. Đúng thế. “Giá như các ngươi biết thì giờ!”

322 Nhìn xem, khi Chúa Jêsus tuyên bố điều đó, thế giới vẫn tiếp diễn. Hiểu không? Thế giới cứ tiếp diễn, một cách bình thường. Tại sao? Vì họ không biết thì giờ của họ.

323 Thế giới vẫn tiếp diễn, khi Nô-ê đi vào tàu. Thế gian vẫn tiếp diễn. Những kẻ nhạo báng, trong thời đó, họ vẫn còn tổ chức những bữa tiệc tình dục. Họ vẫn ăn, uống, cưới, gả, làm những điều họ đang làm y hệt hôm nay. Hoàn toàn đúng, một cách bình thường. “Ha-ha! Lão già cuồng tín đó đã đóng cửa. Này, các anh đã từng nghe chuyện như vậy không? Ha-ha! Các anh biết lão đó nói gì không? Tất cả chúng ta sẽ bị ‘dìm chết.’ Vô lý! Nước ở đâu?”

324 Những kẻ nhạo báng, trong thời Nô-ê. “Cũng sẽ xảy ra giống như vậy trong sự hiện đến của Con Người.” Được rồi. Nô-ê đã biết dấu hiệu đó. Cũng giống vậy trong thời của Lót. Cũng những điều như vậy trong thời Chúa Jêsus. Ngày nay cũng vậy. Họ đã nhạo báng thì giờ cuối cùng của họ...?...

325 Cũng giống vậy tại Sô-đôm, họ không hề biết. Khi Sứ giả đó đang đứng tại đây, mang đến Sứ điệp từ Đức Chúa Trời, họ chỉ cười nhạo và cố xuyên tạc lại bằng những hành động của riêng họ. Đúng thế không? “Hãy đến và gia nhập với chúng tôi. Hãy là một người của chúng tôi.” Đúng thế không? “Hãy đến và gia nhập với chúng tôi, là một người của chúng tôi. Anh sẽ là một trong những chàng trai. Đến đi, gia nhập với chúng tôi.” Hiểu không? Họ không bao giờ biết dấu hiệu của họ.

326 Họ đã không biết rằng khi mà Sứ điệp đó đang diễn ra, rằng chính...Họ không thể thấy điều đó, rằng ngọn lửa và cơn thịnh nộ của sự phán xét, như Đức Chúa Trời, những ngọn lửa diêm sinh bùng cháy thấp sáng trên các tầng trời. Họ không thể nhìn thấy chúng. Những sứ giả có thể thấy được. Ủ-m. Lót cũng đã biết. Ông biết nó có tại đó. Chắc chắn.

327 Ngày hôm nay cũng vậy, giống y như vậy. Cơn thịnh nộ đang nhen lên, bom nguyên tử đang treo lủng lẳng, mọi việc đang hồi kết cục. Nó giống hệt bây giờ.

328 Hãy nhìn, hơi dân sự, hãy lắng nghe. Anh em có biết...Anh em nói, “Anh Branham, ồ, thế còn tất cả về điều đó thì sao?” Anh

em biết, người ta có thể cứ đi rao giảng Phúc âm giống như họ đã luôn luôn làm, điều mà họ gọi là Phúc âm, nó có thể đã qua rồi. Họ đã làm trong thời của Nô-ê. Họ đã làm trong thời của Lót. Họ đã làm trong thời Chúa Jêsus. Đúng thế không?

329 Thậm chí người Do-thái, sau khi Chúa Jêsus đã phán với họ về cơn thịnh nộ...“Các ngươi hồng rồi. Các ngươi đã xong rồi. Không còn nữa. Các ngươi đã xong rồi.”

330 “Ồ,” họ nói, “thánh giết gân đó. Người đã học trường nào ra? Người từ đâu đến, Người đó?”

331 Hãy nhớ, Ngài đã sẵn sàng cho Giai đoạn Thần lực thứ Ba của Ngài. Ừ-m. Đúng vậy. Ngài phán, “Đã bao lần Ta muốn ấp ủ các ngươi!”

332 Lót đã kêu gọi lần cuối cùng...hay là, tôi có ý nói, Thiên sứ đã kêu gọi, sứ giả, bất kể Ngài là ai. Đức Chúa Trời đại diện cho ngày hôm nay, Đức Chúa Trời đã đại diện trong xác thịt loài người, làm dấu hiệu cuối cùng, thực hiện bốn phận cuối cùng. Lúc ấy tất cả đã chấm dứt.

333 Nô-ê đã giảng bài giảng cuối cùng của ông; cánh cửa đóng lại phía sau ông. Chỉ thế thôi. Họ đã nhạo cười nó, và chế giễu về điều đó.

334 Hãy suy nghĩ, người ta có thể cứ rao giảng! Hội đồng Giáo hội Thế giới có thể liên kết với giáo hội Công giáo, đúng như họ đã hứa làm. Tất cả các tổ chức có thể đến, nhưng dấu hiệu con thú ở đó rồi. Họ nhận nó, trong điều đó. Hiếu không? Và họ nói, “Ồ, halêlugia, chúc tụng Chúa, có rất nhiều người được cứu tối qua.” Họ được cứu không? “Họ đã nhảy múa trong Thánh Linh. Họ đã nói tiếng lạ.” Điều đó không có nghĩa gì cả. Hiếu không? “Ồ, họ nhu mì và dịu dàng và khiêm nhường. Vâng, thưa quý vị. Họ có trái của Thánh Linh.” Đó không phải là dấu hiệu. Không chút nào.

335 Hãy để cho tôi đưa ra cho anh em bông trái của Thánh Linh, giữa Chúa Jêsus và người Pha-ri-si, xem ai có bông trái của Thánh Linh. Chuyện gì xảy ra nếu tôi đứng, như tôi bắt đầu nói cách đây một lát, chống lại Đấng Christ trong một phút bây giờ? Xin Chúa

tha thứ cho tôi vì thậm chí nói điều đó, đấy, nhưng chỉ để tỏ cho anh em thấy điều gì đó.

336 Chuyện gì xảy ra nếu tôi đến với anh em và nói, “Hãy nói, thưa hội chúng, hãy nói ai là bạn của anh chị em? Ai tỏ cho thấy bông trái của Thánh Linh? Linh mục cao tuổi tử tế của anh chị em. Ai đến với anh chị em trong bệnh viện khi quý vị đau ốm? Linh mục già cao quý. Đúng thế. Ai là người luôn cho anh em mượn ít tiền khi anh em hoàn toàn dựa vào nó, trong hoàn cảnh khó khăn? Anh chị em những người của hội chúng của ông ấy, anh chị em há không đi đến với linh mục già tử tế của mình và người cho anh chị em mượn tiền sao? Hiểu không? Ai là người luôn luôn yêu thương và tử tế, và tỏ ra bông trái của Thánh Linh? Linh mục già tử tế đó của anh chị em.

337 “Ai đã học nhiều năm, trong các nhà hội ở đây, ông cố của ông cố-cố-cố-cố-cố-cố nội của người ấy từ đâu đến, cho tới nay? Ai đã học và đã có...làm việc vất vả và lấy các bằng tiến sĩ và Tiến sĩ Triết và Tiến sĩ Văn Chương, để biết Lời này, rồi đứng tại đây và phân phát nó cho anh em mỗi sáng Chúa nhật trong hội chúng của mình? Linh mục già tử tế của anh em.

338 “Ai là người được gọi là, ‘Jésus’, phản loạn này? Người đã xuất thân từ trường gì? Người đã học trường nào ra? Thẻ thông công của Người ở đâu? Người thuộc về tổ chức nào?

339 “Người làm gì khi tất cả anh em có cuộc cãi cọ trong gia đình? Ai đến với anh em? Linh mục già tử tế, cố gắng để...Và anh chị em có cuộc tranh cãi lại người hàng xóm của mình tại đây, và linh mục già tử tế của anh chị em đến và làm hòa anh chị em. Ông nói, ‘Tất cả anh chị em là con cái của Đức Chúa Trời. Anh chị em không nên làm thế.’ Đó là những gì người...”

340 “Jésus người Na-xa-rét này làm gì? Phá đổ các thứ. Ngài làm gì? Đánh bật tổ chức của anh em. Ngài làm gì? Đã gọi thầy tế lễ của các anh là ‘kẻ mù dẫn đường kẻ mù.’ Ngài gọi ông ấy là ‘rắn lục.’ Ngài đã lấy đi của sinh tế mà Đức Chúa Trời đã truyền định, và đã lật đổ các bàn, và ném tiền ra ngoài, rồi nhìn họ với sự giận dữ. Có bao giờ anh em thấy thầy tế lễ của mình giống như thế không?” Vậy thì đâu là bông trái của Thánh Linh? Ừ-m. Ừ-m.

³⁴¹ Không phải bởi việc nói tiếng lạ. Không phải bởi việc nhảy múa trong Thánh Linh. Không phải bởi việc gia nhập giáo hội. Không phải bởi bông trái của Thánh Linh; Khoa học Cơ-đốc giáo có thể phun hơi mù dày đặc trên anh em về điều đó, đấy, và thậm chí chối bỏ Jêsus Christ là Thần Tánh. Không phải thế.

³⁴² Nhưng đó là Lời, hằng sống! Chính là nó. Giá như họ đã nhìn biết, Ngài là Đấng Mê-si. Ngài là Lời hằng sống, được bày tỏ.

³⁴³ Và người nam mà có Thánh Linh của Đức Chúa Trời ở trong mình, hay người nữ, sống bằng Lời đó, sống ngay trong họ. Đó là nhịp đập trái tim, những người được định trước, vì Lời của Chúa đã đến với họ, và họ là Lời đối với dân sự. “Những thư tín được viết cho mọi người đều đọc.” Đúng thế không? Có thể là Giai đoạn Thần lực thứ Ba tiếp tục không?

³⁴⁴ Hỡi những người đang nghe băng thu âm này, chính là anh chị em mà đang nghe băng ghi âm này, tôi ước mong anh chị em có thể nhìn xem hội chúng này vào lúc này. Ừ-m. Tôi hy vọng anh chị em đang cảm thấy theo cách giống như vậy.

³⁴⁵ Nếu nó xảy ra thì sao? Nhìn vào những lời Kinh Thánh được chồng chất trong đây. Có thể xảy ra không? Có phải Giai đoạn Thần lực thứ Ba để rao giảng cho những kẻ bị định tội Đời đời đã chối bỏ Sứ điệp cứu rỗi không?

³⁴⁶ “Ồ,” anh em nói, “giáo hội sẽ...” Vâng, họ sẽ. Họ sẽ cứ hành động như thế, giống y như vậy.

³⁴⁷ Nhưng, nên nhớ, luôn mọi lúc, Nô-ê đã ở trong con tàu. Nàng Dâu được đóng ấn với Đấng Christ, thành viên cuối cùng đã được cứu chuộc. Ấn thứ Sáu đã sản sinh chính nó. Ấn thứ Bảy mang Ngài trở lại trái đất. Chiên Con đến và lấy quyển sách từ tay phải của Ngài, và ngồi xuống rồi tuyên bố những gì Ngài sở hữu, những gì Ngài đã chuộc. Đúng thế không? Nó luôn là Giai đoạn Thần lực thứ Ba đó.

³⁴⁸ Số ba là sự hoàn hảo. Công việc đến sự toàn hảo của nó khi nó tái sản sinh Đấng Christ một lần nữa trong xác thịt, giữa những con người, như đã tiên báo trước, “Như việc đã xảy ra trong thời của Lót.”

349 Ô, hãy suy nghĩ, người ta có thể cứ đi rao giảng, nghĩ họ đang được cứu, tin họ đang làm điều đúng, tin những tổ chức của họ đang phát triển, chắc chắn, và thậm chí không một tia hy vọng. Và nếu khả tượng đó là thế, và nó chống lại những người nữ thật mạnh, chúng ta đã đến với thì giờ đó. Cửa đã đóng, đã xong, Quyển Sách đã ở trong tay Ngài rồi. Hãy nghĩ về điều đó.

350 Xin cho tôi nói với anh chị em điều này ngay trước khi kết thúc bây giờ. Tôi đang kết thúc. Người ta kể, ở đâu đó tại Ai-len, đối diện với dòng nước. Có một rặng san hô lớn chạy dọc xuống theo bờ sông, và lên trên ngọn đồi lớn này. Và có một người đang bước đi, dọc theo bờ vào một ngày, đúng—đúng thì giờ những ngọn thủy triều dâng. Và có một người cao quý sống trên ngọn đồi, biết những ngọn thủy triều này. Ông biết thì giờ trong ngày mà những ngọn triều được cho là sẽ dâng lên. Ông biết thì giờ thủy triều sẽ dâng. Người thanh niên này lại không quan tâm đến giờ nào. Chàng ta là một trong những kẻ cho là mình biết tất cả. Chàng có ý tưởng riêng của mình. Chàng là một vận động viên điền kinh, một người lanh lợi, thông minh, nhưng chàng không biết giờ của thủy triều dâng lên. Chàng không biết miền quê đó. Chàng không biết thì giờ dấu hiệu là đúng, khi mặt trăng kéo ngọn triều lui khỏi đất.

351 Và khi Đức Chúa Trời đem Thánh Linh Ngài khỏi đất, hỡi anh em, nó không còn nữa, tất cả chấm dứt.

352 Mặt trăng đó ắt sẽ di chuyển ra khỏi nơi của nó, các dòng nước sẽ bao phủ quả đất giống như nó đã có khi Đức Chúa Trời bắt đầu nó, trong Sáng thế ký 1. Nhưng mặt trăng nằm tại đó, và khi nó vừa quay đầu, các ngọn triều bắt đầu chảy vào.

353 Ông lão khôn ngoan này đã sống tại đó trong sự hiện diện của nó, biết thì giờ là lúc nào. Chàng trai này không biết. Chàng đã không hề nghiên cứu nó. Chàng đã không quan tâm về điều đó. Và ông lão khôn ngoan này đã chạy ra, và nói, “Bạn tốt của tôi ơi, đừng liều đi xa hơn nữa. Hãy quay lại, nhanh lên. Có một bức tường. Anh không thể leo lên bức tường. Anh sẽ chết. Dấu...Đó là các dấu hiệu sẽ đến, đã đến giờ. Thủy—thủy triều sẽ xô vào ngay lập tức, anh không thể quay trở lại. Đừng đi xa thêm nữa.”

³⁵⁴ Còn người đó quay lại, và nhạo cười ông, nói, “Hãy đi lo việc của ông đi. Tôi biết điều gì tôi có thể làm và điều gì tôi không thể.” Những ngọn triều đã bắt lấy anh ta. Hiểu không?

³⁵⁵ Nó có lẽ là trẻ hơn là chúng ta nghĩ. Hiểu không? Nó sẽ bắt anh em. Đừng đi xa hơn nữa. Đừng làm điều đó, hỡi dân sự. Nếu anh em luôn luôn tin tôi như là tôi tớ của Đức Chúa Trời, hãy nhận lấy lời của tôi sáng nay, nếu anh em đã từng làm. Nó có thể đã quá trễ rồi. Rất nhiều câu Kinh Thánh tỏ ra điều đó theo cách đó. Bây giờ, hãy nhớ, tôi không nói nó là thế. Tôi không biết. Nhưng cứ xem.

³⁵⁶ Tôi đã cắt bớt khoảng mười trang ở đây, mà tôi sợ phải nói với anh em. Hiểu không? Hiểu không? Bà Wood là người làm chứng về điều đó, và Ông Wood. Khi tôi đi xuống để gặp họ sáng nay, tôi nói, “Tôi—tôi không thể nói cho họ biết điều đó, không thể đi xa như thế. Tôi sẽ chỉ đưa ra nhiều lời Kinh Thánh này, và để nó lại với họ, vì nó sẽ được ghi âm.” Nó sẽ truyền đi.

³⁵⁷ Và nhiều người sẽ cười nhạo Sứ điệp này. Được thôi, sẽ là một quá khứ quay lại, một trong những ngày này. Cứ tiếp tục, cứ là một thuộc viên giáo hội. Cắt tóc, tô vẽ mặt mày. Cứ tiếp tục, và nhận “Cha, Con, và Thánh Linh,” nếu anh chị em muốn, điều đó, làm cho nó thành ba Đức Chúa Trời và là một dân ngoại giáo. Cứ tiếp tục, bám chặt lấy tổ chức của mình. Cứ làm như vậy, nếu anh em muốn.

³⁵⁸ Nói, “Tôi đã nhảy múa trong Thánh Linh, tôi đã nói tiếng lạ; tôi đã có Nó.”

³⁵⁹ Tôi đã thấy ma quỷ làm giống như vậy. Tôi đã thấy những phù thủy nói tiếng lạ và thông giải nó; và viết bằng thứ tiếng lạ, thông giải nó; người mà đã uống huyết từ sọ người, và gọi quỷ, nhảy múa trong linh.

³⁶⁰ Những người Hồi giáo nhảy múa trong linh, giống như thế, cho đến khi họ có thể lấy những mảnh xương bể và rạch dưới những ngón tay của họ; lấy một ngọn thương và đâm xuyên qua mặt của họ, như thế, và kéo nó ra, và thậm chí không một giọt máu rơi ra khỏi nó.

³⁶¹ Những thổ dân da đỏ Anh-điêng sẽ bước đi trên lửa, chân trần, sâu ba fút; và ngang bốn-, ba- hay bốn fút; thối, lắc than cho đến lúc chúng bị nung đỏ trắng; mà không hề bị một vết cháy xém nào trên chân, và chối bỏ việc có một Chúa Jêsus Christ như vậy.

³⁶² Không, không, thưa các bạn. Chính là Lời nói điều đó. Dân sự và Lời phải là một. Hiểu không? Chúa Jêsus và Lời như nhau; Ngài là Lời. Và khi Chúa Jêsus sống trong con người, điều đó làm cho Ngài và Lời giống nhau. Đừng...Đời sống của anh em nói cho biết anh em là gì.

³⁶³ Bây giờ hãy nhìn vào chính mình trong gương soi của Đức Chúa Trời, nói, “Sáng nay tôi trông như thế nào?” Trong lúc chúng ta cầu nguyện.

³⁶⁴ [Một anh em nói tiếng lạ. Anh em khác đưa ra lời thông giải. “Hỡi con cái Ta, ngày hôm nay, Ta nói cùng các người. Đúng thế, thậm chí Ta, Đức Chúa Trời Toàn Năng, đã nhìn xem trái đất ngày nay. Ta đã thấy điều ác mà sự sáng tạo này sẽ bị mang tới. Đúng, Ta thấy tội lỗi người đó, ngày nay, đang xây tường bao bọc. Đúng, các người không biết rằng Ta đã làm một việc lớn cho các người sao? Đúng, Ta đã sai đến một người trong những ngày sau rốt này, đúng, để người ấy có thể là một cái miệng với dòng dõi này. Nhưng Ta nói cùng các người, ngày này, hỡi dân Ta, nhiều người đã nhạo báng danh này. Đúng, họ đã quay lưng lại với những sự việc người đã nói. Nhưng Ta nói cùng các người, những người mà sẽ nghe những Lời này, Ta sẽ khiến cho những phước lành lớn giáng trên họ. Ta là Đức Chúa Trời Toàn Năng. Ta sẽ ban thưởng, ngày nay, cho những ai mà sẽ chân thành nhận lãnh những Lời này, Chúa phán vậy.”—Bt.]

Ngày trước cách Cha con đã lạc đường,
Nay con hướng cổ gia;

Hãy cầu nguyện, nếu anh em thật sự cầu nguyện!

Hãy giang tay yêu thương Ngài,
Lạy Chúa, con nay hướng cổ gia.

Hướng...

³⁶⁵ Trong lúc anh chị em tiếp tục hát, tôi muốn hỏi anh chị em đôi điều. Có một chỗ nào trong lòng của anh chị em dường như bị tối tăm bởi tội lỗi không? Nếu có, bây giờ là lúc hãy tống nó ra, ngay bây giờ, nếu còn có sự thương xót.

³⁶⁶ Điều này, tôi hi vọng, không phải vậy. Tôi hy vọng nó không có ở đó. Nhưng nó không giống như nó có thể chẳng? Hãy lắng nghe những gì Chúa Thánh Linh nói giữa vòng dân sự, sau khi tôi đã nói hết, “Đó là Tiếng nói với anh em.”

³⁶⁷ Và nếu có, nếu anh em có sự tối tăm nào trong đời sống mình, sao anh em không đến ngay tại đây quanh bàn thờ giờ này, trong khi chúng ta tiếp tục hát. Ngay bây giờ, nếu có sự lo lắng nào, nếu có điểm nào, xin đừng trì hoãn nữa.

³⁶⁸ Hy vọng và tin rằng điều này không phải vậy; nhưng nó sẽ là, một trong những ngày này, và có thể là hôm nay.

Bây giờ, lạy Chúa, con hướng...

³⁶⁹ Với hơi thở trong lỗ mũi còn ngay quanh mình! Giá như những người nghe băng ghi âm có thể thấy được những gì đang diễn ra tại đây bây giờ; đúng là đám đông chen nhau, kêu khóc, đến từ mọi nơi.

³⁷⁰ Có thể khái tượng đó, khi tôi còn là một cậu bé, xảy ra giờ này không? Có phải đây là thì giờ khi mà họ trông mỗi mặt, u buồn; âm phủ được tạo ngay ở đây trên đất không?

³⁷¹ Các bàn tiệc thánh và các lối đi, và mọi thứ, đã đầy dẫy bây giờ. Nếu anh em không thể đi quanh bàn tiệc thánh và các lối đi, bất kỳ nơi nào giữa hàng trăm người ở đây; cứ đứng lên, nếu anh em nói, “Tôi muốn đứng và cầu nguyện, cứ để mọi người có thể biết,” hay quỳ xuống, bất kỳ điều gì anh em muốn.Ồ, chào ôi! Giờ này anh em hầu như không thấy người nào ngồi. Chính là dân sự đang đứng mọi nơi.

³⁷² Xin cho tôi nói điều này. Chúa cấm, Chúa cấm những gì tôi đã nói xảy ra hiện giờ. Xin mọi người, hiểu điều đó; Chúa cấm. Có...Tôi có những đứa con chưa vào. Tôi có hai con gái và một con trai. Tôi có những anh em. Tôi có dân sự của tôi chưa vào. Chúa cấm để ân điển lìa khỏi chúng ta; hầu cho tất cả điều này chỉ là sự giả bộ.

³⁷³ Có còn lại ân điển không, lạy Chúa? Xin cho con sai đối với điều này, Chúa ôi. Xin cho nó sai vào lúc này. Hầu cho con, nó không phải, để nhiều người vẫn còn có thể được cứu. Xin nhậm lời, Chúa ôi. Con cầu nguyện, và giao phó hội chúng này cho Ngài giờ này, trong Danh Chúa Jêsus Christ.

³⁷⁴ Mọi người hãy cầu nguyện giờ này, thật giống như...Nếu nó đã xảy ra thì sao? Bây giờ, tôi không muốn biết điều đó là gì, nhưng nếu nó đã xảy ra thì sao? Anh chị em cầu nguyện theo cách của mình. Anh chị em chỉ cầu nguyện theo cách mình muốn cầu nguyện. Thật sự nếu đây là sự thật, chúng ta sẽ làm gì, thưa các bạn? Chúng ta sẽ làm gì? Điều gì, điều gì sẽ xảy ra? Bây giờ hãy cầu nguyện, mọi người. Cứ—cứ kêu khóc, cứ cầu nguyện theo cách anh chị em muốn. Cứ kêu khóc với Đức Chúa Trời, theo cách riêng của anh chị em. Ôi Chúa ơi!

Tay yêu thương Ngài,
Ôi Chúa, con đang hướng cố gia.

³⁷⁵ “Lạy Chúa, con đã định làm điều đó cách đây đã lâu. Con đợi quá lâu không, Chúa ôi? Giờ này, đã chấm dứt chẳng? Ôi Chúa, xin mở vòng tay yêu thương của Ngài và tiếp nhận con. Điều gì đó trong lòng con cầu xin cho điều đó, Chúa ôi. Xin mở ra một lần nữa. Nếu tên của con đã ở trong Sách của Chiên Con, xin phán với con bây giờ, Chúa ôi. Xin cho con tiếp nhận điều đó giờ này. Xin làm đi, Chúa ôi.”

Hướng cố gia, con quay về,
Ồ, không bao giờ, con sẽ không bao giờ nữa,
Chúa ôi, không rên rỉ nữa;
Hãy giang tay yêu thương Ngài,
Ôi Chúa, con đang hướng cố gia...

³⁷⁶ Kinh Thánh nói, khi họ nhận ra Chúa Jêsus, rằng, “Mỗi người sẽ khóc giống như khóc con trai một của họ bị giết.”

...-hướng cố gia,

³⁷⁷ Các anh em ở bên ngoài, ngồi trong xe hơi, nghe qua làn sóng ngắn, những anh em đứng bao quanh tòa nhà, nhiều người trong các anh em, cứ tựa đầu mình vào tòa nhà, nói, “Lạy Chúa là Chúa Trời, xin thương xót con.”

Giang-...

Hãy thành thật kháo, thưa các bạn! Suy nghĩ thì giờ chúng ta đang sống là gì! Chúng ta đang ở đâu?

...yêu thương

Lạy Chúa, con nay hướng cố gia.

Hướng cố gia,...

³⁷⁸ Lạy Chúa Jêsus, con đã làm điều tốt nhất mà con biết. Con đã làm tất cả những điều con biết như thế nào. Xin nhậm lời, Chúa ôi, để những cánh cửa thương xót vẫn còn mở. Hàng trăm, hàng trăm người đang tìm kiếm Ngài vào lúc này, xin xóa bỏ mọi vết nhơ tội lỗi, Chúa ôi, và đem họ vào hôm nay.

³⁷⁹ Con—con nài xin, với cả tấm lòng, như chúng con thấy không chỉ ai đó đang nói chuyện, nhưng, Chính Kinh Thánh mang chúng con đến với thì giờ này. Và khái tượng đó, của một cậu bé, thấy những người kia trong tình trạng đó; và bây giờ, con nghĩ, rằng âm phủ chính nó, sự thương xót đã bị xóa bỏ khỏi đất, và giờ đây địa ngục tại đây, và nhiều người, lạy Chúa, đang trong tình trạng đau đớn này.

³⁸⁰ Ôi, lạy Chúa Quyền năng, con cầu nguyện, Chúa ôi, hầu cho Ngài sẽ tuôn đổ những ơn phước của Ngài, trên Hội thánh được Chọn này, để họ có thể nhận một—một mục vụ làm chứng, giống như Lót đã có, giống như Nô-ê đã có, giống như Chúa Jêsus đã có, cho những người hư mất Đời đời, nếu có ở đó; hầu cho chính họ được đóng ấn vào trong Vương Quốc của Đức Chúa Trời, nhưng làm chứng cho Chúa Jêsus Christ là hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi. Xin nhậm lời, Chúa ôi. Nguyện Ngài nhậm lời thỉnh cầu của chúng con, khi chúng con nài xin trong Danh Jêsus.

³⁸¹ Cứ cầu nguyện theo cách anh em muốn cầu nguyện bây giờ. Xin đừng vội. Đừng vội vàng. Chuyện gì xảy ra nếu bạn là tên cuối cùng được viết vào Sách?

Con nay hướng cố gia.

Hướng cố gia, con quay về nhà,

³⁸² Anh Neville, mời anh đi lên và cầu nguyện cho họ. Mục sư sẽ cầu nguyện với anh chị em bây giờ trong khi anh chị em đang cầu nguyện. Tôi sẽ hát.

Hãy giang tay yêu thương Ngài,
Lạy Chúa, con nay hướng cổ gia.

Hướng cổ gia, con quay về,
Lòng cổ tách đường mê; (Vâng, lạy Chúa.)
Hãy giang tay yêu thương Ngài,
Lạy Chúa, con nay hướng cổ gia.

Hướng cổ gia, con quay về,
Lòng cổ tách đường mê;
Hãy giang tay yêu thương Ngài,
Lạy Chúa, con nay hướng cổ gia.

³⁸³ [Anh Neville tiếp tục cầu nguyện. “Và xin cho mỗi chúng con, Chúa ôi, được thỏa lòng, ngày này, rằng Ngài là Đức Chúa Trời Toàn Năng. Nếu đây là sự gia ơn thương xót, xin nó đến với mỗi người, một cách cá nhân.”] Xin nhậm lời, Chúa ôi. [“Xin được như vậy giờ này, Cha ôi. Và xin để sự bình an của Đức Chúa Trời, mà đã luôn luôn đi qua sự hiểu biết, xin để nó đến lại với những tấm lòng đang chờ đợi.”] Vâng, lạy Chúa. [“Xin để cho đây là thì giờ đó.”] Vâng. [“Chúng con tin rằng Ngài nghe chúng con từ trên Trời.”] Chúa ôi, xin nhậm lời. [“Bất cứ điều gì chứa cho chúng con, nếu đã hết, thì, Chúa ôi, chúng con biết sự cuối cùng là gì.”] Vâng, lạy Chúa. [“Nhưng, nếu không, xin cho Lời Chứng đến.”] Vâng, lạy Chúa. [“Xin cho những người này mà đã đến, xin cho họ tìm thấy sự bình an ngày này,”] Xin nhậm lời, Chúa ôi. [“qua Chúa Jêsus Christ. Và chúng con cầu xin trong Danh Ngài. A-men.”—Bt.]

³⁸⁴ Kính lạy Chúa Jêsus, con cầu nguyện để Ngài cũng sẽ cứu Becky và Sarah và Joseph, và họ, Chúa ôi. Đừng để điều này xảy đến cho các con của con, Chúa ôi. Đừng để xảy ra với các anh em và bạn hữu của con. Xin nhậm lời, Chúa ôi.

³⁸⁵ Chúng con không biết, chúng con không biết, nhưng chúng con đang thấy điều gì đó, lạy Chúa. Đó có phải là một dấu hiệu làm rung động ngay bây giờ trước chúng con không? Xin ban cho

điều đó, lạy Chúa. Xin kéo hết thầy chúng con đến gần với Ngài, nhanh lên, Chúa ôi. Chúng con yêu Ngài và chúng con cần Ngài. Xin được như vậy, lạy Cha, xin Chúa Thánh Linh ban cho chúng con sự an ủi trong lòng chúng con giờ này.

³⁸⁶ Chúng con cầu nguyện để chúng con có thể là những chứng nhân cho Ngài trong thời đại này, vì chúng con biết rằng điều này phải xảy ra. Nó đã được tiên báo qua những thời đại, và chúng con phải đối mặt với điều đó, rằng chúng con đang ở trong thời kỳ sau rốt khi chúng con thấy những dấu hiệu này xuất hiện. Chúng con biết, và được nói cho biết trong nhiều năm qua, rằng điều này sẽ xảy ra. Bây giờ chúng con thấy nó ngay trong cửa chúng con, cơn thịnh nộ lớn đầy quyền năng của Đức Chúa Trời đang vận hành qua các đường phố, lấy ra những người chưa được cắt bì. Nơi nào không có Huyết ở trên cửa, thiên sứ sự chết thăm viếng; và họ cứ tiếp tục sống, nhưng chết trong khi họ đang sống, không có ơn thương xót, không có Đức Chúa Trời, và có thể không bao giờ được cứu.

³⁸⁷ Lạy Chúa, chúng con thật biết ơn Ngài vì những người đã được cứu này! Thật chúng con...Thật là một ơn phước vĩ đại với lòng của chúng con, ở bên trong lòng giờ này, ở dưới Huyết, trong lúc thiên sứ cuối cùng đó vượt qua trong xứ, lấy đi...

³⁸⁸ Những người nằm bên ngoài dòng huyết, họ chết không có sự thương xót. Đó chính là Giai đoạn Thần lực cuối cùng của Môi-se. Trước tiên, một—một thanh niên nói với Y-sơ-ra-ên; lần thứ hai, đi xuống để giải cứu họ; lần thứ ba, là sứ điệp cuối cùng. Các phép lạ đã được thực hiện, Môi-se đang trên con đường đến miền đất hứa, với những người được chuộc.

Ôi Chúa, xin thương xót, con cầu nguyện, trong Danh Chúa Jêsus.

³⁸⁹ Bây giờ tôi muốn hỏi điều này. Các anh chị em là những người đang cầu nguyện, anh chị em nào cảm thấy rằng mình có sự thương xót, và rằng (Chúa) anh chị em cảm thấy mình đang ở trong Vương quốc của Đức Chúa Trời, anh chị em cảm thấy rằng—rằng mình đã được neo chặt cách nào đó, rằng ở trong Đấng Christ anh chị em có đức tin để tin rằng anh em là Cơ-đốc nhân, anh chị em được sinh lại và anh chị em biết rằng mình là

Cơ-đốc nhân, và không có nghi ngờ. Tôi muốn hết thấy anh chị em hãy đứng lên, anh chị em nào muốn điều đó, tin điều đó, hầu cho ơn thương xót ấy được trải dài đến cho anh chị em giờ này, và anh chị em là Cơ-đốc nhân, và anh chị em—và anh chị em tin rằng—rằng Huyết được bôi vào lòng anh chị em, và—và—và rằng anh chị em được tha thứ mọi tội lỗi.

³⁹⁰ Đây thật là một điều rất khó nói với dân sự. Tôi thật biết ơn, và thấy dân sự đứng lên từ mọi nơi. Và anh chị em, tôi—tôi rất...

³⁹¹ Tôi không biết rằng điều này là thực, nhưng nó phải là cách đó, lúc nào đó. Đây, phải đến chỗ đó, và nó có thể là bây giờ. Hiểu không? Trong mọi cách, thế giới sẽ tiếp diễn. Dân sự sẽ vẫn còn đến tin nhận, họ sẽ vẫn còn kêu la, nhưng chẳng ích gì. Hiểu không? Họ sẽ chết, đây, nó sẽ chấm dứt. Không còn có sự thương xót nữa. Hãy nhớ điều đó. “Và nơi chí thánh trở nên đầy khói.” “Kẻ nào ô uế, cứ còn ô uế nữa; kẻ nào công bình, cứ làm điều công bình nữa; kẻ nào là thánh, cứ làm nên thánh nữa.” Không còn có sự thương xót nữa, khi Chiên Con lấy quyển Sách; vậy đó, tất cả là vậy. Và nó trông thật giống hết sức như nó có thể có bấy giờ.

³⁹² Có lẽ chúng ta có một ngày nữa; có lẽ hôm nay là ngày đó. Có lẽ ngày mai là ngày cuối... Có lẽ đêm nay là đêm cuối cùng. Có lẽ đây là năm cuối cùng. Tôi không biết, thưa các bạn. Tôi đang nói với các bạn, tôi không biết. Điều đó sẽ không bao giờ được nói với tôi.

³⁹³ Nhưng khi Đức Chúa Trời lấy tên cuối cùng đó và chuộc nó từ Sách Sự Sống đó, tất cả chỉ thế thôi. Xem đó, sẽ không thể còn có thêm, dù sao đi nữa. Không thể thêm nữa, dù sao đi nữa. Chỉ có thế thôi. Nó đã xong.

³⁹⁴ Bao nhiêu anh em biết đó là Lẽ thật? [Hội chúng nói, “Amen.”—Bt.] Được rồi. Đó là—đó là Lẽ thật. Bây giờ chúng ta cảm thấy...

³⁹⁵ Và tôi thấy hội chúng này mà tôi đã rao giảng và cảnh báo, suốt những năm này, và thấy một Sự điệp giống như thế này mà tôi... mà tôi—tôi đã mang vào trong một hình thức không chuyên nghiệp. Và nên nhớ, tôi nói điều đó để anh em sẽ hiểu nó, hình

thức *không chuyên nghiệp*; vài điều nữa hầu như có thể làm chấn động hết thầy anh em thành từng mảnh, đấy. Nhưng tôi đã lược bỏ, cảm thấy để làm điều đó, vì tôi không tin chắc. Nếu tôi không chắc chắn nơi tôi đang giẫm lên ở đâu, tôi sẽ giẫm dễ dàng, xem đấy, nhưng cứ nói cho cho anh em biết.

³⁹⁶ Hãy lắng nghe. Anh em không hạnh phúc sao? Có thể là điều gì lớn hơn, mà anh em có thể nghĩ về, mà anh em đã làm trong đời mình?

³⁹⁷ Chuyện gì xảy ra nếu nó chấm dứt bây giờ? Điều gì xảy ra nếu nó đã được thực hiện hết rồi? “Ồ,” anh em nói, “Anh Branham, có lẽ...” Vâng, tôi biết. Họ có thể cứ tiếp tục. Họ đã làm, mỗi lần. Tôi giải thích điều đó và chứng minh nó bởi Kinh Thánh, đấy, thế gian tiếp tục đi tới, nhưng nó đã xong rồi. Hiểu không?

³⁹⁸ “Sự rò rỉ của việc rao giảng để cứu những người bị hư mất. Và nó là sự rò rỉ, đối với nhiều người. Nhưng đó là sự khôn ngoan của Đức Chúa Trời.” Hiểu không? Đức Chúa Trời là Thần Linh. Ngài hành động trong cách thuộc linh, đấy, để thực hiện những phép lạ của Ngài; theo những cách kỳ diệu. Nhưng, chúng ta là con người, chúng ta hữu hạn. Chúng ta không biết; chúng ta chỉ nhìn vào những gì chúng ta có thể thấy. Nhưng Điều gì đó ở trong chúng ta...

³⁹⁹ Khi anh em bước ra khỏi căn phòng tại đây, nếu anh em chưa bao giờ thấy điều đó trong đời mình, chưa bao giờ thấy ánh sáng ban ngày, anh em sẽ biết rằng mình đã vượt qua từ gian phòng này ở đây, vào trong ánh mặt trời hay điều gì đó. Nó ấm áp. Anh em có thể cảm thấy điều đó. Nếu không có cảm giác của thân thể anh em tuyên bố điều đó, anh em sẽ biết, ồ, hay không có thị giác để thấy điều đó. Không còn cách nào để thấy những cây xanh, để thấy thiên nhiên; anh em đã không có tầm nhìn, không một ai đã từng có điều đó. Anh em biết anh em sẽ ở trong sự hiện diện của điều gì đó; cảm giác của anh em sẽ bảo cho anh em điều đó. Anh em sẽ biết điều đó. Nếu tôi cố gắng nói với anh em, “Đó là mặt trời. Nó phản chiếu. Nó tỏ cho thấy các sự vật.” Đấy, anh em sẽ biết nó đã có tại đó bởi vì anh em có thể cảm thấy điều đó với những cảm giác của mình. Đúng vậy không? [Hội chúng nói, “Amen.”—Bt.]

400 Vậy thì, chúng ta biết Đấng Christ đang ở đây. Hiểu không? Có lẽ anh em không thấy Ngài bằng đôi mắt của mình. Hiểu không? Có lẽ anh em không thấy. Nhưng qua khải tượng, tôi nói với anh em, Ngài đang ở đây. Chúng ta cảm thấy Điều đó. Chúng ta biết có Điều gì đó tại đây mà những giác quan của chúng ta không tuyên bố. Chính là Thánh Linh tuyên bố điều đó, rằng Đấng Christ hiện có ở đây.

401 Tôi cảm thấy rằng Ngài đã cứu chuộc chúng ta. Tôi cảm thấy tên của chúng ta ở trong Quyển Sách của Ngài. Tôi tin rằng chúng ta được chuộc bởi Huyết Chiên Con.

Tôi yêu thương anh em, và tôi biết anh em yêu thương nhau.

Ô, phước thay mối dây kết thân
Buộc lòng chúng ta trong tình yêu Cơ-đốc;
Sự tương giao kết hiệp tâm trí
Giống như Trên miền thiên thành.

402 Chúng ta nên luôn luôn cảm thấy cách đó với nhau. Thấy đó, chúng ta phải, chúng ta phải cảm thấy cách đó với nhau. Hiểu không? Bởi vì, khi chúng ta yêu thương nhau, thì chúng ta yêu thương Đức Chúa Trời. “Anh em có thể ghét anh em mình mà anh em thấy, và nói rằng mình yêu Đức Chúa Trời là Đấng mà anh em chẳng thấy được sao?” Chúng ta phải thương yêu nhau. “Chẳng có sự yêu thương nào lớn hơn là Đấng mà phó sự sống Mình cho kẻ thù của Ngài, để họ trở thành những bạn hữu của Ngài.” Ồ!

403 Ô, anh em biết bài hát đó chứ, *Phước Thay Mối Dây Kết Thân*? Há chẳng tuyệt vời sao? Phước thay mối dây kết thân! Mời chị đàn bài hát đó, thưa chị, ở đó? Cứ chơi bài đó một phút.

404 Chuyện gì xảy ra nếu điều ấy trôi qua? Nếu Giai đoạn Thần lực thứ Ba, đến bây giờ, là để rao giảng cho những người bị hư mất thì sao? Chuyện gì xảy ra nếu tất cả những hình bóng sắp tỏ ra bây giờ? Và chúng ta đang ở trong, và chúng ta đang ở trong, há điều đó chẳng tuyệt vời sao? Thật là một sự thông công tuyệt diệu!

Ồ, phước thay mối dây kết thân (đây là những
 gì sợi dây thực hiện)
 Buộc lòng chúng ta trong tình yêu Cơ-đốc;
 Sự tương giao kết hiệp tâm trí
 Giống như...

405 Điều đó là gì? Sự thông công của những tâm trí giống nhau.
 “Nước Cha được đến. Ý Cha được nên.” Hiểu không?

406 Chúng ta cố gắng làm cho Đức Chúa Trời thành một—một
 anh chàng đem lại ơn phước, một mục đích hay điều gì đó, “Lạy
 Chúa, xin làm *điều này*, xin làm *điều kia*.”

407 Chúa Jêsus phán, “Hãy cầu nguyện, ‘Nước Cha được đến. Ý
 Cha được nên ở đất, như ở Trời.’” Rồi, Nước Trời đã được đem
 xuống cho chúng ta, và chúng ta—chúng ta được đem lên Trời,
 và chúng ta đồng ngồi trong các nơi trên Trời bây giờ trong Chúa
 Jêsus Christ. Tất cả chúng ta tin Sứ điệp đó là Lẽ thật, rằng Chúa
 Jêsus Christ, Con Đức Chúa Trời, cứu chuộc chúng ta.

408 Chúng ta hãy nhắm mắt giờ này và đưa tay lên, trong lúc
 chúng ta hát bài đó.

Phước thay mối dây kết thân
 Buộc lòng chúng ta trong tình yêu Cơ-đốc;
 Sự tương giao kết hiệp tâm trí
 Giống như...(Cứ chơi bài đó.)

409 Bây giờ, không một người nào cười. Đây không phải là lúc
 để cười. Với sự chân thành sâu sắc, trong lúc bài hát đó đang
 vang lên, chúng ta hãy bắt tay với người nào đó bên cạnh
 mình, nói, “Xin Chúa ban phước cho anh, Cơ-đốc nhân,” với lòng
 chân thành.

410 Xin Chúa ban phước cho anh, Anh Neville. [Anh Neville nói,
 “Xin Chúa ban phước cho anh, Anh Branham!”—Bt.] Năm mươi
 chín tuổi. [“Đúng thế.”] Một chặng đường dài!

Chúa ban phước anh, Anh...?...

Bây giờ chúng ta hãy đưa tay lên với Ngài.

Chúng ta phải cách xa nhau,
 Làm lòng chúng ta đón đau;
 Nhưng chúng ta sẽ vẫn hiệp một lòng,
 Và hy vọng gặp lại nhau.

411 Bây giờ chúng ta hãy cúi đầu, và, cùng nhau, không biết điều gì tương lai nắm giữ, vào lúc này, không biết gì ngoài những gì đã trôi qua. Tôi không biết. Tôi không thể nói. Tôi không thể nói. Tôi không biết. Nhưng đối diện với những sự kiện mà chúng ta đã bày tỏ sáng nay, chúng ta hãy dâng lên lời cầu nguyện mà Chúa đã phán bảo với chúng ta. Thậm chí nếu điều đó là, “Nước Cha được đến. Ý Cha được nên.” Chúng ta hãy làm điều đó với nhau.

412 [Anh Branham và hội chúng đọc bài cầu nguyện chung, trong Ma-thi-ơ 6:9-13—Bt.]

...Lạy Cha chúng con ở trên trời, Danh Cha được tôn thánh.

Nước Cha được đến. Ý Cha sẽ được nên ở đất, cũng như ở trời.

Xin cho chúng con hôm nay đủ ăn đủ ngày.

Và xin tha tội lỗi cho chúng con, như chúng con cũng tha những kẻ phạm tội nghịch cùng chúng con.

Và xin chớ để chúng con bị cám dỗ, song cứu chúng con khỏi điều ác: Vì Nước, Quyền và Vinh hiển thuộc về Cha đời đời vô cùng. A-men.

413 Bây giờ, lòng chúng ta cúi xuống. Kinh Thánh nói, “Họ hát một bài thánh ca, và đi ra.” Nên nhớ, khi họ làm điều đó theo lời Kinh Thánh, đó là vì họ đã đóng đinh mục vụ của Giai đoạn Thần lực thứ Hai của Chúa chúng ta, và Giai đoạn Thần lực thứ Ba sẵn sàng đi vào. Một vài giờ sau đó, Ngài đã xuống trong âm phủ và rao giảng cho những người bị hư mất mà đã chối bỏ sự thương xót của họ.

414 Đàn đạo bài *Đức Tin Tôi Ngược Lên Chúa*.

Lòng—lòng tin ngược lên Chúa chẳng thôi,
 Ngài là Chiên Con Gô-gô-tha,
 Cứu Chúa thiêng liêng;
 Xin nghe lời tôi khẩn xin,
 Quăng mọi tội xa khỏi tôi,
 Cũng không để cho tôi...từ ngày này
 Lạc xa Chúa hoài!

Hồi tôi nếm lắm đắng cay,
 Đường đời rất tối tăm này,
 Mong Ngài là Đấng Dẫn Dắt tôi;
 Cho ngày thay đêm tối nay,
 Rửa sạch ưu phiền, sợ hãi ngay,
 Ô xin để tôi từ ngày này
 Thuộc về Chúa hoài!

⁴¹⁵ Xin Chúa ban phước cho anh chị em, khiến cho mặt trời và ánh
 điển của Con Ngài chiếu sáng trên anh chị em. Và Chúa ban cho
 anh chị em Sự sống Đời đời, và ở cùng anh chị em tại đây trong
 thế giới này, và thế giới hầu đến. Và, Sự sống Đời đời, nguyện xin
 anh chị em hầu việc Ngài suốt cả thời đại vô tận sắp đến.

⁴¹⁶ Nếu đây là lúc, và chúng ta đã đến nơi đó, tôi không hổ thẹn
 về những gì tôi đã rao giảng. Và nếu mỗi mục sư truyền đạo phải
 đứng chịu trách nhiệm với hội chúng của mình và bị phán xét,
 như tôi đã thấy trong Khải tượng, tôi biết ơn về Phúc âm mà tôi
 đã rao giảng, bởi vì đó cũng chính là Phúc âm mà Phao-lô và họ
 đã rao giảng.

⁴¹⁷ Tôi sung sướng vì anh chị em. Tôi sung sướng rằng anh chị
 em đã tin nhận Đấng Christ làm Cứu Chúa mình. Hãy yêu mến
 Ngài, và cầu nguyện.

⁴¹⁸ Và tôi sẽ gặp anh chị em tối nay, ý Chúa, lúc bảy giờ, tại nhà
 thờ đây. Xin Chúa ban phước cho anh chị em. Anh chị em được
 giải tán ra về.

NHỮNG LINH HỒN BÂY GIỜ ĐANG Ở TRONG TÙ VIE63-1110M

(Souls That Are In Prison Now)

Sứ điệp này được giảng bởi Anh William Marrión Branham, được ban phát bản gốc bằng tiếng Anh vào sáng Chúa nhật, ngày 10 tháng Mười một, năm 1963, tại Đền tạm Branham ở Jeffersonville, Indiana, U.S.A., được lấy từ một băng ghi âm từ tính và được in nguyên văn bằng tiếng Anh. Bản dịch Tiếng Việt này được in và phân phát bởi Cơ quan xuất bản Tiếng Đức Chúa Trời Được Ghi Âm.

VIETNAMESE

©2017 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

Thông báo bản quyền

Tác giả giữ bản quyền. Sách này có thể được in tại nhà dành cho việc sử dụng cá nhân hay được phát ra, miễn phí, như một công cụ để truyền bá Phúc Âm của Chúa Jêsus Christ. Sách này không được bán, sao chép trên quy mô lớn, đăng trên trang web, lưu trữ trong hệ thống phục hồi, dịch sang những ngôn ngữ khác, hay sử dụng dành cho việc xin ngân quỹ mà không có sự cho phép được viết rõ ràng của Voice Of God Recordings®.

Để biết thêm thông tin hay tài liệu có sẵn khác, xin vui lòng liên hệ:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org